

RAJAVIESTI

Gränssäkerhetsunionen rf

www.rtu.fi

**IMMOLA ON
HOMEESSA!**

**PÄÄKIRJOITUS:
PITÄÄKÖ OLLA HUOLISSAAN?**

**RAJAVARTIOLAITOKSEN
TASOITUSVAPAAJÄRJESTELMÄ**

... a sound decision

Maritime Security is a Question of Best Technologies and Systems

ATLAS ELEKTRONIK Finland Oy provides Naval Combat Management Systems and Integrated Mission Management Systems to navies, coast guards and other operators of integrated systems from large systems to one-console systems and tailored to customer needs. The company also provides project management services e.g. prime contractor services for mid-life upgrades.

Pansio class Ship Pansio upgraded by ATLAS ELEKTRONIK Finland

ATLAS Integrated Mission System AIMS onboard the Finnish Border Guard OPV Turva

ATLAS ELEKTRONIK Finland Oy

Lars Sonckin kaari 16, 02600 Espoo, Finland

Phone +358 20 7790 180

Mobile +358 400 314 927

jaakko.savisaari@fi.atlas-elektronik.com

ATLAS ELEKTRONIK FINLAND

A company of the ATLAS ELEKTRONIK Group

RAJAVIESTI

GRÄNSSÄKERHETSUNIONEN RF
MEDLEMSTIDNING

WWW.RTU.FI
WWW.RAJAVIESTI.FI

PÄÄTOIMITTAJA / HUVUD- REDAKTÖR

Erkki Hirvonsalo
Seulankatu 4
94100 KEMI
erkki.hirvonsalo@rtu.fi
p. 040 752 1389

TOIMITUS / REDAKTIONEN

Olli Ranua
rajaviesti@rtu.fi
p. 0400 830 040

RUOTSIKSI / ÖVERSÄTTNING

Bertil Nygård

PAINO / TRYCK

Fram Vaasa 2017

ILMOITUSASIAT / ANNONSER

(Laskuista koskevat tiedustelut)
Print Screen Oy
p. 040 448 1274
ilmoitukset@rtu.fi

LEVIKKI / SPRIDNING

Lehti toimitetaan jäsenetuna kaikille unionin jäsenille ja mm. Rajavartiolaitoksen kaikkiin toimipisteisiin, liittojen sidosryhmille, ilmoittajille ja kansanedustajille. Tidningen distribueras till alla medlemmar, Gränsbevakningsväsendets enheter, intressegrupper, annonsörer och riksdagsledamöter.

RAJAVIESTI NRO 2/2017

Artikkelien oltava toimituksessa viimeistään 27.5.2017. Redaktionen bör handa artiklarna senast 27.5.2017.

KANNEN KUVA / PÄRMBILDEN

Antti Tiuhonen

ISSN-L 1236-0104

ISSN 1236-0104 (Painettu / Tryckt)
ISSN 2242-3737 (Verkkojulkaisu / Nättdning)

Pitääkö olla huolissaan?

Valtion työnantajana toimiva Rajavartiolaitos on aloittanut toimet, joilla se on ottanut suunnan näyttäjän roolin suomalaisen sopimusyhteiskunnan romuttajana. Rajavartiolaitoksen esikunta on kehittänyt oman uskomattoman "KiKy-loikan", jolla 400 työntekijän työaikamuoto aiotaan muuttaa virastotyöajasta jaksotyöaikaan. Uskomattomuus ei tässä asiayhteydessä tarkoita siitä, että Rajavartiolaitoksen kehittelemä loikka olisi jotenkin aivan supermahtava, vaan siitä, että tämä kaikkien sopimusten vastainen ja laitton yksipuolinen julistus lisäisi toteutuessaan työntekijöiden vuosittaista työaikaa 100 tuntia!

Rajavartiolaitoksessa on olemassa voimassa oleva tarkentava virkaehtosopimus. Piste. Sopimus sisältää soveltamisohjeen. Piste. Soveltamisohje on osa tarkentavaa virkaehtosopimusta. Piste. Soveltamisohjeessa määritetään yksityiskohtaisesti missä mitkin työaikaa noudatetaan. Piste.

Rajavartiolaitoksen mielestä sopimuksessa olevat soveltamisohjeet ovat yksin heidän päätettävissään olevia soveltamisohjeita. RVLE yrittää nyt muuttaa käytännön sellaiseksi, että soveltamisohjeiden muuttaminen tapahtuisi ilmoitusluontoisesti, ja käymällä asia sitten läpi yhteistoimintaneuvotteluissa hyvässä hengessä. Työnantaja on asiassa väärässä. Valtion yleisen työ- ja virkaehtosopimuksen mukaan työnantaja ei saa muuttaa allekirjoitetun sopimuksen soveltamisohjeita ilman työntekijäosapuolen suostumusta. Jos työnantaja jostain syystä haluaa muuttaa soveltamisohjeita, asia on käsiteltävä läpi tarkentavissa virkaehtosopimusneuvotteluissa.

On täysin absurdi ajatus, että pääsopimuksessa olevien soveltamisohjeiden muuttamisesta pitää käydä virkaehtosopimusneuvottelut, mutta Rajavartiolaitoksen oman tarkentavan virkaehtosopimuksen soveltamisohjeiden muuttamiseen riittäisikin vain yhteistoimintaneuvottelu.

Mikäli työnantaja toteuttaa työaikamuutoksen, Rajaturvallisuusunioni tulkitsee sen sopimusrikkomukseksi ja aloittaa asiasta pääsopimuksen mukaiset erimielisyysneuvottelut, jotka viedään tarvittaessa päättyyn saakka.

Helsinki-Vantaan lentoasemalla rajanylittäjien määrä on kasvanut 5% vuosivauhdilla. Myös itärajalla rajanylityksien liikenne venäläisten ylittäjien osalta on alkanut vilkastumaan. Joillakin ylityspaikoilla kasvua on ollut peräti 50% edellisvuoden vastaavaan ajankohtaan verrattuna. Jonotusajat ylityspaikoilla ovat kasvaneet. Pisimmillään itärajan ylittäjät ovat joutuneet jonottamaan yli viisi tuntia päästäkseen Suomeen ostoksille tai loman viettoon.

Rajavartiolaitos on vuosien 2015-16 aikana siirtänyt itärajan henkilöstöä rajatarkastuksista rajavalvontaan. Tarve resurssisiirtoon oli kova, sillä itärajan valvonta oli päästetty jo lähes retuperälle. Resurssien siirtämisen mahdollisti heikko rupla, joka painoi ylittämäärit itärajalla laskuun hetkellisesti. Nyt tilanne on muuttunut: koko ajan vahvistuva rupla tuottaa itärajan jonoihin venäläisiä ostosmatkustajia kiihtyvällä tahdilla. Pitää toivoa, että venäläiset viitsivät vastaisuudessa jonottaa Suomeen pääsyä eivätkä turhautuneena suuntaa matkaansa muualle. Matkailijoiden matkoillaan käyttämät rahat olisivat Suomelle nyt enemmän kuin tarpeen. Nousussa olevaa venäläisten ylittäjien virtaa ei kannattaisi päästää kääntymään esimerkiksi Viroon.

Itäraja tarvitsee sujuvan rajanylityksien turvaamiseksi lisää henkilöstöä. Helsinki- Vantaalla on huutava pula rajatarkastajista. Suomen hallituksen tulevassa puoliväliriihessä Rajavartiolaitokselle asetetuista määräraha- leikkauksista pitää luopua. Leikkaukset jotka kohdistuvat sisäisen turvallisuuden viranomaisiin ovat olleet täysin väärä päätöksiä. Mikäli leikkauksista ei luovuta, Rajavartiolaitos joutuu mahdottomaan tilanteeseen tasapainottelees- saan kasvavien rajanylittämäärien sekä sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden velvoitteidensa kanssa.

Tasotusvapaaajärjestelmän pitää edistää toiminnan tarkoituksenmukaisuutta ja tuloksellista järjestämistä. Ihmet- telen suuresti tasotusvapaaajärjestelmän käyttöönottamista niillä rajanylityspaikoilla joilla ei ole kausivaihtelua, sillä pankissa olevat tunnit pitää kuitenkin jossain vaiheessa pystyä purkamaan. Tuntien purkaminen on ongelmallista, mikäli kausivaihtelut puuttuvat täysin. Rajaturvallisuusunioni tulee lähitulevaisuudessa kiinnittämään erityistä huomiota tasotusvapaaajärjestelmän käyttöön eri työpisteissä.

Pitääkö olla huolissaan? Ainakin minä olen.

Kaikesta huolimatta toivotan kaikille lukijoille erittäin valoisaa kevättä!

Rajaturvallisuusunionin puheenjohtaja
Erkki Hirvonsalo

IMMOLA ON HOMEESSA

IMMOLAN KANKAAN TYÖNTEKIJÄT OVAT OIREILLEET HUONON SISÄILMAN VUOKSI JO VUOSIA. SISÄILMAONGELMIA ON OLLUT AINAKIN KAAKKOIS-SUOMEN RAJAVARTIOSTON ESIKUNNASSA, RAJA- JA MERIVARTIOKOULUSSA, TEKNISESSÄ TOIMISTOSSA JA RUOKALASSA. NYT TILANNE ON EDENNYT SIIHEN PISTEESEEN, ETTÄ RUOKALA ON ASETETTU 13.2. KÄYTTÖKIELTOON JA ESIKUNNALLE SEKÄ TEKNISEN TOIMISTON HENKILÖSTÖLLE ETSITÄÄN KIIREELLISESTI VÄISTÖILOJA.

TEKSTI JA KUVAT JUSSI KÄMPPI

Ruokalan 11:sta työntekijästä seitsemän on saanut iho-, poskiontelo-, suu-, nielu-, sekä ylähengitystieoireita aiheuttaen sairauspoissaoloja ja osa on jopa joutunut turvautumaan erikoissairaanhoidon. Teknisen toimiston ja ruokalan välisestä tunnelista on löytynyt erittäin suuria sädesieni- ja muita mikrobipitoisuuksia, josta mikrobien itiöt kulkeutuvat ko. rakennuksiin. Työterveyslääkärin raportti on karua luettavaa: ”Rakennetutkimuksissa havaittiin rakennuksen alapuolisesta tunnelista tulevan bakteeripitoista ilmaa ja mitatut arvot olivat varsin suuria. Rakennuksen vintiltä kulkeutuu rakennuksen sisälle homeitiöitä. Rakennuksen vintillä on laajahko vesivauriosta aiheutunut homekasvusto. Puolella henkilöstöstä on astmaoireita ja uusia astmatapa-uksia on ilmaantunut viisi. Aiemmin rakennuksesta on siirretty pois sairauden vuoksi neljä henkilöä. Rakennus ei ole sovelias työtilaksi.”

Sisäilmaongelmat aiheuttavat paitsi jopa elinikäisiä sairauksia työntekijöille, myös kohtuutonta haittaa toimintojen järjestelyille. Ruokalan henkilöstö joutuu matkustamaan työvuorojensa alussa Jukajärven ampuma-alueelle, jonka keittiössä valmistetaan ruoka varusmiehille ja RMVK:n oppilaille. Jukajärveltä ruoka kuljetetaan Immolaan upseerikerholle, jossa järjestetään ruokailut. Esikunnan, teknisen toimiston ja RMVK:n 114 henkilöä joutuvat työskentelemään ennalta tunte mattoman ajan väistöiloissa, joita ei ole vielä edes löydetty. Yhtenä väistöilvaihtoehtona on Imatran poliisitalo, mutta sieltäkin vapautuu riittävästi tilaa vasta helmikuussa 2018. Oman ongelmansa luo johtokeskuksen uudelleensijoittaminen, jonka siirtely paikasta toiseen ei käy ihan käden käänteessä ja toiminnan luonne asettaa tilalle ja paikalle omat vaatimuksensa.

Maalaisjärjellä ajateltuna kyseiset Immolan kankaan rakennukset kannattaisi jyrätä maan tasalle ja rakentaa tilalle uudet rakennukset, mutta sehän ei tietenkään Museovirastolle käy: ”Immolan varuskunta-alue sisältyy kansainvälisen DOCOMOMO-järjestön hyväksymään suomalaisen modernismin merkkiteosvalikoimaan eräänä tärkeimmistä Suomen puolustusvoimien 1930-luvun rakennuskohteista.” Funktionalistista arkkitehtuuria edustavat suojelukohteet ovat

homeisinakin ilmeisesti liian tärkeitä purettaviksi. Toisaalta uudisrakennukset ovat poissuljettuja jo Senaatin vuokrahinnoittelupolitiikankin vuoksi. Ennemmin kannattaa korjata kalliimmalla vanhaa, kuin rakentaa halvemmalla uutta ja toivoa, etteivät

sisäilmaongelmat palaa. Veronmaksajan näkökulmasta Sipilän hallituksen tulisi ottaa Museoviraston ja Senaatti-kiinteistöjen toiminta suurennuslasin alle ja valtion kiinteistöasioissa järki käteen.

MÖGEL I IMMOLA

IMMOLAS PERSONAL HAR REDAN I FLERA ÅRS TID VISAT SYMPTOM SOM TYDER PÅ DÅLIG INOMHUSLUFT. PROBLEMEN MED INOMHUSLUFTEN HAR FÖREKOMMIT I ÅTMINSTONE SYDVÄSTRA FINLANDS GRÄNSBEVAKNINGSSEKTIONS STAB, GRÄNS- OCH SJÖBEVAKNINGSSKOLAN, TEKNISKA AVDELNINGEN OCH MATSALEN. SITUATION ÄR NU DEN ATT MATSALEN HAR LAGT I ANVÄNDNINGSFÖRBUD 13.2 OCH MAN SÖKER NU BRÅDSKANDE ERSÄTTANDE UTRYMMEN.

TEXT OCH BILDER JUSSI KÄMPPI

Av de 11 anställda i köket har sju stycken uppvisat symptom på hud, bihåle, mun, svalg och över andningsvägarna inflammationer vilket förorsakat sjukledigheter och en del har hamnat använda sig av specialistsjukvård. Man har påträffat väldigt höga halter av strålsvamp och andra mikrober i tunneln mellan tekniska avdelningen och matsalen och därifrån har sporena spritt på sig till de båda byggnaderna.

Borde man oroa sig?

derna. Arbetshälsovårdsläkarens rapport är väldigt allvarig: "I byggnadsundersökningarna noterades att luften som kommer från tunneln under byggnaderna innehåller bakterier och de uppmätta värdena är mycket höga. Mögelsporer kommer också in i byggnaden genom vindskonstruktions i byggnadens vindsvåning har ett omfattande vattenskada förorsakat mögeltillväxt. Hälften av personalen har symptom av astma och fem nya fall av astma har uppkommit. Man har redan tidigare flyttat bort fyra personer ur byggnaden på grund av sjukdomar. Byggnaden lämpar sig inte till arbetsutrymme."

Inomhusluftproblemet har förorsakat både korniska sjukdomar för personalen och oskäligen följder för verksamheten. Kökets personal hamnar att påbörja sina arbetsskift vid Jukajärven skjutbaneområdet där man nu tillreder beväringarnas och RMVK:s elevers mat. Maten transporteras från Jukajärvi till Immolas officersmässa där man nu gjort till matsal. Staben, tekniska avdelningen och RMVK:s personal på 114 personer hamnar att på obestämd tid arbeta i ersättande utrymmen som man inte har hittat ännu. Ett alternativ kunde vara polishuset i Imatra men där finns tillräckligt med utrymme först i februari 2018. Ett annat problem är att svårigheter med att omplacera ledningscentralen som har särskilda krav på både utrymme och placering.

Bondförnuftet säger att man borde jämföra Immolas byggnader med marken och bygga nytt istället men det igen passar in Museiverket: "Immolas garnisonssområde är godkänt som ett av Finska försvarsmaktens viktigaste 1930-talets byggnadsobjekt som kännetecknar finsk modernism enligt den internationella organisationen DOCOMOMO." De möjliga skyddsobjektens funktionella arkitektur är tydligen för värdefulla för att rivas. Å andra sidan är nybyggande uteslutet på grund av Senatens hyresnivåer. Hellre reparera det gamla dyrt än att bygga nytt billigare och hoppas på att problemen med inomhusluften inte kommer tillbaka. Ur skattebetalarens perspektiv borde Sipiläs regering syna

Museiverket och Senatens fastigheterna i sömmarna och ta sitt förnuft till fånga då det gäller statens fastighetsärenden.

Gränsbevakningsväsendet, som en arbetsgivare inom statsförvaltningen, har axlat rollen som riktgivare för att skrota av den finska förhandlingskulturen. Gränsbevakningsväsendets stab har utvecklat sin egna ofattbara "KiKy-avtal" i vilket man ha tänkt byta 400 arbetstagares arbetstidsform från ämbetsarbetstid till periodarbete. Det ofattbara betyder inte i det här sammanhanget att gränsbevakningsväsendet påhittade förändring skulle vara fantastiskt bra. Det betyder att den strider mot alla avtal och denna enväldiga tolkning skulle betyda en ökning på 100 arbetstimmar per arbetare på årsbasis.

I Gränsbevakningsväsendet finns det ett giltigt preciserande kollektivavtal. Punkt. Avtalet innehåller en tillämpningsanvisning. Punkt. Tillämpningsanvisningarna är en del av det preciserande kollektivavtalet. Punkt. I tillämpningsanvisningarna bestäms detaljerat vilken arbetstidsform som används i vilka enheter. Punkt.

Enligt Gränsbevakningsväsendets uppfattning har de rätt att enväldigt besluta om tillämpningsanvisningarna i kollektivavtalet. GBVS försöker nu ändra proceduren på det sättet att de endast behöver meddela om ändringar i tillämpningsanvisningarna och därefter behandla dem i god anda under samarbetsförhandlingar. Där har arbetsgivaren har fel. Enligt statens allmänna kollektivavtal får arbetsgivaren inte ändra på ett godkänt avtals tillämpningsanvisningar utan att ett godkännande från arbetstagarpartens sida. Om arbetsgivaren av någon orsak vill ändra på tillämpningsanvisningarna måste saken behandlas i specificerande kollektivavtalets samarbetsförhandlingar. Det är en helt absurd tanke att förändringar i kollektivavtalets tillämpningsanvisningar måste behandlas i kollektivavtalets förhandlingar men att Gränsbevakningsväsendets preciserande kollektivavtals tillämpningsanvisningar kunde ändras via samarbetsförhandlingar.

I sådant fall att arbetsgivaren förverkligar arbetstidsförändringen kommer Gränssäkerhetsunionen att tolka det som avtalsbrott och inleda oenighetsförhandlingar enligt kollektivavtalet. Man förbereder sig på att driva dessa till slutligt lösning.

Resenärer som passerar gränsen på Helsingfors-Vandas flygfält har ökat med 5 % per år. Även de ryska resenärernas resor över vårt lands östra gräns har kvicknat till. På en del gränsovergångsställen har tillväxten varit hela 50 % jämfört med samma period året innan. Kötiderna på gränsovergångsställen har ökat. I sämsta fall har resenärer hamnat vänta i över fem timmar för att passera gränskontrollen och komma till Finland för att handla och semestra.

Gränsbevakningsväsendet har under åren 2015-2016 flyttat östgränsens personal från gränskontrollen till gränsovervakning. Förflytningsbehovet av resurser var stor eftersom östgränsens övervakning har låtit förfalla. Den svaga rubeln gav möjlighet till att flytta resurser, vilket resulterade i att gränsovergångare sjönk tillfälligt. Läget är nu ett annat: rubelns värdestegring skapar allt fler ryska konsumenter till köerna på östgränsen. Man får hoppas att ryssarna även i fortsättningen orkar köa för att komma till Finland och inte väljer i besvikelsen att resa någon annanstans. De pengar resenärerna använder under sina resor i Finland behövs nu mer än någonsin. Man borde inte låta den växande strömmen av ryska resenärer styra sig t.ex. till Estland.

Östgränsen behöver mer personal för att trygga en smidig gränsovergångstrafik. Det är ett skriande behov av gränskontrollandet på Helsingfors-Vanda. Nedskärningen av Gränsbevakningsväsendets verksamhetsanslag i regeringens kommande budgetgranskning bör slopas. Nedskärningar som inriktar sig på interna säkerhetens myndigheter är helt fel beslut. Om man inte slopar nedskärningarna hamnar Gränsbevakningsväsendet i en omöjlig situation där man balanserar mellan ökande gränsovergångstrafik och skyldigheter inom såväl intern och extern säkerhet.

Utjämningsledighetssystemet borde bidra till organiserande av ändamålsenlig och resultatnriktad verksamhet. Jag förvånas mycket stort över användningen av utjämningsledighetssystemet på gränsovergångsställen som saknar säsongsbetonad variation eftersom de inarbetade utjämningsledighetstimmarna måste kunna användas bort som ledighet. Det är problematiskt att ta ut timmarna om säsongsvariationer saknas helt. Gränssäkerhetsunionen kommer snart att noggrant granska utjämningsledighetssystemet användning på olika arbetsplatser.

Borde man oroa sig? Åtminstone jag gör det.
Bortsett från allt detta önskar jag alla läsare en ljus vår!

RAJAVARTIOLAITOKSEN TASOITUSVAPAAJÄRJESTELMÄ

Tasoitusvapaaajärjestelmä on sovittu otettavaksi käyttöön edistämään tarkoituksenmukaista ja tuloksellista toimintaa. Yksittäisen virkamiehen kannalta järjestelmästä saa parhaassa tapauksessa myös joustavuutta työelämän ja yksityiselämän yhteensovittamiseen. Keskustason sopijapuolet ovat kehottaneet virastojen osapuolia neuvottelemaan ja sopimaan paikallisesti työaikapankkijärjestelmän käyttöönottamisesta. Rajavartiolaitoksessa sovittu tasoitusvapaaajärjestelmä poikkeaa valtion virka- ja työehtosopimuksessa olevasta työaikapankkijärjestelmästä. Suurimmat eroavaisuudet tulevat siitä, että valtion virka- ja työehtosopimuksessa työaikapankkijärjestelmän käyttö edellyttää yksittäisen virkamiehen suostumusta ja työaikapankkiin siirretyt tunnit annetaan vastaavana korottamattomana vapaana. Rajavartiolaitoksessa järjestelmän piiriin siirretään ensisijaisesti halukkuutensa ilmoittaneet ja tasoitusvapaapankkiin voidaan siirtää säännöllisen työajan lisäksi myös ylityökorvauksiin oikeuttava aika (pl. 134 tuntia ja 15 minuuttia ylittävien tuntien korotusosa). Tämän lisäksi Rajavartiolaituksen päällikön antaman määräyksen perusteella tasoitusvapaaajärjestelmään teetettävältä kultakin 50 prosentilta korvattavan ylityön kynnyksen yli tehdyttä tasoitusvapaatunnilta maksetaan 30 prosenttiyksikön määrää yksikertaisesta tuntipalkasta vastaava lisäkorvaus, mutta ei 100 prosentilla tehdyttä ylityöiltä.

Kun Rajavartiolaitoksessa sovittiin tasoitusvapaaajärjestelmän käytöstä, oli nähtävissä sen ajan

tilanteen mukaan, ettei tasoitusvapaaajärjestelmää voida käyttää rajatarkastustehtävissä isoilla rajanylityspaikoilla, tai että se olisi ainakin hankalaa. Tämä johtui pitkälti siitä, ettei rajatarkastustehtävissä ollut näköpiirissä isoja kausivaihteluja työn määrän suhteen. Tähän päivään asti tasoitusvapaaajärjestelmää onkin käytetty pääasiassa rajavarti- ja merivartioasemilla sekä vartiolaivoilla pääsääntöisesti työnantajaa ja virkamiehiä tyydyttävällä tavalla. Nyt järjestelmää ollaan ulottamassa myös Helsingin rajatarkastusosastoon ja Kaakkois-Suomen isoille rajanylityspaikoille.

Sopimuksessa todetaan, että hallintoyksikössä voidaan ottaa käyttöön tasoitusvapaaajärjestelmä. Hallintoyksikön päällikön ja luottamusmiehen kesken todetaan yhteisesti tasoitusvapaaajärjestelmän operatiivinen tarve sekä käyttöperiaatteet. Lisäksi sopimuskohdan soveltamisohjeessa todetaan, että ennen kerryttämiskäytön alkamista työnantaja tiedustele virkamiehiltä halukkuutta liittyä tasoitusvapaaajärjestelmän piiriin. Työnantajan tulee ensisijaisesti liittää järjestelmän piiriin halukkuutensa ilmoittaneita. Lisäksi soveltamisohjeessa on todettu, että tasoitusvapaaajärjestelmää voidaan käyttää sekä ennakoitavissa olevien säännönmukaisten työmäärävaihteluiden tasaamiseen suunnitellusti että yllättävien työmäärävaihteluiden tasaamiseen. Tässä siis sopimus pohjaa toteutukselle, mutta miten sitä sitten sovelletaan työyksiköissä?

Rajaturvallisuusunionin mielestä pitää sopimuksenkin mukaan ensin selvittää operatiivinen tarve, käyttöperiaatteet sekä halukkaat. Kun nämä asiat ovat tiedossa, voidaan todeta miten järjestelmää

käytetään. Parhaimmillaan järjestelmään halukkaila teetetään operatiivisen tarpeen mukaan sekä suunnitelmallisesti, että yllättävien työmäärävaihteluiden (=ylityöt) osalta tasoitusvapaata. Toisaalta sopimuksen mukaan työyksikkö voidaan liittää järjestelmän piiriin, mutta mitään operatiivista tarvetta suunnitelmalliselle järjestelmän käytölle ei ole, vaan sitä voidaan käyttää tasaamaan yllättäviä työmäärävaihteluita. Tällöin järjestelmää voidaan käyttää myös nimitystä ”ylityöleikkuripankki”. Pahimmillaan koko työyksikkö määrätään järjestelmän piiriin, vaikka halukkaita ei ole, mutta kaikille suunnitellaan etukäteen tasoitusvapaata kerryttäviä tunteja, sekä myös mahdolliset ylityöt laitetaan pankkiin.

Työnantaja on käsenyt ottaa tasoitusvapaaajärjestelmän käyttöön myös edellä mainituille isoille rajanylityspaikoille. Asian ympärillä on leijunut epätietoisuutta varsinkin sen pakkokäytöstä. Toivottavasti kaikki tiedot ovat myös meidän luottamusmiesten tiedossa, kun tämä lehti on ilmestynyt ja tasoitusvapaaajärjestelmän käyttöperiaatteet on voitu todeta yhdessä työnantajan kanssa. Mikäli tasoitusvapaaajärjestelmää tullaan kuitenkin kaikesta huolimatta käyttämään pakolla ensisijaisuudesta poiketen, romuttanee se tähän asti hyvin toimineen käytänteen. Tämä aiheuttaa väistämättä painetta tasoitusvapaaajärjestelmän sopimuskohdan aukaisulle seuraavalla sopimuskierröksellä.

RTU:N OPINAHJOSSA

UTJÄMNINGSLEDIGHETSYSTEMET I GRÄNSBEVAKNINGSVÄSENDET

Utjämningsledighetssystemet har tagits i bruk för att bidra till ändamålsenlig och resultatinriktad verksamhet. För någon kan systemet i bästa fall ge mer flexibilitet mellan arbets- och privatlivet. Förhandlingsparterna på centralorganisationsnivå uppmanar ämbetsverken att förhandla och besluta om ibruktage av utjämningsledighet på lokal nivå. Utjämningsledigheten i Gränsbevakningsväsendet skiljer sig från det statliga kollektivavtalets arbetstidsbanksystem. Den största skillnaden i statens kollektivavtalade arbetsbanksystem är att systemet kräver den enskilda tjänstemannens samtycke och timmarna man sparar ihop i banksystemet ges tillbaka som motsvarande ledighet utan förändringar. I Gränsbevakningsväsendets system använder man sig i första hand av de som meddelat sitt samtycke och man kan dessutom flytta både den regelbundna arbetstiden och övertidsersättningar till utjämningsledighetssystemet. (med undantag för ersättningen av de övertidstimmar som överskrider 134 timmar och 15 minuter). Dessutom har Gränsbevakningsväsendets chef bestämt att för varje övertidstimme med 50 procent övertidsersättning som flyttas till utjämningsledighetssystemet betalar man även en 30 procent tilläggssättning på grundtimpenningen. Dethär gäller inte övertidstimmar med 100 procent.

I tiderna då Gränsbevakningsväsendet kom överens om användningen av utjämningsle-

dighetssystemet ansåg man inte att systemet skulle användas på de stora gränsövergångsställena. Åtminstone ansåg man att det skulle bli svårt att tillämpa på gränsövergångsställena eftersom man inte har stora säsongsvariationer i arbetsmängden. I huvudsak har man använt sig av utjämningsledighetssystemet på gräns- och sjöbevakningsstationer samt bevakningsfartyg på ett sätt som både arbetsgivaren och tjänstemännen varit nöjda med. Nu håller man på att utöka användandet till både Helsingfors gränskontrollavdelning och Sydvästra Finlands stora gränsövergångsställen.

I avtalet står det att man kan tillämpa utjämningsledighetssystemet i förvaltningsenheterna. Förvaltningsenhetens chef och förtroendemannen konstaterar tillsammans att det finns operativt behov av utjämningsledighetssystemet och går igenom användningsprinciperna. I tillämpningsanvisningarna sägs det också att arbetsgivaren innan insamlingsperiodens början utreder hur många som är villiga att ansluta sig till utjämningsledighetssystemet. Arbetsgivaren bör i första hand ansluta de som meddelat sitt samtycke. Dessutom sägs det att utjämningsledighetssystemet kan användas för att planerat utjämna regelbundna och överraskande behov av personal. Det är grunderna i avtalet men hur tillämpas det i arbetsenheterna?

Gränssäkerhetsunionen anser att man helt enligt avtalet för reder ut behovet, använd-

ningsprinciperna och vilka som vill ansluta sig. Då man vet dessa saker kan man planera hur man tänker använda systemet. I bästa fall får de som anslutit sig att samla in utjämningsledighet genom både planerat och överraskande övertidsarbete. Å andra sidan kan man ansluta hela enheten men utan egentligt operativt behov för att utjämna överraskande övertidstimmar. I så fall kan man kalla systemet för en "övertidsbuffer". I värsta fall beordrar man att systemet skall användas i hela enheten oberoende av om det finns frivilliga och på förhand planerar man timmar som samlar utjämningsledighet samt eventuella övertidstimmar lägg i banken.

Arbetsgivaren har beordrat att börja använda utjämningsledighetssystemet på tidigare nämnda stora gränsövergångsställen. Det har också förekommit oklarheter, framför allt kring påtvingandet av systemet. Förhoppningsvis är även förtroendemännen medvetna om saken då denna tidning publiceras och principerna för utjämningsledighetssystemet har utretts tillsammans med arbetsgivaren. I sådant fall att man påtvingar utjämningsledighetssystemet utan att använda frivilliga kommer det att skrota de saker som hittills fungerat bra. Det förorsakar tryck på att avtalet om utjämningsledighet omförhandlas under följande förhandlingsomgång.

**RAJATURVALLISUUSUNIONI
JÄRJESTI LUOTTAMUSMIEHILLEEN
JA YHDISTYSTEN
PUHEENJOHTAJILLE KOULUTUS-
PÄIVÄT JYVÄSKYLÄSSÄ 21.-
23.11.2016. PAIKALLE OLI SAAPUNUT
KAIKKIALTA SUOMEN MAALTA 26
HENKILÖÄ.**

TEKSTI JA KUVAT **PETTERI SEPPÄNEN**

Maanantai käytettiin vartiostojen luottamusmiesten tilannekatsauksiin. Tilannekatsauksissa käytiin läpi tapahtumia, joita luottamusmiehet ovat joutuneet

käsittelmään työpaikoillaan toukokuun koulutuksen jälkeen. Ensimmäisen koulutuspäivän jälkeen RTU:n koulutusvastaava Janne Varonen komensi luottamusmiehet liikkumaan, sillä hän haluaa, että RTU:n edustajat ovat kunnossa, jotta jaksaisivat painia jäsentensä kysymysten ja ongelmien kanssa sekä taistella tuulimyllyä (RVL) vastaan.

Tiistaina käytiin aamupäivän aikana läpi virkaehtosopimusneuvottelujen ja KIKY -neuvottelujen tuloksia sekä erimielisyyssasioita, jotka ovat käsiteltyä joko keskustasoneuvotteluissa tai paikallisneuvotteluissa. Näistä asioista kertoivat tilaisuuteen osallistujille Jouni Kurttila ja Erkki Hirvonsalo. Iltaapäivän agendalla puheenjohtajilla ja luottamusmiehillä oli eriväa koulutusta. Luottamusmiehille oli Kurttilan Jouni järjestänyt palkkatiimikoulutusta ja Hirvonsalon Erkki veti puheenjohtajille yhteistoimintakoulutusta.

Keskiviikkona käytiin porukalla läpi virkaehtosopimusasioita joita esitteli paikallaolijoille Jouni Kurttila. Koulutuspäivien lopuksi Janne Varonen kävi läpi tulevan vuoden (2017) koulutuspäiviä sekä koulutusaiheita.

PÄÄLUOTTAMUSMIES VIERAILULLA POHJOIS-KARJALASSA

RTU:N PÄÄLUOTTAMUSMIES JOUNI KURTTILA VIERAILI POHJOIS-KARJALAN RAJAVARTIOSTOSSA 22. - 24.2.2017. VIERAILUN AIKANA KIERRETTIIN LÄHES KAIKKI RAJAVARTIOSTON TYÖPISTEET.

TEKSTI JA KUVAT **HEIKKI TIIPPANA**

Hiljattain Liperin Ylämyllylle perheensä kanssa muuttanut RTU:n pääluottamusmies Jouni Kurttila "hyppäsi" Pohjois-Karjalan rajavartioston RTU:n luottamusmiehen Heikki Tiippanan matkaan luottamusmieskierrokselle. Kierroksen tarkoituksena oli kiertää lähes kaikki rajavartioston työpisteet sekä tavata RTU:n jäseniä ja muuta henkilöstöä.

Matkalle lähdettiin keskiviikkoamuna rajavartioston esikunnasta. Keskiviikkona oli vuorossa Tohmajärven rajavartioasema ja Niiralan rajatarkastusasema. Tohmajärvellä pääluottamusmies "veresteli" muistoja hiihtopartiossa. Edellisestä hiihtopartiosta virkapuku päällä oli vierähtänyt jo vuosia. Iltapäivä kului Niiralan kansainvälisellä rajatarkastusasemalla, ja päivän päätteeksi ajoimme Ilimantsin rajavartioasemalle.

Torstaina luottamusmiehet pääsivät Ilimantsin rajavartioasemalla paikallisen rajavartijan, Joona Mäen, matkaan. Ilimantsissa suoritimme ajoneuvopartion käyden Ilimantsin eteläisellä alueella. Mäki kertoi partion ohessa luottamusmiehille Ilimantsin iloa ja murheita. Torstai-iltana matka jatkui Lieksaan, jossa RTU:n hallituksen jäsen, Juha Kivimäki otti meidät vastaan. Lieksan rajakilta oli

Tohmajärven aamuvuorolaisia kuuntelemissa Kurttilaa.

lämmittänyt luottamusmiehille savusaunan, jonka lölyt olivat mahtavat. Saunomisen yhteydessä järjestettiin RTU:n jäsenille infotilaisuus, jonne saapui mukavasti porukkaa.

VIERAILU PÄÄTTYI RAJAVARTIOSTON JOHDON TAPAAMISEEN

Perjantaiamu alkoi Lieksan aseman henkilöstön tapaamisella aamukahvipöydässä. Aamukahvin jälkeen suoritimme ajoneuvopartion Lieksan aseman keskeiselle alueelle, missä sijaitsevat mm. mahtavat Ruunaan kosket. Lounaan jälkeen oli aika lähteä Onttolaan, rajavartioston esikuntaan. Esikunta-alueella vierailimme varusvarastolla ja johtokeskuksessa. Vierailu päättyi rajavartioston komentaja Vesa Blomqvistin ja apulauskomentaja Marko Turusen tapaamiseen. Komentaja sai kuulla matkan aikana esille tulleet asiat kaunistelematta, asiallisesti ja rakentavassa hengessä. Keskustelussa oli esillä mm. uusi koiratoiminta PAK ja sen soveltaminen rajavartiostossa, tasoitusvapaaajärjestelmän käyttö rajavartiostossa, haittatöiden prosentuaalinen jakautuminen kesä- ja talvikaudelle, sekä työsuunnittelu työpisteissä. Toiveissa on, että rajavartioston johto "ottaa kopin" tapaamisessa esille tuoduista asioista.

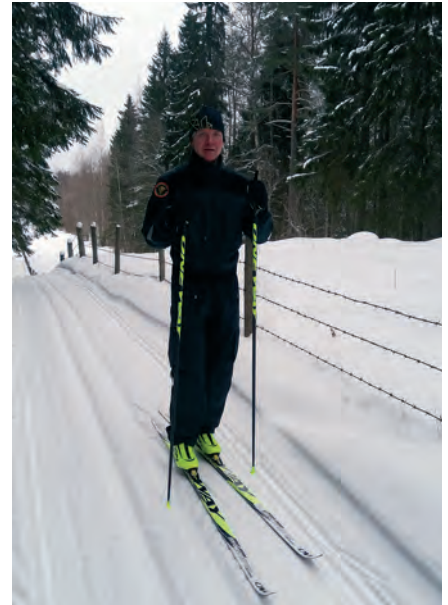
SAAVUTETUT EDUT JA SOPIMUKSET OVAT VAHVAN EDUNVALVONNAN ANSIOTA

Vierailun aikana oli ilo todeta, että edunvalvonnan asiat kiinnostivat RTU:n jäseniä, ja jäsenillä on

Kurttila ja Lieksan rajavartioaseman toimistosiihteri Arja Keränen.

Päälouottamusmies Kurttila ja luottamusmies Tiippa Merinähoon partiomajalla.

Päälouottamusmies hiihtopartiossa.

hyvä yhteishenki päällä. Tällä hetkellä elämme haastavia aikoja edunvalvonnan suhteen. Työnantajapuoli Helsingin päässä pyrkii koko ajan etsimään heikennyksiä ja "porsaanreikiä" sopimuksista työntekijöiden kustannuksella. Nyt täytyy pysyä tarkkana ja tiukkana! Monet tälläkin hetkellä voimassa olevat, jo saavutetut edut ja sopimukset, ovat vahvan edunvalvonnan ansiota.

Kiitokset onnistuneesta vierailusta kaikille järjestelyihin osallistuneille. Erityiskiitokset järjestelyistä Ilomantsin Joonalle ja Lieksan Juha Kivimäelle.

Vierailun päättäksi rajavartioston johdon tapaaminen.

SUOMENLAHDEN MERI- JA RAJAVARTIOYHDISTYKSEN VUOSIKOKOUS

YHDISTYKSEN VUOSIKOKOUS PIDETTIIN HELSINGISSÄ 28.2.2017. VUOSIKOKOUKSEEN OSALLISTUI YHTEENSÄ 16 JÄSENTÄ. VUOSIKOKOUKSESSA OLI KUTSUTTUNA PAIKALLA MYÖS RAJATURVALLISUUSUNIONIN HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA JA PÄÄLUOTTAMUSMIES ERKKI HIRVONSALO.

TEKSTI SATU SAARIVUORI

Paljon enemmän väkeä olisi paikalle mahtunut, mutta liekö hiihtoloma vienyt voimat yhdistyksen jäseniltä, kun tämä vuosi oli muutaman hyvän osallistujavuoden jälkeen näin hiljainen. Tai hiljainen vuosikokous ei suinkaan ollut, mutta mielipiteitä olisi kaivattu jäseniltä mielellään enemmänkin.

VUOSIKOKOUSASIAT

Vuosikokous käsittelee sääntömääräiset asiat, joihin lukeutui mm. toimintakertomuksen ja tilinpäätök-

sen hyväksyminen, uuden hallituksen valitseminen sekä talousarvion hyväksyminen vuodelle 2017.

Vuosikokouksessa keskusteltiin mm. siitä, että yhdistyksen sääntöjä tulisi päivittää. Vuosikokous valtuutti uuden hallituksen tarkastelemaan sääntöjä ja tuomaan mahdolliset muutokset hyväksyttäväksi seuraavaan vuosikokoukseen tammi-helmikuussa 2018.

HALLITUKSEN KOKOONPANO 2017

Vuoden 2017 hallituksen jäseniksi valikoitui henkilöitä vanhasta hallituksesta, mutta mukaan lähti myös uusia. Hallituksen puheenjohtajana jatkaa Pasi Kerkkänen ja varapuheenjohtajana Markku

Väänänen.

Hallituksen jäseniksi valittiin: Pirkko Kujanen, Petri Kettunen, Toni Palomäki, Antti Elomaa, Satu Saarivuori, Jim Koskenmäki ja Pasi Taponen.

Hallituksen varajäseniksi: Jan-Erik Joffe, Janne Varonen ja Ville Willman.

Toiminnantarkastajiksi valittiin Pekka Keskinar-
kaus ja Erik Huurros. Heidän varahenkilöikseen
Ahti Rantanen ja Heikki Kuukasjärvi.

Vuoden 2017 aikana yhdistys tulee järjestämään jäsenilleen erilaisia tapahtumia, joissa on mahdollisuus tavata toisia jäseniä ja keskustella ammattiyhdistyksen asioista sekä viettää mukavaa vapaa-aikaa.

IMMOLAN RAJAVARTIOYHDISTYKSEN VUOSIKOKOUS

TEKSTI JA KUVA **PEKKA LAUTALA**

Immolan Rajavartioyhdistys ry:n vuosikokous pidettiin 28.2.2017 Lappeenrannassa Upseerikerholla. Jäsenistöä oli ehtinyt paikalle vajaa 20 jäsentä. Kokous saatiin pidettyä edellisvuotta nopeamassa järjestyksessä. Paikalla oli RTU:n hallituksesta edustusto kertomassa tuoreita kuulumisia Helsingin kirkolta ja RTU:n K-SR luottamusmiehen kertomassa vuoden 2016 tapahtumista.

Immolan Rajavartioyhdistys ry:n uudet säännöt tulivat voimaan helmikuussa 2017. Uudeksi yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin Pekka Lautala, joka toimii rajatarkastusryhmän johtajana Nuija-

maan rajatarkastusasemalla. Uudella puheenjohtajalla on vuoden pesti, ensi vuodesta alkaen puheenjohtajan kausi kestää kaksi vuotta.

Yhdistyksen hallitukseen valittiin Timo Kohonen (NuiRvAs), Jani Rautiainen (NuiRtAs), Hannele Hörmönen (RVLE), Ismo Venäläinen (NuiRvAs), Timo Laine (VaiRtAs), Jouni Niskanen (ImaRtAs), Sami Pylväinen (ImaRtAs) ja Juha-Petteri Pasma (NuiRtAs). Hallituksen varajäseniksi valittiin Suvi Puska (VaiRtAs), Henri Siikaluoma (NuiRtAs), Pasi Tähkäpää (NuiRtAs) ja Petri Kalmari (KolRvAs).

Kuvassa Immolan rajavartioyhdistyksen uusi puheenjohtaja Pekka Lautala.

KAINUUN RAJAN HENKILÖSTÖYHDISTYKSEN VUOSIKOKOUS

VUOSIKOKOUS PIDETTIIN KUHMON POHJOLATALOLLA. PAIKALLE SAATIIN KYDYTYKSEN JA RUOKAILUN HOUKUTTELEMANA 20 OSALLISTUJAA. MUKAAN OLI SAATU MYÖS RTU:N HALLITUKSEN JÄSEN TERO TURKIA. HÄN TOI KÄSITELTÄVIIN ASIOIHIN HALLITUKSEN NÄKEMYKSIÄ.

TEKSTI JA KUVAT **KALLE TOIVANEN**

Eniten keskustelua herätti koiramies-ten palkkaus ja RTU:n hallituksen toimeenpanema toiminnan tehostaminen kentän äänen kuulumiseksi. Sektorivastaavat äänen kuulumiseksi Kainuun yhdistyksestä löytyi helposti. Yhdistyksen hallitukseen ei tullut mittavia muutoksia.

Puheenjohtajana jatkaa Kalle Toivanen ja uudeksi jäseneksi hallitukseen valittiin Ismo Komulainen. Toimintasuunnitelman mukaan mennään pitkälti entisillä linjoilla.

Kokouksessa muistettiin juuri eläkkeelle jäänyt rajavartiomestari Arto Haavisto. Oli mukava kuulla miten Artolla menee Kevan palkkalistoilla ja miten päivät kuluu uudessa toimessa. On kuulemma huomattavasti vapaampaa, koska huonolla

kelillä ei kuulemma tarvitse lähteä pilkille.

Ennen kokousta oli suunnitelmassa järjestää toimipaikkojen välinen ampumahiihtoviesti. Valitettavasti tämä kärsi osanottajakadosta. Onneksi maailmamestarimme Paavo Puurunen jaksoi järjestää innokkaimmille mahdollisuuden kokeilla ampumahiihtoa. Kiitos ja mukava oli kokeilla!

Zodiac - Vaativaan ammattikäyttöön.

ZODIAC MILPRO
For those who work on the water

POWERED BY **YAMAHA**

VIHTAVUORI

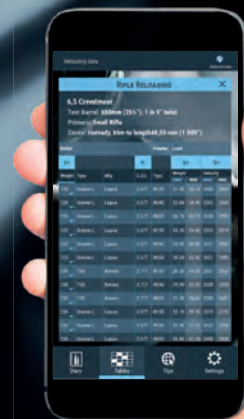
The Power of Accuracy

RELOAD

Vihtavuori RELOAD - uusi versio!

Uudistettu **Vihtavuori RELOAD**-latausdatasovellus toimii sekä online-että offline-tilassa. Päivitä tai lataa sovellus Applen **App Store**sta tai **Google Play**stä! Saat viimeisimmät jälleenlataustiedot ja voit myös tallentaa omat lataustietosi - ja ne ovat käytettävissäsi kaikkialla.

Uusin pdf-versio
jälleenlatausoppaasta saatavilla myös
osoitteessa www.vihtavuori.com

Katso Vihtavuori
RELOAD video
YouTubea!

www.vihtavuori.com

THE TALL SHIPS RACES
Kotka 2017

 KOTKAN MERIPÄIVÄT
12.-16.7.2017

*Ohoy, tämä merikarnevaali
tuo suuret purjealukset ja
iloiset ihmiset yhteen!*

**Kotkan Meripäivät järjestetään tänä
vuonna poikkeuksellisesti jo heinäkuun
puolivälissä yhdessä The Tall Ships
Races Kotka 2017 -tapahtuman kanssa!**

Suomen monipuolisin kaupunkifestivaali kerää kansan jälleen juhlimaan huikean kattauksen äärelle Kotkan kantasatamaan, tällä kertaa tuplahauskuutta tuo runsaan kansainvälisen purjehdustapahtuman meininki. Avajaisparaati, miehistön paraati, laivavierailut, satamaravintolat, MeripäiväAreenan suurkanseptit, merimarkkinat, ilmaiset Lasten Meripäivät, katuteatteria, urheilutapahtumia, tivoli, taidenäyttelyitä ja paljon muuta - tule messiin! www.meripaiivat.com

LÄNSI-SUOMEN OSASTON VUOSIKOKOUS

TEKSTI JA KUVAT **MIikka RAUTAVIRTA**

Sääntömääräinen kokous pidettiin 16.2.2017 jäsenmatkan yhteydessä. Turusta lähteneellä, ja myös sinne palanneella Viking Gracella oli matkassa parikymmentä jäsentä. Anna Puu oli järjestetty esiintyjäksi ja liittoa edusti

puheenjohtaja Erkki Hirvonsalo. Hirvonsalo kertoi RTU:n uusimmat terveiset kokouksessa ja Anna Puu kirjoitti terkut muistilehtiön kanteen PJ:lle muistoksi. Kiitokset myös kokouksen puheenjohtajalle Samppa Mattilalle.

Tuolit kääntyivät kokouksessa ja jatkoon pääsivät, eli kokouksessa valittuun hallitukseen kuuluvat nyt J Sankala, K Hermansson, L Yli-

Heikkilä, A-V Syrenius, K Johansson, T Maunu ja T Isomaa. Varajäseniksi valittiin M Pyöli, M Terho ja A Salminen. Puheenjohtajan nuijaa pitelee yhä M Rautavirta. Kauden jäsentapahtumina on suunnitteilla teatterikäynnit, perhepäivä ja infopäiviä tarpeen mukaan. Yhdistyksen hallitukselle voi esityksiä ja anomuksia lähettää tuttuun postiin: l-so@rtu.fi. MRA

VÄSTRA-FINLANDS AVDELNINGS ÅRSMÖTE

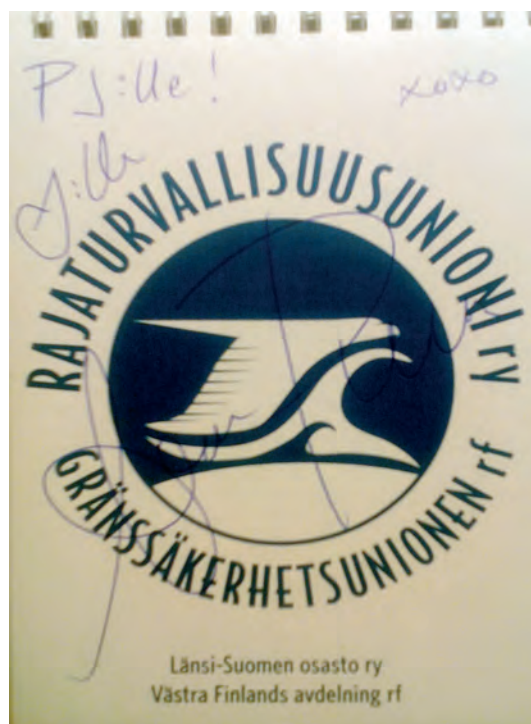
TEXT OCH BILDER **MIikka RAUTAVIRTA**

Arsmötet hölls enligt stadgarna i samband med medlemsresan 16.2.2017. Ett tjugotal medlemmar deltog på resan som avgick och även återvände till Åbo med Viking Grace. Anna Puu uppträdde ombord och förbundet ordförande Erkki Hirvonsalo representerade unionen. Hirvonsalo informerade om GSU:s aktuella ärenden. Ett stort tack även till årsmötets ordförande Samppa Mattila.

Stolarna svängdes och i fortsättning sitter följande medlemmar i den nya styrelsen Juha Sankala, Kristian Hermansson, Lasse Yli-Heikkilä, Ari-Ville Syrenius, Kristian Johansson, Tomi Maunu och Tuomo Isomaa. Mia Pyöli, Mikko Terho och Antti Salminen valdes till suppleanter. Miiika

Rautavirta håller även i fortsättningen ordförandets klubba. Verksamhetsperiodens planerade medlemshändelser är teaterbesök, familjedag och infodagar enligt behov. Man kan skicka in förslag och ansökningar till föreningens styrelse per e-post: l-so@rtu.fi. MRA

Anna Puun tervehdys PJ:lle.

HALLINTALAITTEET

Maahantuoja:

atoy
POWER

Ruukintie 7-9, 02330 Espoo, www.atoy.fi
Puh. (09) 6827 1, Faksi (09) 6827 305

MERITURVA

Merenkulun turvallisuuskoulutuskeskus

Maksuton sovellus ladattavissa

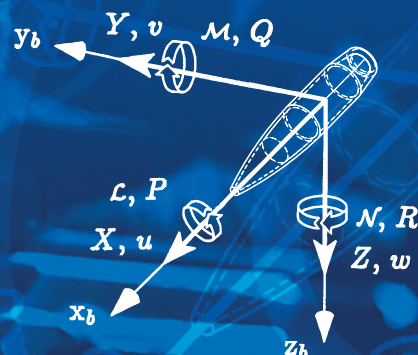
Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play

BALLISTICS

LAPUA BALLISTICS

MARKKINOIDEN LUOTETTAVIN JA TARKIN LASKURI

6DOF

www.lapua.com

Patria

Kun kaiken on
pakko toimia

www.patria.fi

MESTARIKURSSILLA

MESTARIKURSSI ON RAJA- JA MERIVARTIJOIDEN VIIMEINEN NS. VIRKAURAKURSSI, JONNE ON MAHDOLLISTA HAKEUTUA NOIN 15 – 17 PALVELUSVUODEN JÄLKEEN. KURSSIN KESKEISIN TAVOITE ON, ETTÄ OPISKELIJA SAA VALMIUDET TYÖYKSIKÖN ESIMIESTEHTÄVIIN.

TEKSTI JA KUVAT **JANNE VARONEN**

Kurssin kohderyhmänä on rajavartijan jatkokurssin suorittaneet yliraja- tai ylimerivartijat, jotka työskentelevät ryhmänjohtajan tai vartioupseerin tai vastaavassa tehtävässä tai joille on suunniteltu kurssin jälkeen mestarikurssin edellyttämiä tehtäviä. Kurssin laajuus on noin 8 opintoviikkoa ja se jakaantuu kolmeen lähi- ja kahteen etäopiskelujaksoon vuoden periodilla. Opetuksen lähtökohtana on aikuisopiskelu ja monimuoto-opiskelu, joka edellyttää opiskelijalta itseohjautuvuutta.

KURSSIN SISÄLTÖ

Vuonna 2017 järjestettiin Mestarikurssi nro 9, jonne pääsin opiskelemaan 16 muun oppilaan kanssa. Oppilaita kurssilla oli ympäri Suomea kaikista hallintoyksiköistä paitsi VLLV:sta. Kurssin ensimmäinen lähijakso järjestettiin tammikuussa, jonka jälkeen tehtiin töitä rajaturvallisuuden-, pedagogiikan- ja hallinnon oppimistehtävien parissa elokuun lähijaksolle saakka. Toisella lähijaksolla saatiin lisää johtamisen oppimistehtäviä ennen viimeistä viiden viikon lähijaksoa loka-marraskuussa RMVK:lla. Viimeisellä lähijaksolla syvennyttiin perusteellisemmin oppimistehtävien aihealueisiin varhaisen välittämisen mallista virkamiesoikeudellisiin asioihin saakka unohtamatta operatiivista kenttätoiminnan johtamista sekä kriisiajan tehtäviä.

Kurssilla oli suuri annos kokemusta Rajavartiolaitoksen eri tehtävistä ja erilaisista toimintaympäristöistä, joka tuli vahvistuen esille kurssin edetessä. Kurssin ryhmätöiden ja niissä syntyvien keskusteluiden kautta opiskelijoiden kokemus eri tehtävistä antoi useasti tiedon laajentumiselle hyvät edellytykset. Kurssilla vallitsi alusta alkaen hyvä ”henki” ja tätä myötä oppimisympäristö oli niin hyvä, mitä se voi parhaimmillaan olla. Ehkä tähän yhtenä tekijänä oli kurssiarviointi, joka oli oppimistehtävien osalta hyväksytty tai täydennettävä ja kurssin johdon korostus vastuusta omasta oppimisesta ja sen merkityksestä omaa kehittymistä varten. Kurssin rakenne lähiopetuksesta etäopiskeluun ja niihin liittyviin oppimistehtäviin oli hyvin suunniteltu. Kurssin edetessä aiemmat oppimistehtävät antoivat pohjaa seuraaville muodoistaen lopuksi ehjän oppimiskokonaisuuden. Aikuisopiskelumuotona työn ohessa tapahtuvan etäopiskelun totesin tehokkaaksi omaa pohdintaa

lisääväksi menetelmäksi, jossa työn, etäopiskelun ja vapaa-ajan pystyi sovittamaan laadukkaasti yhteen. Kurssilla ei pureuduttu yksittäisiin Rajavartiolaitoksen toimialoihin, koska esimiestehtävä ja varsinkin kurssilaisten oma kehittyminen esimiehenä oli opetuksen keskiössä. Lyhyesti todettuna mestarikurssilla oppilas pureutui yleisten johtamisen ja hallinnollisten oppien lisäksi omaan minäkuvaansa ja etsi kehittymisen avaimia parempaan vuorovaikutukseen työyhteisön jäsenenä ja esimiehenä.

KEHITETTÄVÄÄ?

Kurssi oli todella onnistunut ja antoi hyvät valmiudet esimiestehtäviin. Onnistuneen kokemuksen suurena vaikuttajana oli kaikkien opiskelijoiden luoma kurssi ”henki”. Jos jotain kehittämistä pitää tuoda esille, voisi suurta kokemuspohjaa hyödyntää teettämällä opiskelijoilla tutkielman työyksikköön ja tehtäväalaan liittyvästä aiheesta. Tutkielman esittely laajentaisi kaikkien opiskelijoiden ammatillista osaamista entisestään ja palvelisi työnantajaa toiminnan kehittämisen suunnittelussa ja toteuttamisessa. Tutkielma, joka olisi ns. lopputyö ja sen arviointi nostaisi mestarikurssin vaativuutta sekä antaisi lisää edellytyksiä tuleviin tehtäviin.

MESTARIN TEHTÄVISTÄ

Mestarikurssin käyneiden tehtäviä ovat kurssikäskyn mukaan ryhmäjohtajan- tai vartioupseerin tehtävät tai vastaavat. Näitä tehtäviä on soveltuvien osin kaikilla toimialoilla, mutta edunvalvonnan näkökulmasta on valitettavasti tullut esille, että tehtäviin valittaessa on olemassa palkkahierarkinen ajattelu, jossa tehtävän vaativuusarvioinnissa arvioitu koulutustaso määrää kuka tehtävään voidaan valita vaikka alemman koulutustason hakijalla olisi tehtävässä vaadittava osaaminen ja henkilökohtaiset kyvyt. Asiasta tulee herkästi myös negatiivinen kysymys henkilöstöryhmien ja -järjestöjen välille. Yksi merkittävä rajoite mestareiden mahdollisille tehtäville on lainsäädäntö. Esimerkiksi pakokeinoalaista ja valtioneuvoston asetuksesta meripelastuksesta tulevat rajoitukset eivät mahdollista tutkinnan- tai meripelastusjohtajan tehtäviä mestareille vaikka henkilöllä olisi

kyky sekä pitkä käytännön kokemus tehtäväalalta. Rajavartiomiehen eroamisikään tulleet muutokset nostavat tehtäväkehitysmahdollisuuksien merkitystä entisestään nyt ja tulevaisuudessa.

MÄSTARKURSEN

MÄSTARKURSEN ÄR GRÄNS- OCH SJÖBEVAKNINGARNAS SISTA SÅ KALLADE KARRIÄRSKURS. MAN HAR MÖJLIGHET ATT SÖKA SIG TILL KURSEN EFTER CA 15 – 17 TJÄNSTGÖRINGSÅR. KURSENS VIKTIGASTE MÅL ÄR ATT GE DEN STUDERANDE FÄRDIGHETER ATT FUNGERA SOM FÖRMAN PÅ ARBETSPLATSEN.

TEXT OCH BILDER **JANNE VARONEN**

Kursens målgrupp är de övergräns- och sjöbevakare som utfört gränsbevakarens fortsättningskurs samt arbetar som gruppledaren, vaktofficer eller motsvarande. Kursen omfattar 8 studieveckor och fördelar sig på tre

närstudieperioder och två distansstudieperioder under en ett år period. Studierna är vuxenstudier och flervälsstudier som förutsätter självdisciplin av de studerande.

KURSINNEHÅLLET

Under år 2016 ordnades Mästarkurs nr 9 på vilken jag fick möjligheten att studera tillsammans med 16 andra. De studerandena kommer från alla förvaltningsenheter runt om Finland förutom FBS (flygbevakningssektionen). I januari ordnades den inledande studieperioden och efter den gjordes arbeten om gränssäkerhet, pedagogik och administration fram till den andra närstudieperioden i augusti. Under den andra studieperioden fick vi fler ledarskapsuppgifter innan den sista perioden på fem veckor i oktober-november vid Gräns- och sjöbevakningsskolan. Under den sista perioden fördjupade vi oss ytterligare i tidigare nämnda ämnen, modellen för tidigt ingripande och tjänstemannens juridiska ställning samt operativ fältledning och krigstida uppgifter.

På kursen fick man en stor dos av erfarenheter från Gränsbevakningsväsendets olika uppgifter och verksamhetsområden, vilka blev allt tydligare under kursens gång. Grupparbetena under kursen och diskussionerna som följde gav goda förutsättningar att förkovra sin yrkeskunskap. På kursen fanns det redan från början en mycket god anda vilket skapade en bra miljö att studera i. Kanske en orsak som bidrog till detta är att kursens bedömning av uppgifterna är antingen godkända eller bör kompletteras. Även kursens ledning betonade vikten av självstudier och dess betydelse för den egna utvecklingen. Planeringen av kursens innehåll från närstudier till distansstudier och därtill hörande uppgifter var väldigt väl gjorda. Under kursens gång gav de tidigare uppgifterna grund för de senare för att till slut skapa en helhet. Jag upplevde att distansstudier vid sidan om eget arbete är ett effektivt sätt att öka det egna tänkande. Samtidigt är det ett ypperligt sätt att kombinera arbete, studier och fritiden. Man tog inte fast på enskilda verksamhetsområden inom Gränsbevakningsväsendet eftersom kursen inriktar sig mer på förmansarbete och den studerandes

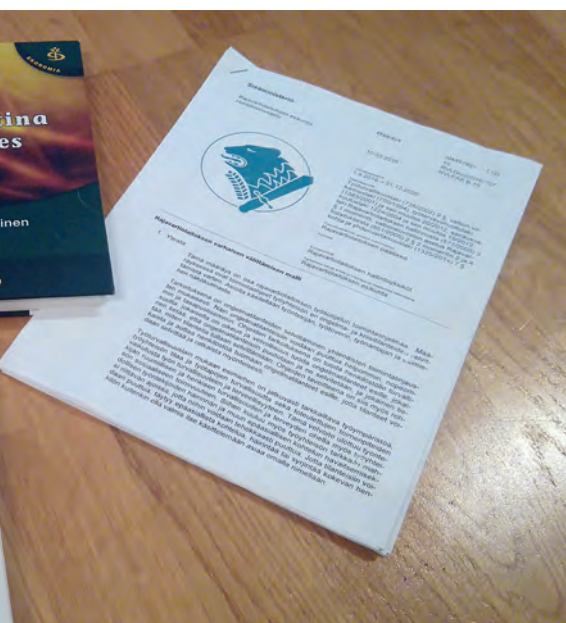
utveckling som förman. Kort sagt inriktar sig mästarkursen sig på allmänt ledarskap och administrativa uppgifter samt den egna självbild och utvecklande av kommunikationsförmågan både som förman och kollega.

UTVECKLINGSMÖJLIGHETER?

Kursen var väldigt lyckad och gav goda förutsättningar för förmansuppgifter. Kursandan var till stora delar den största enskilda faktorn till att kursen uppfattades som lyckad. Ifall att man vill förbättra något kunde man dra nytta av de studerandes breda erfarenhet genom att de gör skriftliga arbeten om sina egna enheter eller verksamhetsområden. De skriftliga arbetena skulle ytterligare förbättra de studerandes yrkeskunskap och kunde samtidigt hjälpa arbetsgivaren i planering och förbättrande av verksamheten. Arbetena kunde vara sk. slutarbeten och bedömningen av dem skulle höja kravnivån på mästarkursen samt ge mera förutsättningar för kommande uppgifter.

MÄSTARNAS UPPGIFTER

Enligt kursordern är arbetsuppgifterna för de som gått mästarkursen antingen gruppchefs eller vaktofficers eller motsvarande uppgifter. Dessa arbetsuppgifter finns inom så gott som alla verksamhetsområden. Från intressebevakningens perspektiv har det tyvärr framkommit att då man väljer tjänstemän till dessa uppgifter gör man det på grunder i lönehierarkin. Det betyder man i praktiken låter kravbedömningens skolningsnivå avgöra vem väljs till uppgiften fastän någon med lägre skolningsnivå skulle vara fullt kapabel till uppgiften. Saken blir lätt en negativ fråga mellan personalgrupper och personalorganisationer. Lagstiftningen utgör en markant begränsning för uppgifter till vilka man kan välja mästare. Till exempel tvångsmedelslagen och sjöräddningsförordningen ger restriktioner som utesluter mästarna att fungera som förundersöknings- eller sjöräddningsledare även om personen skulle ha kunskap och praktisk erfarenhet inom området. Det att gränsbevakningsmannens pensionsålder höjdes gör att möjligheter att avancera blir allt viktigare, både nu och i framtiden.

RAJAVIESTIMARATON TALLINNASSA

KYMMENES RAJAVIESTIMARATON JUOSTAAN 10.9.2017 SUOMEN ETELÄISEN NAAPURIMAAN VIRON PÄÄKAUPUNGISSA TALLINNASSA. RAJAVIESTI –LEHTI JÄRJESTÄÄ TAPAHTUMAAN LINJA-AUTOKYYDIN, JOHON ON ILMOITTAUDUTTAVA 31.5. MENNESSÄ. PAIKKOJA ON RAJOITETUSTI (50 KPL), JOTEN ILMOITTAUDU HETI MUKAAN. MUISTATHAN ETTÄ RAJAVIESTIMARATON ON KOKO RVL:N HENKILÖKUNNALLE AVOIN TAPAHTUMA!

TEKSTI JA KUVA **OLLI RANUA**

Kymmenes kerta on samalla viimeinen Rajaviestimaraton, sillä osallistujamäärät ovat olleet lievässä laskussa. Rajaviestin on nyt vuorostaan aika tukea muita lajeja.

ILMOITTAUDU HETI MUKAAN LINJA-AUTOON JA LAIVAAN!

Rajaviesti –lehti järjestää linja-autokuljetuksen tapahtumaan. 50 nopeinta saa varattua paikan linja-autoon sekä laivaan maksamalla linja-auto- ja laivamaksun 31.5. mennessä tilille: Kuusamon OP FI76 5194 0720 1377 23 (Mustalammen Urheilijoiden tili).

Linja-autokyyti (meno-paluu) maksaa, jaoteltu- na lähtöpaikan mukaan, seuraavasti: LR 60 euroa, KR 50 euroa, P-KR 40 euroa, K-SR 30 euroa. Reitin varrelta on mahdollista tulla kyytiin. Tarkempi ajoreitti ilmoitetaan lähempänä ajankohtaa.

Meno-paluulaimatka maksaa 40 euroa, sisältäen menomatkan yöpymisen kahden hengen hytissä! Mennessä siis yövytään laivalla ja aamulla sitten Tallinnassa suunnataan kohti lähtöviivaa. Lähtö Helsingin satamasta on lauantaina 9.9. klo 21.30. Paluu Tallinnasta tapahtuu sunnuntaina 10.9. klo 16.30 ja Helsingissä ollaan klo 19.00. Yöymme paluumatkalla Lappeenranta-Imatra –seudulla, joten varautukaa 20-50 euron hostelli/hotellimaksuun. Linja-automatka jatkuu ma 11.9. aamulla ja viimeiset ovat perillä Rovaniemellä maanantai-iltana.

JUOKSUAIKATAULU JA ILMOITTAUTUMINEN JUOKSUUN

Tallinnan maratonille ilmoittaudutaan järjestäjän omien nettisivujen kautta osoitteessa www.jooks.ee/fi. Seuraava maksuperiodi päättyy toukokuun

lopussa, joten sen jälkeen hinnat taas nousevat. Kannattaa ilmoittautua samalla myös itse tapahtumaan kun ilmoittautuu linja-auton ja laivan kyytiin.

Maraton starttaa su 10.9. klo 9.00 ja puolimaraton 12.00. Koska laiva lähtee paluumatkalle jo klo 16.30, jokainen huolehtii itsensä myöhemmin ilmoitettavana ajankohtana linja-autoon maali-alueen läheisyydessä. Puolimaraton tulee pystyä juoksemaan noin kolmeen tuntiin, jotta ehdimme takaisin laivaan.

Kymmenen kilometrin kävely/juoksu tapahtuu Rajaviestin järjestämänä Tallinnassa. Tälle matkalle lähtevät maksavat 20 euroa edellä mainitulle tilille! Koska aikaa on vielä harjoitella, toivomus on, että mahdollisimman moni kuitenkin osallistuisi maratonille tai puolimaratonille.

Sarjat maratonilla ja puolimaratonilla ovat M/N, M/N40, M/N45, M/N50, M/N55, M/N60 ja M/N65.

PALKINNOT

Aivan kuten ennenkin, niin maratonilla ja puolimaratonilla palkitaan kolme parasta iän mukaan määräytyvillä tasoituksilla laskettuna. Voi kuitenkin olla että nuo palkinnot jaetaan ja ilmoitetaan myöhemmin, mikäli aikoja ei netin kautta saada ajoissa käyttöön. Kymmenen kilometrin kävely/juoksu –matkalla ei oteta aikaa eikä jaeta pokaaleja.

Kaikkien osallistujien kesken arvotaan kymmenen kerran kunniaksi erityisen hienoja palkintoja. Ovatko ne tällä kertaa polkupyöriä tai esimerkiksi matka- tai muita lahjakortteja, ei ole vielä päätetty. Joka tapauksessa kaikki jollekin matkalle osallistuvat pääsevät myös mukaan arvontaan. Arvonta suoritetaan laivalla paluumatkalla.

LINJA-AUTON AIKATAULU

Linja-auto lähtee Rovaniemeltä la 9.9. klo 6.00. Auto ajaa reittiä Rovaniemi – Kuusamo – Kajaani – Joensuu – Lappeenranta – Helsinki. Väliltä voi siis nousta kyytiin. Kaikki ilmoittautuneet lähettävät sähköpostilla tiedot itsestään, myös mistä nousee linja-auton kyytiin.

Mikäli aikataulut antavat myöten, linja-autoon on mahdollista ostaa Tallinnasta myös tuliaisia.

TOIMI NÄIN 31.5. MENNESSÄ!

1) Ilmoittaudu maratonille tai puolimaratonille suoraan järjestäjille. Kymmenen kilometrin juoksu-/kävelymatkalle ilmoittaudutaan maksamalla 20 euroa em. tilille 31.5. mennessä.

2) Ilmoittaudu linja-autoon maksamalla autoon nousupaikan mukaan: LR 60 euroa, KR 50 euroa, P-KR 40 euroa ja K-SR 30 euroa em. tilille 31.5. mennessä JA ilmoittaudu laivaan maksamalla 40

euroa (sis. majoituksen menomatkalla) em. tilille 31.5. mennessä.

4) Lähetä heti maksamisen jälkeen sähköpostia osoitteeseen olli.ranua@gmail.com, jossa kerrot seuraavat asiat:

- Nimi, osoite, puhelinnumero, virkapaikka, linja-

autoon nousupaikka (paikkakunta) ja juoksumatka sekä sarja. Erittele myös maksusi (linja-auto xx€, laiva 40€ ja mahdollinen 10km kävely/juoksu 20€).

5) Varaudu 20-50 euron majoitusmaksuun paluumatkalla.

MIKÄLI ALLE 20 LÄHTIJÄÄ

Mikäli lähtijöitä linja-auton kyytiin on alle 20, kyytiä ei järjestetä. Tällöin linja-auto- ja laivamaksu palautetaan ja jokainen joutuu miettimään kyydityksen itse esim. joko junalla, linja-autolla tai omilla autoilla.

Rajaviestimaraton juostaan joka tapauksessa, joten se toteutuu varmasti!

Tavoitteellista kuntoilua vuodelle 2017!

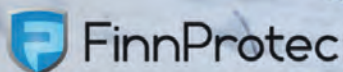

10% ALENNUS KOODILLA!

RAJAV107

Syöttämällä koodin verkkokaupassa sille varattuun kenttään, tai esittämällä koodin myymälässämme, saat 10% alennuksen normaalihintaisista tuotteista. **Koodi voimassa 9.4.2017 asti.**

Maahantuonti:

**SALOMON
QUEST 4D GTX FORCES**

199,99€

Perinteisen vuoristokengän ja lenkkarin ristisiitos sopii eri hyvin vaikka mimmoiseen maastoon, ja voipa näillä päräyttää juoksuksikin jos tarve vaatii. Kengästä löytyy Gore-Tex kalvo ja pikkasen varttakin, eli ynnäämällä yks plus yks, mono sopii Suomen olosuhteisiin ympäri vuoden.

Kengässä on vedenpitävä Gore-Tex -kalvo

**SALOMON
XA PRO 3D MID GTX FORCES**

169,99€

Taktiset maastolenkkarit sotilas-käyttöön sopivassa kuosissa, pikimustina. Helvetin hyvä tuntuma, kestävät jalkaa suojaavat materiaalit eikä räikeistä väreistä tietoaakaan ja paino - tai sen vähyys - pistää kyllä hymyilyttämään.

Kengässä on vedenpitävä Gore-Tex -kalvo

VARUSTELEKA.FI

ARMEIJATAVARAN ERIKOISLIIKE

WWW.VARUSTELEKA.FI
INFO@VARUSTELEKA.FI
PUH. 010 320 3813

MYYMÄLÄ AVOINNA
ARKISIN 10 - 20
LAUANTAISIN 10 - 18

VARUSTELEKA
RUOSILANTIE 2
00390 HELSINKI

**Merivoimien ja Rajavartiolaitoksen pitkäaikainen yhteistyökumppani
laivojen uudis- ja muutossuunnittelussa**

Pohjanmaa

Turku

Uusimaa

Katanpää

Tornio

Tursas

Hylje

Turva

Louh

Uisko

Suomi 100 vuotta – Elomatic 47 vuotta

SUPER PUMAN MIEHISTÖ **HENKEÄ** **PELASTAMASSA** TURUSSA

TÄMÄN VUODEN HELMIKUUN ALUSSA VARTIOLENTOLAIVUEEN TURUN TUKIKOHTAAN HARJOITUKSESTA PALAAMASSA OLLUT RAJAVARTIOAITOKSEN HELIKOPTERI SAI HÄLYYTYKSEN PELASTAMAAN IHIMINEN VEDESTÄ. AMMATTILAISKETJUN ANSIOKKAAN TOIMINNAN TULOKSENA LÄHES TUNNIN ELOTTOMANA OLLUT UHRI SAATIIN PELASTETTUA KUIN IHMEEN KAUPALLA ELÄVIEN KIRJOIHIN.

TEKSTI **MIKKO KNUUTILA**
KUVA **VLLV / TURUN TUKIKOHTA**

Seuuraavassa pintapelastajana ko. tapahtumassa toimineen vanhempi merivartija Mikko Knuutilan kertomus tapahtumien kulusta:

”Olimme palaamassa tukikohtaan harjoituslennolta Airstolta Turun lähialueelta, kun juuri ennen laskeutumista tukikohtaan saimme hätäkeskuksesta 483A tehtävän (ihmisen pelastaminen vedestä) Korppooseen Kaldersöön pohjoispuolelle.

Helikopterin perämies tarkisti koordinaattipisteen ja paikan sekä teki laskelman lentoajasta, joka oli 15 minuuttia kohteeseen. Samalla itse aloitin pintapelastusrusteiden päälle pukemisen. Noin 5 minuuttia ennen kohteeseen saapumista saimme Virvellä tiedon meripelastuskeskuksesta, että henkilö on painunut pinnan alle. Kommunikoin samalla ensihoitajamme kanssa, että laitetaan elvytysvarusteet esille ja valmiuteen, koska jos näillä viiveillä saadaa vedestä pelastettua, niin toivoa selviytymiselle voi olla.

Saavuimme saamaamme koordinaattipisteeseen, joka osoittautui kuitenkin vääräksi. Muutaman minuutin etsinnän jälkeen saimme uuden koordinaattipisteen, joka oli saaren eteläpuolella. Tämän jälkeen saavuimme oikeaan paikkaan, jossa mies heilutti rannalla.

Näimme saarten välissä veneellä ajetun vanhan jäärännin johon meni köysi. Vieressä oli jäänasakalit sekä pipo ja hanskat. Helikopterin päällikkö näki lähestyessämme hahmon pinnan alla ja hän totesi mekaanikon kanssa, että vinssaavat minut siihen. Tässä vaiheessa en ollut radioyhteydessä muuhun miehistöön, koska valmistauduin koneen ovelle vinssaukseen. En siis kuullut tätä keskustelua.

Päästyäni veteen katsoin pinnan/jään alle ja näin uhrin välivedessä pystyasennossa. Tein kaksi

yritystä saada jostain kiinni, mutta veden syvyys esti tämän. Kolmannella yrityksellä sain uhrin hupusta kiinni ja vedettyä hänet pintaan. Puin elottomalle uhrille nostolenkin päälle, jonka jälkeen mekaanikko vinssasi minut hänen kanssaan jälle, jossa puin lenkin paremmin jotta nostovinssaus olisi turvallinen. Tässä vaiheessa uhri oli eloton mutta kuitenkin ns. vetelä eli kylmän aiheuttamaa jäykkyyttä ei ollut, mikä teki vinssaamisesta haastavaa.

Kun saimme vinssattua uhrin helikopteriin, aloitimme ensihoitajan kanssa välittömästi hoitoelvy-

tyksen (painelu ja puhallus palkeella ja lisähapella sekä nielussa supraglottinen ilmatieväline) ja aloitimme lennon kohti Turun yliopistollista keskussairaalaa. Mekaanikko leikkasi uhrilta märkiä vaatteita elvytyksen ja kuljetuksen aikana. Perämies teki matkalla ennakkoilmoituksen sairaalaan, jotta siellä osattaisiin varautua potilaaseen. Normaalisti ensihoitaja tai pintapelastaja tekee tämän mutta nyt oli ”kädet täynnä” hommia.

Lentomatkan aikana uhri sai viisi kertaa defibrillointi-iskun defibrillaatorilta elvytyksen aikana. Lentomatka sairaalaan kesti n. 15 minuuttia ja saavuttuamme sairaalan katolle laskupaikalle saimme elvytykseen apua sairaalan henkilökunnalta. Elvytystä jatkettiin sairaalan leikkausosastolle ensihoitajan istuessa uhrin päällä paareilla ja antaen paineluelvytystä. Leikkaussalissa potilaalle ryhdyttiin paineluelvytyksen aikana asentamaan

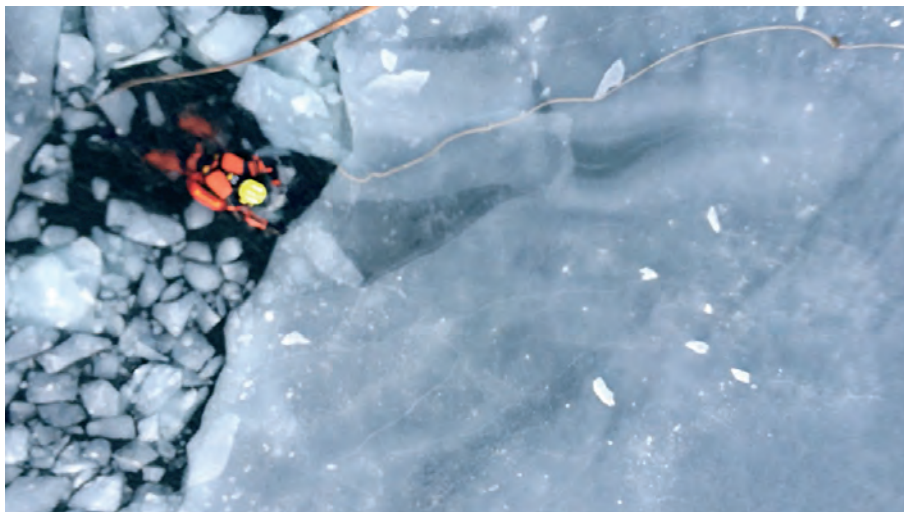
sydän-keuhkokonetta, jolla potilasta lämmitetään aktiivisesti. Kun potilas oli luovutettu sairaalaan, lähdimme paluulennolle tukikohtaan, jossa kone- ja varustehuollon jälkeen pidimme miehistön kesken pienen defusing-tilaisuuden, jossa tehtävä käytiin läpi ja jokainen miehistön jäsen sai kertoa tuntemuksensa.

Sairaalassa mitattuna uhrin ruumin ydinlämpö oli ollut 26 astetta. Hänen sydämensä oli käynnistynyt normaaliin rytmiin ruumiinlämmön noustessa 33 asteeseen. Potilas oli herännyt seuraavana päi-

vänä sairaalan teho-osastolta ja kotiutunut sairaalasta täysin toimintakykyisenä puolentoista viikon sairaalakajon jälkeen.

On hyvin harvinaista, että ihminen pelastuu ja palautuu toimintakykyiseksi tällaisen tapahtuman jälkeen ja varsinkaan näin nopeasti.

Helikopterin miehistö toimi erinomaisesti ja jokaisen panos oli merkittävä uhrin selviytymisen mahdollistamiseksi.”

HELIKOPTERIN MIEHISTÖ

- Päällikkö luutnantti Pyry Friström
- Perämies luutnantti Henri Grahn
- Mekaanikko vanhempi rajavartija Kalle Kervinen
- Ensihoitaja Ossi Leinonen
- Pintapelastaja vanhempi merivartija Mikko Knuutila

TOIMISTO TIEDOTTAA

RTU:N JÄSENMAKSU

Rajaturvallisuusunionin jäsenet maksavat jäsenmaksua suoraan palkastaan. Jäsenmaksu on 1 % veronalaisesta tulosta ja verotuksessa vähennyskelpoinen, jolloin todellisuudessa maksettavaa on vain puolet nimellisestä jäsenmaksusta.

Jäsenmaksuun sisältyy työttömyyskassan jäsenmaksu jolla jäsenet on vakuutettu esim. työttömyyden varalta.

HUOM! Jäsenyyden säilyminen edellyttää 1 % jäsenmaksun maksamista veronalaisesta bruttotulosta myös esim. virkavapauden aikana ansaituista tuloista.

TARKISTA TILINAUHASI, että jäsenmaksun perintä on jatkunut katkeamattomana, jos esim.

virkasuhteesi on muuttunut!

Jos jäsenmaksua ei ole peritty, ota yhteys RTU:n toimistoon ja palkkatoimistoon.

SENIOREIDEN JÄSENMAKSU 2017
RTU:n Senioreiden jäsenmaksulaskut postitettiin viikolla 9.

HUOM! RTU:n tilinumero muuttui 1.1.2017.

Jos et ole saanut laskua, ota yhteyttä: toimisto@rtu.fi tai (09) 148 5824

OLETKO JÄÄMÄSSÄ ELÄKKEELLE?
Palvelusajan täyttyä ja erotessasi Rajavartiolaitoksen palveluksesta, sinulla on mahdollisuus jatkaa RTU:n seniorijäsenenä.

Työttömyyskassasta on kuitenkin erottava kirjallisesti. Eroamislomakkeen löydät RTU:n sivuilta tai voit pyytää sen toimistolta puh. (09) 148 5824 tai toimisto@rtu.fi.

Lähetä täytetty ja allekirjoitettu lomake RTU:n toimistolle.

Eläkeläisjäsenmaksu on 45 € vuodessa henkilöä kohden.

Maksu sisältää mm. RTU:n ottamat vakuutukset. Muistathan, että vakuutukset ovat voimassa vain jäsenmaksun maksamalla.

Yli 68 vuotiaan jäsenmaksu on 25 €, koska RTU:n ottamat vakuutukset ovat hänen osaltaan voimassa vain sen vuoden loppuun jolloin hän täyttää 68 vuotta.

Kaikille jäsenille RTU kuitenkin kustantaa myös muita jäsenetuja, esim. Rajaviesti-lehden, jäsenkalenterin, ja myös lomapaikat sekä Pasilan asunto ovat kaikkien käytettävissä.

SUOMI 100 VUOTTA-KILPAILU

RAJAVIESTI JULKISTAA RTU:N JÄSENILLE SUOMI 100 VUOTTA -KILPAILUN.

KILPAILUSSA ETSITÄÄN KALASTUSAIHEISTA KUVAA. KAIKENLAINEN KALASTUKSEEN LIITTYVÄ SALLITAAN ELI EMME ETSI VÄLTÄMÄTTÄ SAALISKUVIA VAAN PIKEMMINKIN KALASTUSHARRASTUKSEN TUOMAA ILOA! KUVA PITÄÄ OLLA RTU:N JÄSENEEN OTTAMA, MUTTA KUVASSA VOI OLLA ESIM. PERHEENJÄSENIÄ TAI MUITA HENKILÖITÄ.

KILPAILUN PALKINTONA ON LASSE KARJALAISEN (AALTO VAAPPU) TEKEMÄ SUOMI 100 VUOTTA -VAAPPU. PARHAAT KUVAT JULKISTETAAN RAJAVIESTISSÄ 4/2017 JA NIISTÄ MAKSETAAN NORMAALI RAJAVIESTIN KUVAPALKKIO. KILPAILUN JURYN MUODOSTAA RAJAVIESTIN TOIMITUS.

KILPAILU PÄÄTTYY 1.11.2017, JOHON MENNESSÄ KALASTUKSEEN LIITTYVÄ KUVA ON OLTAVA LÄHETETTY SÄHKÖPOSTI-OSOITTEESEEN RAJAVIESTI@RTU.FI.

RAJAVARTIOMIES KAUHAN VARRESSA

RAJAMIEHET TARVITSEVAT RAVINTOA TASAISEEN TAHTIIN, JOTTA HOMMAT HOITUVAT. MERIVARTIOSTOJEN VARTIOLAIVOILLA TYÖSKENTELEE KYMMENKUNTA KOKKI-MERIVARTIJAA, JOIDENKA PÄÄTYÖNÄ ON RUOKAHUOLTO LAIVOILLA PALVELEVALLE HENKILÖSTÖLLE, SILLÄ LAIVALTA EI LOUNASRUOKALAA PÄÄSE POISTUMAAN.

TEKSTI MIIKKA RAUTAVIRTA

Herkkuja ja arkiruokia loihditaan 10-16 henkilölle aamupalasta eteenpäin, ruokakunnan hankkimista raaka-aineista. Kokki suunnittelee ruokalistoja ja tilaa tarvittavat raaka-aineet koko vartiovuoroksi kerrallaan. Vartiovuorot ovat noin 10 päivän mittaisia, joten kaupasta pyritään saamaan aina tuoreet maidot ja vihannekset, jotta säilyvyys olisi mahdollisimman hyvä. Kun työjakson noin 10 työpäivää tehdään yhteen putkeen, niin jää vapaa-aikaakin mukavasti, eikä asuinpaikalla ole niinkään vaikutusta. Turussa kotisatamaa pitävillä laivoilla työskenteli joitain aikoja sitten Kiteellä asuva kokki, joka jo viettelee eläkepäiviään. Matka oli pitkä, mutta työmatkoja ei kerry vuodessa niin kauheaan paljoa – 15 jaksoa töitä on 15 menomatkaa töihin!

Kokki-merivartijan tehtäviin kuuluu myös muita rajavartiomiehen tehtäviä, laivan eri työtehtäviä ja venepartiointiakin. Vaatiluokka tehtävässä on 18,5 ja häittätökorvauksia maksetaan keskimäärin yksi viikonloppu jaksoa kohden sekä lisäksi varallaolokorvauksia valmiudessa olosta. Laivalla asutaan koko 10 päivää, viettäen tiloissa niin työajat, kuin vapaa-ajatkkin. Laivapartiointi kun on kyseessä, niin päivärahaakin maksetaan.

KOKKIVARASTOT OVAT EHTYMÄSSÄ

Länsi-Suomen merivartioston henkilöstötoimiston päällikkö Jukka-Pekka Katajisto kertoo, että valmiiksi koulutettuja kokki-merivartijaksi halukkaita henkilöitä tarvittaisiin lisää, vaikkapa heti. Eläköitymisiä on tulossa ja sijaisia lomien ajalle on nykyin jo vaikeaa löytää. Saman tyyppinen tilanne tiedetään olevan myös Suomenlahden suunnalla. Parasta olisi, jos löytyisi keittiöalan koulutuksen saanut innokas rajavartiomies, siirtymään kokki-merivartijan tehtävään. Sillä tavoin nykyisetkin ovat tehtäviin päätyneet. RMVK kouluttaa rajavartiomiehiä, mutta kokkitaidot on pitänyt aina hankkia muualta. Jos Suomen laitamilta löytyy rajavartiomiehiä, ja keittiöalan koulutustakin on taskussa, niin rohkeasti vaan ottamaan yhteyttä merivartiostojen henkilöstötoimistoihin lisätietojen saamiseksi, vaikkei tehtävää juuri sillä hetkellä olisikaan avoimena. Kokkijoukkoihin kaivataan lisää ammattitaitoisia ja motivoitunutta väkeä lähiaikoina.

Työskentely laivalla poikkeaa hieman maissa

olevista keittiöistä, ainakin ajoittain keinuvan alustan johdosta.

- Nopeasti siihen tottuu, eikä myrskypäiviä montaa ole vuodessa. Pääosin keittiö pysyy hyvin suorassa ja tavarat pöydillä, kertoo vanhempia Mia Pyöli.

- Kahvia kuluu parikin pakettia päivässä ja sitä saa keitellä tiheään. Laivamiehet ovat kovia kahvin juojia Mia toteaa.

Ajoittain Mia kokeilee uusia reseptejä kakuista ja piirakoista ja tarkkailee laivan messin maisteluraadin ilmeitä. Hyvin ovat uutuudet kuulemma maistuneet.

Kuvat:

- Alla: Kahvia saa keittää tasaista tahtia, kertoo Mia Pyöli. (Kuva M Rautavirta)
- Oikealla: Uiskon keittiössä valmistuu varma herkku eli pizza. (Kuva K Henriksson)
- Vartiolaiva – miehistön koti ja työpaikka reilun viikon verran kerrallaan. (Kuva VL Uiskon arkisto)

Bilder:

- Kaffe kokas hela tiden, säger Mia Pyöli. (Bild: M Rautavirta)
- Ett säkert kort blir till i Uiskos kök – pizza. (Bild: K Henriksson)
- Bevakningsfartyg – besättningens hem och arbetsplats en vecka i taget. (Bild: BF Uiskos arkiv)

GRÄNSBEVAKAREN MED SLEVEN I HAND

FÖR ARBETE SKA BLI GJORT BEHÖVER GRÄNSBEVAKARNA NÄRING MED JÄMNA MELLANRUM. PÅ SJÖBEVAKNINGSFARTYGEN ARBETAR TOTALT ETT TIOTAL SJÖBEVAKAR-KOCKAR VARS HUVUDSAKLIGA ARBETE ÄR ATT GÖRA MAT ÅT FARTYGSPERSONALEN. DET LYCKAS HELT ENKELT INTE ATT MAN ÅKER TILL ETT LUNCHSTÄLLE FRÅN FARTYGET.

TEXT **MIikka RAUTAVIRTA**

Från morgonmål till kvällsmål fixas det både till husmanskost och delikatesser åt 10-16 personer av de ingredienser man skaffat till matbolaget. Kocken planerar menyerna och beställer råvarorna till en utetur i taget. Utturena är ca 10 dagar långa så man försöker alltid få så färsk mjölk och grönsaker som möjligt för hållbarhetens skull. Då arbetsturens 10 dagar görs i ett sträck blir det också passligt mycket fritid så var man väljer att bo har inte så stor betydelse. Tidigare hade man en kock som arbetade på fartygen med hemmahamn i Åbo. Han bodde i Kitee och har nu gått i pension. Resan var lång men det blir rätt få arbetsresor i året - 15 perioder arbete ger 15 resor

tur-retur till arbete!

Till sjöbevakare-kockens uppgifter hör också andra gränsbevakaruppgifter, arbetsuppgifter på fartyget och t.o.m. båtpatrullering. Uppgiftens kravklass är 18,5 och i genomsnitt arbetar man ett veckoslut per period samt beredskapsersättning för sjöräddningsberedskap. Man bor ombord på fartyget hela turen på 10 dagar och spenderar både arbetstid och fritid där. Eftersom utturena är fartygspatrullering betalas också dagpenning.

KOCKFÖRRÅDET HÅLLER PÅ ATT SINA

Västra Finlands sjöbevakningssektion personalavdelnings chef Jukka-Pekka Katajisto säger att färdigt utbildade sjöbevakare-kockar skulle behövas fler, redan i nuläget. Personal kommer att gå i pension och det är nu redan svårt att hitta ersättare under semestrarna. Det är samma situation även på Finska viken. Det optimala är att någon ivrig gränsbevakare med kockutbildning i fickan skulle flyttas till sjöbevakare-kock uppgifter. Även de nuvarande ha hamnat i uppgiften på samma sätt. RMVK utbildar gränsbevakare men kockkunskaperna har man skaffat på andra håll. Om vi någonstans i Finland har gränsbevakare

som redan också har köksutbildning, hoppas vi att man kontaktar sjöbevakningssektionernas personalavdelningar för mer information. Även om det inte då just skulle finnas uppgifter lediga. Vi kommer att behöva yrkeskunnig och motiverad personal till kockuppgifter inom kort.

Att arbeta i ett kök ombord skiljer sig åtminstone lite från att jobba på land eftersom fartyget ibland gungar.

– Man vänjer sig snabbt och det är inte många dagar storm under året. För det mesta hålls köket mycket stabilt och sakerna på bordet, säger äldre sjöbevakare Mia Pyöli.

– Kaffe går det några paket om dagen och man får koka det ofta. Fartygsbesättningen dricker mycket kaffe, konstaterar Mia.

Ibland testar Mia nya recept på kakor och pajer och minerna i fartygsmässen avslöjar hur man lyckats. Nymodigheterna har smakat gott.

Uudet rajavartijat vasemmalta Mikko Seikola, Krista Taskinen, Lauri Vainio, Pasi Räsänen, Santeri Seppänen. Kuvasta puuttuu Topi Kärkkäinen.

KUUSI UUTTA RAJAVARTIJAA POHJOIS-KARJALAAN

POHJOIS-KARJALAN RAJAVARTIOSTOSSA ALOITTI KUUSI UUTTA RAJAVARTIJAA JOULUKUUSSA 2016. EDELLISEN KERRAN RAJAVARTIOSTO SAI UUSIA RAJAVARTIJOITA JOULUKUUSSA 2015. VALITETTAVASTI UUDET RAJAVARTIJAT EIVÄT TUO LISÄÄ VAHVUUTTA, VAAN KORVAAVAT ELÄKEPOISTUMAA.

TEKSTI JA KUVA HEIKKI TIIPPANA

Rajavartijan peruskurssi alkoi 11.1.2016 ja päättyi 16.12.2016. Koulutus tapahtui pääasiassa Raja- ja Merivartiokoulussa Immolassa. Kurssilta valmistui yhteensä 48 rajavartijaa, joista Pohjois-Karjala sai kuusi rajavartijaa.

Uusien rajavartijoiden ikähaarukka on 22 - 30 vuotta. He tulevat Turusta, Kaavilta, Rovaniemeltä, Lieksasta, Taivassalosta ja Mikkelistä. Tohmarjällä työnsä aloittivat Pasi Räsänen ja Mikko Seikola, Ilomantsissa Santeri Seppänen ja Lauri Vainio. Lieksaan meni Topi Kärkkäinen ja Niiralaa Krista Taskinen.

UUDET RAJAVARTIJAT TÄYTTÄVÄT ELÄKKEELLE LÄHTEVIEN PAIKKOJA

Uudet rajavartijat tulivat enemmän kuin tarpeeseen täyttämään eläkkeelle lähtevien paikkoja. Vuonna 2016 vietettiin monen eläkkeelle lähtevän rajavartijan läksiäisiä Pohjois-Karjalassa. Pohjois-Karjalan rajavartioston henkilövahvuus on ollut laskusuuntainen. Tulevien suunnitelmien perusteella Pohjois-Karjalan rajavartioston henkilövahvuus tulee säilymään nykyisessä noin 230 henkilötyövuodessa.

Nykyisillä rajavartioston vahvuuksilla voidaan tehdä vain perustason valvontaa tukeutuen kalustoon ja tekniikkaan. Tekniikka ja kalusto ovat

rajavalvonnassa hyviä apuvälineitä, mutta mikään tekninen apuväline ei kuitenkaan korvaa maastossa ja tiestöllä liikkuvaa koirallista rajapartiot. Taktinen valvontakamera ei ota kiinni luvaton rajanylittäjää!

PEREHDYTTÄMISPÄIVÄ UUSILLE TULOKKAILLE

Pohjois-Karjalan rajavartioston esikunnassa järjestettiin perehdyttämispäivä uusille tulokkaille 19.12.2016. Samassa yhteydessä Rajaturvallisuusunioni piti edellisvuoden tapaan luottamusmiesten vetämän infotilaisuuden uusille rajamiehille. Infotilaisuudessa oli mahdollista liittyä Rajaturvallisuusunionin jäseneksi.

Toivottavasti rekrytointiin kohdennetaan tulevaisuudessa lisää rahaa, eikä uusien rajavartijoiden palkkaaminen jää pelkäksi eläkepoistumien palkkaamiseksi. RTU haluaa toivottaa uudet rajavartijat lämpimästi tervetulleeksi Pohjois-Karjalaan ja samalla Rajaturvallisuusunionin jäseniksi.

Suomalainen perheyhtiö globaali monialakonserni

Pakkausteollisuus - Wipak & Winpak

Päivittäistavaratukku Wihuri Oy Aarnio

Tekninen Kauppa

Aviation - Jetflite Oy

WIHURI

www.wihuri.fi

aqva

Puhdas vesi

Kaivosta - Järvestä - Joesta - Merestä - Lammesta

MEILTÄ LUOTETTAVASTI

1. Vedenpuhdistuslaitteet

Sopivia puhdistusjärjestelmiä on pienistä liikuteltavista yksiköistä kiinteistökohtaisiin laitteisiin.

Käänteisosmoosi on ratkaisuista tehokkain ja kompaktein menetelmä haastavien epäpuhtauksien poistoon vedestä.

2. Vesianalyysit

AQVA:n vesilaboratorio tekee kaivo-, luonnonvesi-, merivesi- ja kaupunkivesianalyysit nopeasti ja tarkasti uusimpia hyväksytyjä menetelmiä ja laitteistoja käyttäen.

AQVA:n vesianalyysipaketti sisältää näytteenottopullot ja esimaksetun palatuspaketin, jonka voit jättää mihin tahansa tavalliseen postilaatikkoon.

Ota yhteyttä. Yhdessä asiantuntijamme kanssa etsimme sinun tarpeisiisi parhaan ratkaisun.
Tarjoamme lukijoille alennuksen - 5% koodilla RAJAVIESTI verkkokauppatilauksista.

AQVA Finland Oy
Haukilahdenkatu 4, 00550 Helsinki
Puh. 010 321 5080, myynti@aqva.fi

www.aqva.fi

KIMMO KARJALAINEN. Kurvisen tilapäisen ylityspaikan historian viimeinen toimenpide oli ulkoisten statusten poisto. Toimenpiteen suoritti Vesa Moilanen.

TOMMI HARJUMAA. Korttesalmen vartiolla koettiin 24.1.2017 historian siipien havinaa, kun vartiolta lähti kautta historian ensimmäinen naisrajavartijapartio rajan tarkastukseen vihreälle rajalle. Vanhryjä Sannakaisa Homasen ja nuorvija Piia Määtän muodostama partio taitaa olla ensimmäinen naispartio myös koko KR:n historiassa.

JYRKI KARJALAINEN. Männistön Maurin eläkkeellelähtökahvit olivat viimeiset lähtökahvit Kelloiselän rajavartioasemalla, sillä 21.3.2017 lähtien paikka tunnetaan Sallan rajavartioasemana.

Pikatie Tallinnaan 10.4.–22.10.2017

Viking Line lisää lähtöjä Helsingin ja Tallinnan välillä. Uusi laiva Viking FSTR liikennöi 10.4.–22.10.2017. Se on katamaraani, jolla matka taittuu alle kahdessa tunnissa. Viking Line liikennöi kesällä Helsingin ja Tallinnan välillä parhaimmillaan 12 kertaa päivässä.

VIKING FSTR
VARATTAVISSA
MAALISKUUN
PUOLIVÄLIN
JÄLKEEN!

Vikingline.fi

Laivakone Oy

Ship Service and maintenance

tel +358 (0)207 6315 70, fax +358 (0)207 6315 71

www.laivakone.fi

Rauma Marine Constructions – perinteitä ja tulevaisuuden visioita

Raumalainen laivanrakennusyhtiö Rauma Marine Constructions (RMC) tuntee suomalaisen merenkulunosaamisen perinteet. Kesällä 2014 perustettu Rauma Marine Constructions vaalii ja kehittää edelleen vahvaa suomalaista laivanrakennusosaamista.

Yhtiö on erikoistunut monimurtajien, matkustaja-autolauttojen ja puolustusvoimien tarvitsemien alusten rakentamiseen. Omistuspohjaltaan suomalaisen yhtiön ydinosaaamista ovat alusten rakentaminen ja ylläpitäminen.

Yhdessä yhteistyökumppaniensa kanssa yhtiö vie eteenpäin suomalaista merenkulunosaamista – myös kansainvälisille vesille. Rauma Marine Constructionsin katse suuntaa tiukasti tulevaisuuteen. Arktinen meriteollisuus on koko Suomen valttikortti.

RMCfinland.fi

RTU:N UISTELUKILPAILU 2016

RAJATURVALLISUUSUNIONIN VETOMESTARUUSKILPAILU RATKAISTIIN JO TOISTAMISEEN ERINOMAISISSA PUITTEISSA POHJOIS-KARJALASSA, JOENSUUN POHJOISKULMALLA, HÖYTIÄISEN KALARIKKAILLA APAJILLA. KILPAILUKESKUKSENA TOIMI LOMAKESKUS HUHMARI.

TEKSTI **KARI-JUSSI KINNARI**

KUVAT **TIMO HAUKIJÄRVI JA TIMO IHANUS**

so kiitos liitolle ja Pohjois-Karjalan rajan henkilöstöyhdistykselle tuista, jotka mahdollistivat kilpailun vaivattoman läpiviemisen.

Mestaruutta ratkoi 12 venekuntaa, joista 11 oli Pohjois-Karjalan rajavartioston alueelta ja yksi Kaakkois-Suomen rajavartioston alueelta. Jos vetomestaruuskilpailu saa jatkoa, toivotaan osallistujia myös muista vartiostoista.

Kilpailuaika oli 8 tuntia ja koko tämän ajan keli ja kalat suosivat kilpailun etenemistä loppuun saakka. Mittaukseen tuotiin yhteensä 31,3 kg perattua kilpailukalaa. Kilpailukalaksi hyväksyttiin 3 kalaa per kalalaji, tosin järvilohia vain 1 kappale per venekunta. Kalat luovutettiin punnitukseen suolistettuina, kidukset paikallaan.

Mukava oli nähdä, ettei vetouistelun välttämättä tarvitse olla välinelaji; esim. Veto 5 -soutuveneellä noustiin palkintopallin kakkospaikalle kahdella upealla järvitaimenella.

Höytiäinen vesistönä on lohikalojen suhteen kohtuullisen runsas, joskin vaellus- ja lisääntymisalueita ei ole. Lohikanta on siis täysin poikasitustusten varassa. Kuhan osalta, kuten jo kilpailusääliit osoittivat, on käynyt kuten useassa järvessä: kuhakannan runsaus niin sanotusti kääpiöittää ravinnon vähenemisen vuoksi kalan kokoa. Suurin kilpailukuha painoi 1,1 kg ja sen saalisti evp -venekunta. Lohikalaja onnistui narraamaan kolme venekuntaa. Järvilohia nousi yksi upea 3,5-kiloinen, järvitaimenia kolme kappaletta, joista suurin oli 2,260 kg.

Parempi välipala

Leader Protein So Much Taste! on erinomainen välipala milloin tahansa päivän aikana. Nauti proteiinipatukka välipalaksi tai treenien jälkeen. Useita herkullisia makuvaihtoehtoja, proteiinipitoisuudet tuotteissa 19-25 g, riippuen mausta. Tuotesarjan patukoista löytyy myös täysin gluteenittomia ja laktoosittomia vaihtoehtoja!

Saatavilla hyvin varustetuista kuntosaleista, huoltoasemilta ja päivittäistavara-kaupoista.

www.leader.fi

Kvarken
Ports
THE PORTS OF UMEÅ AND VÅRÅ

TWO PORTS STRONGER TOGETHER

A LOGISTIC HUB FOR THE BOTHNIA REGION

> KVARKENPORTS.COM

TURKU REPAIR YARD BLRT GRUPP

TURKU REPAIR YARD LTD, Navirentie 21100 Naantali, Finland
tel.: +358 2 445 11, tel. 24h: +358 40 553 3491, www.turkurepairyard.com

Rauma Cata Oy on merihinaukseen ja jäänmurtoon erikoistunut suomalainen yritys. Meillä on yhdeksän hinaajan ja kahden proomun kalusto sekä hyvät yhteydet muihin kotimaisiin sekä ulkomaisiin hinausyhtiöihin.

www.raumacata.fi

Kalliokatu 2 T 40, 26100 RAUMA
Puh. + 358 2 822 7900 • raumacata@raumacata.fi

SAAB

Verta, hikeä ja kaloreita

PAK-suoritukset lähestyvät eri vauhtia kuin kevät. Kevät tulee viipyillen, käy välillä noutamassa taakse jääneen matkan varrelle tippuneen lapasen, mutta tulee kuitenkin hitaasti ja varmasti.

PAK-suoritukset tulevat puolestaan aina hölkäten ja välillä jopa kiihdyttäen.

-Joko se on siinä? -Kyyyllä, ensi viikolla taas Cooperia juoksemaan. Kuulostaako tutulta? Vähän kuin renkaiden vaihto tai hääpäivä, koko ajan se on edessä. Ja se on hyvä!

Siis se, että tietää sen odottelevan nurkan takana. Se ohjaa meitä huomaamatta lenkkipoluille jo hyvissä ajoin. Joskus pakko on vaan paras motivaattori. Ja tavoitteet.

Kuka tietää paljonko kuntosuoritteet vaikuttavat tosiasiaissa palkkaan? En minä ainakaan, tuskin kovin paljoa, mutta silti se vaikuttaa mieleen niin, että tulee treenattua kuin itsestään. Ei kukaan halua mennä huono-kuntoisena testiin tai niin se ainakin itselle vaikutti.

Minulta tuo pakko jäi kuitenkin pois samalla kun itsekin. Niin aika jännä juttu, mutta kuntoilukin on muuttunut sen myötä satunnaiseksi. On huomattavasti helpompaa päättää siirtää liikuntaa seuraavalle päivälle tai viikolle jos vastaa kunnostaan vain itselleen. Ymmärrän hyvin personal trainereiden suosion.

Suunnittelin kylläkin jo tänä keväänä järjestäväni samanlaiset kuntotestit kuin teillä, mutta toisin kuin isolla Rajalla niin minäpä pidänkin testit kahdesti vuodessa. Alkaa taas juoksu maistua. Ja jos jostain syystä päätänkin siirtää testejä vaikka ensi vuoden puolelle niin ettehan työ sitä tiedä. Paitsi tietysti jos nähdään jossain.

Suunnistuksen jätän tosin pois, kun en ole sitä tähänkään saakka kertaakaan rehellisesti läpäissyt. Yrittänyt olen kyllä, mutta ei vaan onnistu. En hahmota sitä maastokarttaa ja suuntavaistokin on olematon.

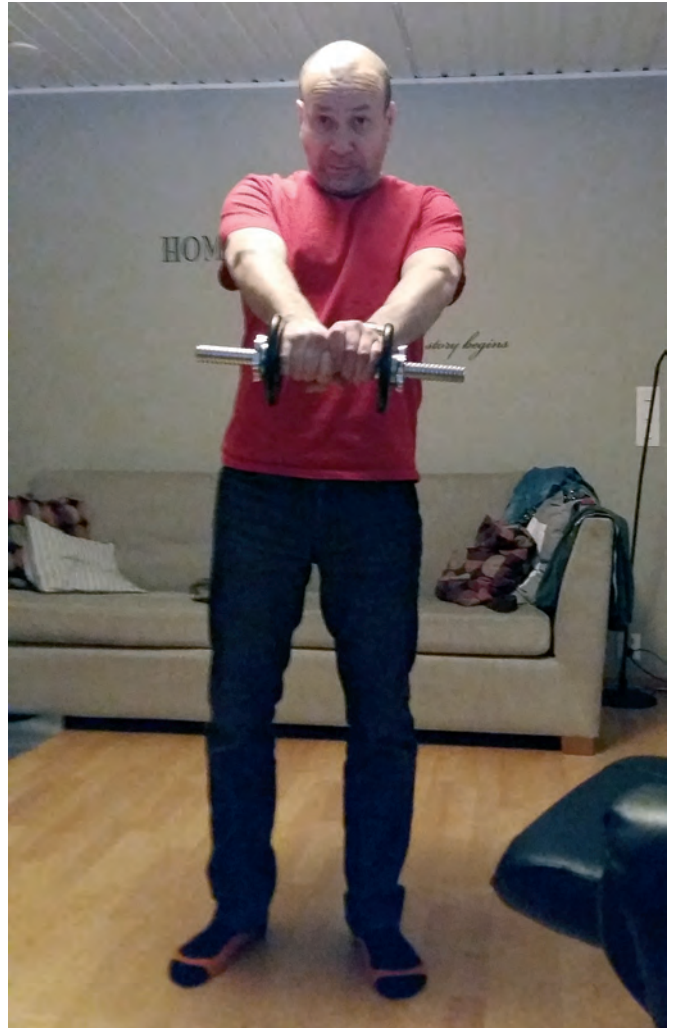
Olin viime viikolla menossa junalla Poriin niin, että vaihto tapahtui Tampereella. Konduktööri kertoi, että Poriin lähtevä juna lähtee sitten laiturin neljälle pohjoispäästä. Ihan niin kuin minulla olisi ollut joku aavistus ilmansuunnista. Eikä näkynyt kyllä muurahaispesiäkään asemalaiturilla mistä olisi voinut päätellä oikeaa suuntaa. Enkä tosin olisi kyllä muistanut mitä siitä pystyi edes päättämään.

Joka tapauksessa en kehdannut suoraan kysyä missä puolella se pohjoislaituri on, koska minun olisi selvästikin kuulunut tietää se, joten kysyin vaivihkaa konduktööriltä voisiko hän kertoa missä päin on etelä?

Toinen mukava kuntoon ja hyvinvointiin liittyvä asia on ruoka. Vuosikaudet ajattelin, että helppohan se olisi syödä säännöllisesti ja oikein jos ei olisi tällaista työtä missä joutuu jatkuvasti ruokailemaan autioilla luodoilla, vauhdissa moottorikelkan kyydissä tai helikopterista roikkuen. Vaikka todellisuudessa tuli aika monta kertaa syötyä tarkalleen klo 11.00 aseman emännän tekemää hyvää kotiruokaa.

Sitten kun mahdollistui tämäkin ihanuus eli säännöllinen ja terveellinen ruokailu niin jostain syystä se ei automaattisesti muuttunutkaan paremmaksi. Joskus jopa vähän huonommaksi.

Yllättävän suurta mielenhallintaa vaatii esimerkiksi ranskalaisten vaihtaminen salaattiin. Vähän aikaa sitten kävin Rossossa syömässä ja halusin vaihtaa annoksen ranskalaiset salaattiin. Ei meinannut onnistua millään. Naapuripöydän tyttö piti kaksin käsin kiinni annoksestaan vaikka näki, että olen vahvempi. Sanoin että sinulla on kyllä varaa syödä hiilareita, minulla ei. Tänne se salaatti!

Rajavartioloitos on nykyään savuton työpaikka. Se on hyvä edistysaskel ja toivottavasti muu Suomi seuraa jossain vaiheessa perässä. Olen kuitenkin sen verran kyyninen ja nähnyt paljon dokumentteja eri aiheista, että uskon jossain vielä olevan sen raja- tai merivartijan (jompikumpi, ei molempia) joka pössyyttelee tupakkaansa työajalla ja työpaikan välittömässä läheisyydessä. Joku voi olla vielä niin röyhkeä, että puhuu samaan aikaan pahaa-aavistamattoman esimiehensä kanssa puhelimessa.

Tähän voisi ottaa sellaisen inhimillisemmän kannan ja määrätä vaikka aterikorvauksen suuruinen päästömaksu samalla tavalla kuin teollisuudellekin on tehty. Nuuskan käyttö olisi edelleenkin kiellettyä ilman poikkeuksia.

Hyvä ja tehokas tapa monessa asiassa on pelkän kiellon lisäksi uhata seuraamuksilla jos kieltoa rikotaan. Esimerkiksi lentoyhtiö Norwegian kieltää lennoillaan tupakoinnin ja omien alkoholijuomien nauttimisen, mutta ei kerro sanallakaan sanktioista.

Onnibussissa sen sijaan kerrotaan että tupakointi ja omien alkoholijuomien nauttiminen on kiellettyä ja JOS joku rikkoo sääntöjä, poistetaan välittömästi bussista ja hän joutuu jatkamaan matkaansa omalla kustannuksella! Edes äidiltä ei saa pyytää apua. Ite pitää maksaa.

Niin JOS joku rikkoo näitä määräyksiä tai juoksee alle oman tasonsa Cooperissa, EI SAA seuraavana laitoksen vuosipäivänä vartioston tarjoamaa kahvikupillista. Kakkua saa ottaa.

Näihin mietteisiin, terveellistä ja urheilullista kevättä!

SOTILASURHEILUN YTIMESSÄ

RUHPOLDING JÄRJESTÄÄ VUOSITTAIN TUNNELMALTAAN UPEIMMAN AMPUMAHIIHDON MAAILMANCUP TAPAHTUMAN. NÄIN OLI AINAKIN PAAVO PUURUNEN OMAN KOKEMUKSEN PERUSTEELLA MEILLE KERTONUT. KYSEINEN RUHPOLDING SIJAITSEE BAIJERIN ALPEILLA MÜNCHENISTÄ NOIN 170 KM PÄÄSSÄ. SUORIEEN MÜNCHENIN LENTOJEN JA LYHYEN AUTOMATKAN ANSIOSTA KISAPAikka ON HELPPO SAAVUTTA SUOMESTA.

TEKSTI TUOMAS HEIKKINEN

KUVA RYHMÄN MATKA-ALBUMI

Näihin ennakkotietoihin perustuen löytyi edullinen huoneiston viidelle hengelle Inzellistä aivan kisapaikalle ajavan shuttlebus .pysäkin vierestä. Kannustusjoukon kokoamisen perustana olivat varmat lähtijät Kimmo ja Antti Vartiuksen rajavartioasemalta, mutta heidän peruttua kysyttiin Kuhmon asemalta paikkaajat mukaan, jolloin kustannustehokkaasti olivat kaikki viisi paikkaa majoituksesta ja vuokra-autosta täynnä.

Ampumahiihdon MC kisat Ruhpoldingin Chiemgau Areenalla järjestettiin 11.-15.1.2017, mutta suomalaisittain kiinnostavat naisten yksilökisat ajoittuivat kahdelle viimeiselle kisapäivälle. Viisi penkkiurheilijaa kokoontui torstaina 12.1.2017 aikaisin aamulla Helsinki-Vantaan lentoasemalle ja suuntasivat Müncheniin, jossa odotti Herz:n vuokra-auto RTU:n jäsenhintaan. Torstaina sää oli hivenen plussan puolella ja tiet olivat sulia, joten matka eteni joutuisasti navigaattoria totellen. Menoreille oli tiedusteltu käyntikohde Slys whis-ky -tislammolla. Tislaamo on sen verran sivussa autobahnalta, ettei sinne ihan vahingossa mene, mutta on ehdottomasti poikkeamisen arvoinen paikka. Slys:llä oli mahdollista muutaman euron korvausta vastaan kiertää tuotantotiloissa ja maistella paria talon tuotetta. Slys:ltä otimme matkamuistot mukaan ja riensimme majoittumaan Chiemgau Apartementsiin. Torstai-iltana Ylen kaksikko (asiantuntija ja selostaja) kävi kertomassa Chiemgau Areenan kisatunnelmat jo käytyjen viestikisojen osalta ja tuomassa pääsyliput loppuviikon kisoihin.

Perjantaina porukka jakaantui siten että kaksi lähti Chiemgau Areenalle katsomaan miesten sprinttikisaa ja kolme turistireissulle Salzburgiin Itävallan puolelle. Salzburgin kävijöiden päivä sisälsi keskustan ja vanhan kaupungin turistikohteiden kiertelyä. Salzburgista puhuttaessa ei voi ohittaa kaupungissa syntyneitä Mozartia ja Mozartin kuulia. Torstai-iltana saimmekin välikäden kautta Salzburgissa jääkiekkoa pelanneelta Juha Lindiltä muutaman vinkin kaupungin osalta ja osaisimme myös ostaa "sinisiä aitoja" Mozartin kuulia.

Lauantaina oli luvassa lumisadetta ja odotettu naisten sprinttikisa, jolloin Kaisa Mäkäräinen pääsi haastamaan kilpasiskot. Väkeä virtasi areenalle shuttlebusseilla aamupäivästä saakka ja mekin olimme hyvissä ajoin varaamassa paikkaa ladun

Matkalla: Tuomas, Matti, Pertti, Tapio ja Janne.

varteen. Kisahan oli Kaisan osalta Super! Nolla-ammunnalla ja kovalla hiihdolla eroa toiseksi tulleeeseen Koukalovaan tuli 22 sekuntia. Ladun varressa vallitsi hyvä henki ja katsojat hurrasivat onnistuneille suorituksille kansalaisuudesta riippumatta. Kaisa oli päivän sana ja areenalla oli hienoa olla suomalainen yhdessä muiden paikalle saapuneiden suomalaisten kanssa. Onnitteluita sateli Suomen lippua kantaessa kaikkialla areenalla ja illalla palkintojenjakotilaisuudessa Ruhpoldingin keskustan Champions Parkissa.

Sunnuntaina viimeisen kisapäivän ohjelmassa oli miesten ja naisten takaa-ajo. Kahden startin päivä sai katsojat hyvissä ajoin liikenteeseen. Areenalle ahtautui yli 25 000 ihmistä ja kahden kilometrin ladunvarsi oli koko matkalta kansoitettu. Ilmassa oli todella suuren urheilujuhlan tuntua! Miesten kisassa oli kotileisön kannalta heti draamaa, kun ensimmäisellä kierroksella saksalaiset kolaroivat keskenään. Miesten ykkösestä ei ollut kuitenkaan epäselvää, vaikka Martin Fourcade antoi omalla ammunnallaan tasoitusta. Odotettu naisten kisa starttasi iltpäivällä Kaisan tahdissa. Ensimmäisellä hiihtolenkillä oli ero kakkoseen syntynyt jo 10 sekuntia lisää ja ammunta sujui hienosti. Neljästä ampumapaikasta vain yksi sakokierros tarkoitti sitä, että viimeisellä kierroksella kannustusta tulevalle voittajalle tuli kaikkialta. Loppusuoralle kääntyessä meteli oli korvia huuvaava!

Ruhpolding kisapaikkana on ykkösluokkaa, kun järjestelyt ja bussikuljetukset toimivat mallikkaasti. Hinnoiltaan huokeita ruoka- ja juomapisteitä oli riittävästä, vaikka sunnuntaina jonojen syntyminen ei voinut välttyä. Erityisesti paikalliset palomiehet hoitivat talkoonsa mallikkaasti, kun he olivat paimentamassa tuhatpäistä ihmismassaa kisojen jälkeen paluubusseihin pitäen tunnelman hyvänä musiikkia soittaen ja muulla tavoin hauskuuttaen.

Maanantaina oli edessä paluumatka autolla Müncheniin, joka oli haastava reiluna jatkuneiden lumisateiden takia. Lumisohjossa M+S renkailla liukastellen perille päästiin ja igluksi muuttunut auto saatiin luovutettua pois. Lento Helsinki-Vantaalle ja jälkitunnelmoinnit O'Learysissä ennen kotimaanjatkolentojen lähtöä.

REISSU OLI ELÄMYS!

Ruhpoldingia uskaltaa suositella kaiken tasoille penkkiurheilijoille. Kaisan ensimmäiset maailmancupvoitot Saksan maaperällä kruunasivat kaiken.

Kiitokset Paavolle paikanpäälle houkuttelusta ja Jouni Kinnuselle ampumahiihtoliittoon pääsylippujen järjestämisestä. Lisäksi onnittelut Jussi Eskolalle, joka voitti journalistien kisaveikkauksen ja kiitokset Juha Lindiltä kysytyistä Salzburg -vinkeistä.

Lisää tunnelmia videolla: vimeo.com/arjytravel, (suoralinkki <https://vimeo.com/201817839>)

422 VUOTTA LIEKSA-PIELISJÄRVEN RAJAHISTORIAA **SOTIEN MYLLERRYKSESSÄ**

TEKSTI **REIJO KORTELAINE**

Täyssinän rauha solmittiin Ruotsin ja Venäjän välillä 18. toukokuuta 1595 Täyssinässä, Venäjällä. Pitkän vihan päättäneessä sopimuksessa Ruotsi sai pitää valloittamansa

Suomenlahden etelärannikon idässä Narvajokeen saakka eli nykyisen Viron pohjoisosan. Rauhasa vahvistettiin myös Ruotsin ja Venäjän välinen raja kulkemaan kohti pohjoista Varanginvuonoon Pohjoisella jäämerellä.

Sopimukseen sisältyi kaksi pääkohtaa, Venäjä

Ruotsin ja Venäjän rajana 22 vuotta, Stolbovan rauhaan 1617. Täyssinän rauhassa silloinen Pie-
lisenjärven alue jäi kokonaisuudessaan Moskovan
alaisuuteen.

Stolbovan rauha solmittiin Ruotsin ja Venäjän välillä 27. helmikuuta 1617 Stolbovassa, Venäjällä. Vaikeita neuvotteluja käytiin useammassa paikassa, lopulta sopimukseen päästiin Stolbovan kylässä Laatokan etelärannalla. Sopimus päätti Inkerin sodan.

Ruotsi sai sopimuksessa Käkisalmen, Pähkinälinnan, Ivangorodin, Kaprion ja Jaaman alueineen eli Inkerinmaan ja Käkisalmenläänin. Korvauksena Ruotsi luovutti Novgorodin ja Audovan takaisin Venäjälle, joista se sitoutui maksamaan 20 000 ruplaa. Kaupankäynti julistettiin vapaaksi, mikä oli lähinnä ulkovaltoien

koko Suomenlahtea. Ruotsi kohteli uusia alueita voittomaina ja järjesti niille oman hallintonsa. Järjestelyn myötä Retusaaren länsipuoli siirtyi varsinaisesta Ruotsista osaksi Inkeriä. Venäjälle ei jäänyt Stolbovan rauhan jälkeen lainkaan Itämeren rannikkoa.

Stolbovan rauha muutti radikaalisti Käkisalmen kihlakunnan ja Inkerin asutus- ja kielioaloja. Ruotsin harjoittama käännystyö ja ankara verotus johtivat siihen, että kansallisuudeltaan karjalaiset ja suurin osa uskonnoiltaan ortodokseista alkoivat laajoin joukoin siirtyä Venäjälle. Kuitenkin Sortavalaista itään sijannut alue, Raja-Karjala säilytti lähes kokonaan kansallisuutensa, mutta Inkeriin puolestaan muodostui suomalainen enemmistö.

Stolpovan rauha merkitsi Pielisjärvelle sen siirtymistä jälleen Ruotsin vallan alle. Tästä alkoi rajapidossa ajanjakso, joka jatkuu edelleen. Vuonna 1717 raja nykyisen Lieksan kohdalla tulee seisonneeksi paikallaan 400 vuotta.

Suomen sota käytiin Venäjän ja Ruotsin välillä vuosina 1808–1809. Sodan synnä oli Venäjän ja Ranskan 7. heinäkuuta 1807 Tilisissä solmima rauha. Ranska antoi Venäjälle suostumuksensa Suomen valtaukseen, mikä teki Venäjästä Ranskan liittolaisen. Venäjän tehtävänä oli Suomeen hyökkäämällä pakottaa Ruotsi liittymään mannermaasulkemukseen, kauppasaartoon, jolla Ranska olisi voinut vahvistaa asemaansa merivalta Britanniaa vastaan.

Sodan seurauksena Ruotsin Suomi, liitettiin

luopui kaikista vaatimuksistaan Narvajoen länsipuoliseen alueeseen ja Ruotsi luopui valloittamastaan Käkisalmen kihlakunnasta ja valtaamiltaan Inkerin alueilta.

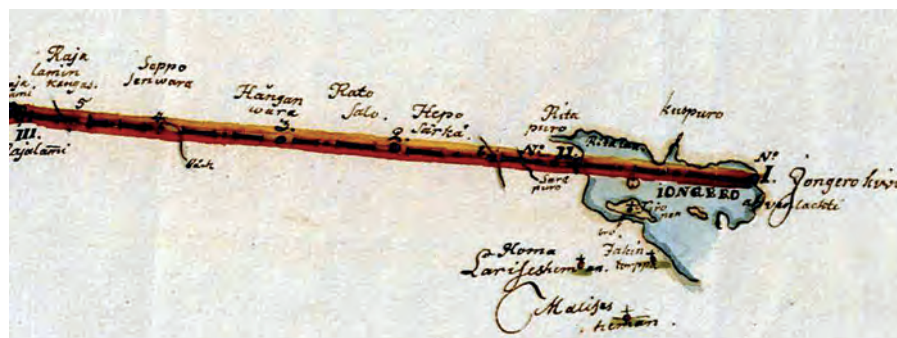
Yksityiskohdista sovittiin muun muassa, että Karjalankannaksella raja kulki samoin kuin jo Pähkinäsaaren rauhassa oli sovittu, mutta pohjoisempana raja vedettiin uudestaan niin, että se päättyi Varanginvuonoon. Käkisalmen kihlakunnan vallanvaihto tapahtui vasta pohjoiseen tehdyn rajankäynnin jälkeen, kihlakunta luovutettiin 1597. Väestön asema turvattiin, venäläiset saivat jäädä paikoilleen, heidän omaisuutensa oli turvattava eikä heitä saanut pakkomuuttaa muualle. Kihlakuntaan asettuneet suomalaiset saivat esteettä muuttaa tavaroineen takaisin Suomen alueelle. Kaikki vangit vapautettiin ilman lunnaita. Jatkossa Venäjän joutui käymään ulkomaankauppansa Viipurin ja Tallinnan kautta, ei Narvasta tai Itämeren venäläisistä satamista. Täyssinän rauhan raja oli

Kartta vuodelta 1568. Letra
merkinnee Lieksaa.

edustajien intressi sopimuksessa. Sopimus käytännössä merkitsi Mikael Romanovin tunnustamista Venäjän Tsaariksi ja samalla Ruotsi luopui vaatimuksista valtaistuimeen.

Aluemuutosten myötä Ruotsista tuli pinta-
alaltaan Euroopan laajimpia valtioita ja se hallitsi

Täysinän rauhan raja 1595 Jonkerista itään. Kuva leikattu kartasta vuodelta 1767, kartassa kuvattu Oulun läänin ja Karjalan läänin välistä rajaa. Pielisjärvi ja Kaiauaninjonna ovat rajanaapureita.

Kaappaus kartasta vuodelta 1626, Lexa, Lieksa näkyy kartalla oikealla paikallaan.

osaksi Venäjän keisarikuntaa ja sen hallinto järjestettiin autonomian pohjalte, Suomen suuriruhtinaskunnaksi. Venäjällä ei ollut vielä ennen sotaa aikomusta liittää Suomea osaksi keisarikuntaa, sillä sodan syynä oli vain Ruotsin pakottaminen kauppasaartoon Britanniaa vastaan, minkä toteuttua Suomen miehittäminen voitaisiin lopettaa. Päätös Suomen tulevaisuudesta tehtiin kuitenkin pian sodan alettua, maaliskuun 1808 aikoihin. Venäjän pääkaupunki Pietari oli vaarallisen lähellä Ruotsin itärajaa, joka kulki vuoden 1743 jälkeen Kymenlaaksossa. Liittämällä Suomen alueisiinsa Venäjä sai suojaa Pietarille ja Suomenlahden merenkululle. Osasyynä oli myös Viaporin merilinnoitus, joka saattaisi muodostua uhaksi Britannian ja Ruotsin laivastojen mahdollisena hyökkäystuhtina Pietaria tai Baltian rannikkoa vastaan.

Suomen sota päättyi 17. syyskuuta 1809 Haminan rauhaan. Ruotsi menetti kaikki itäiset

maakuntansa, osan Länsipohjaa ja Ahvenanmaan. Lännessä raja vedettiin Tornionjokeen. Sodassa kuoli noin 20 000 suomalaista ja ruotsalaista sotilasta, valtaosa heistä erilaisiin sairauksiin. Keisari Aleksanteri I kutsui valloitetun alueen asioita järjestämään Porvoon maapäivät. Pielisjärven kohdalla vanha raja uinui paikallaan, nyt suuriruhtinaskunnan itärajana.

Vuosina 1839-40 suoritettiin Pielisjärvellä rajankäynti ja raja merkittiin kartalle

Kuopion läänin ja Olonetsin governmentin rajana, kuten erittäin tarkasti piirretystä rajakartasta noilta vuosilta selviää. Mielenkiintoinen yksityiskohta tästä rajankäynnistä löytyy nykyisen rajamerkki 628 maastosta. Lieksanjokeen laskevan rajajoen, Ruokojoen, kahteen rantakiveen on hakattu vuosiluku 1839 ja toiseen kolme kruunua, ainakin tässä tapauksessa suuriruhtinaskunnan tunnuksena niitä näyttää käytetyn.

Talvisodassa 1939-40 itsenäisen Suomen rajalinja oli ensimmäisen kerran uhattuna Pielisjärvellä. Venäjä ylitti Suomen rajan ensimmäisenä Lieksan Inarissa 30.11.1939 noin klo 06:30. Ensimmäinen suomalainen uhri, rajasotamies Kalle Rajala, kaatui noin kilometri rajalta Suomen puolella käydyssä ensimmäisessä taistelussa. Samassa taistelussa rajasotamies Mikko Kallionpää ampui ensimmäisen venäläisen, jouduttuaan hänen kanssaan silmitysten välissä vain katajapehko. Kallionpää joutui toimimaan oma-aloitteisesti, koska virallista lupaa sotatoimien aloittamiseen ei

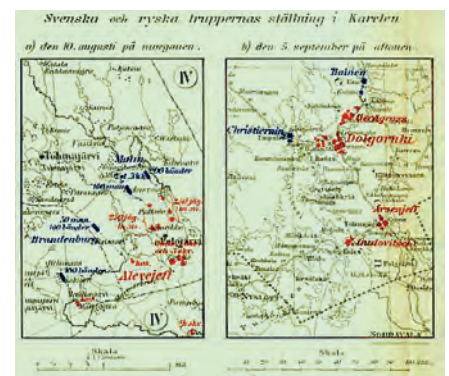
ollut johtoportaalta saatua. Inarin mäessä toimintaa johti Rajakomppanian vääpeli, rajavääpeli Heikki Sajanto, hänkään ei kuullut Kallionpään anelua tulenavauksesta.

Talvisodassa

Osa rajankäynnin karttaa vuodelta 1839-40.

Venäjä hyökkäsi Pielisjärven kohdalla Inarin tien suunnan lisäksi Kivipuron tien suunnassa. Pieniä osastoja tavattiin myös Ruunaan kohdalla. Katajan tasalla tavattiin joulukuun puolivälissä venäläisten hiihtopataljoona. Osasto asetettiin seurantaan ja aloitettiin kiivas motituksen valmistelu. Motitus onnistui Heinäjoen maastossa 19.-20.12.1939. Selustaan hyökkäämässä ollut venäläisjoukko tuhottiin erittäin ankarissa sääolosuhteissa lähes viimeiseen mieheen. Hyökkääjälle aiheutettiin noin 300 miehen tappiot ja lisäksi venäläiset menettivät taisteluissa 100 hevosta. Pian tämän jälkeen venäläinen aloitti vetäytymisen omalle puolelleen sekä Inarin, että Kivipuron suunnalla. Raja säilyi näin talvisodassa paikallaan Pielisjärven kohdalla.

Jatkosodassa 1941-44 Lieksa-Pielisjärven kohdalla toimi eversi Erkki Raappanan johtama

Tilannekartat Suomen sodasta nykyisen Pohjois-Karjalan alueelta 10.8.1808 ja 5.9.1808.

14. divisioona. Divisioonan tehtävä oli turvata pohjoisessa ja etelässä toimivien armeijakuntien selusta. Tehtävä edellytti laajojen erämaa-alueiden haltuunottoa. Raappana valloitti joukkoineen Rukajärven, 190 kilometriä rajalta, 11.9.1941. 14. divisioona piti valloittamansa alueen aina aselevon tuloon 4.9.1944 saakka. Raappana marssitti joukkonsa rauhanehtojen mukaisesti järjestäytyneesti omalle puolelle. Rajapuomi suljettiin Kivipurolle 29.9.1944. Rajan sulki Sonkajärvellä asusteleva korpraali Kalle Sutinen luutnantti Jussi Vainio johtamasta jääkärikomppaniasta. Raja säilyi Lieksan kohdalla edelleen vuoden 1617 Stolpovan rauhan määrittämällä paikalla.

Suomi juhlii 2017 satavuotista itsenäisyyttä, Lieksassa juhlistetaan samalla 400-vuotista rajahistoriaa.

Näätäjahdissa

Elettiin helmikuun ensimmäisiä päiviä. Viljo oli sairastanut koko loppuvuoden ja tammikuukin oli mennyt vielä toipueessa. Vaikka Viljo oli ikäisekseen hyväkuntoinen, ei vanhalla miehellä taudista parantuminen enää käynyt niin kuin nuorempa- na. Viimeisten viikkojen ajan hän oli keskittynyt lähinnä mökin lämmittämiseen ja katsellut ikku- nasta lintuja. Pakolliset hommat kuten verkkojen kokeminen oli hoidettu yhdessä Viljon ystävän ja erätoverin Jussin kanssa.

Pitkän sairastamisen jälkeen veri veti jälleen erälle ja Viljon erääseen mielipuuhaan, näätäjah- tiin. Edellinen ilta oli pimentynyt puolipilviseen sähkään ja yöllä oli kevyt lumisadealue kulkenut Kivivaaran yli. Muutaman sentin uusi lumikerros saikin sekä miehen, että Tapio-koiran touhuamaan innoissaan heti aamusta. Jo yhdeksän aikaan, kun maisema alkoi vaaleta, oli reppu pakattu ja haulikko kaivettu kaapista. Viljo ja Tapio olivat valmiita näädän jäljille.

Sukset suhisivat hiljaa kun Viljo luis- tatti niitä ohuen vitilumen päällä. Uuden vuoden paikkeilla ollut lämmin viikko oli tiivistänyt lumen niin ettei pitkä eräsuksi upottanut kuin alle kymmenen senttiä. Hiljakseen Viljo hiihteli kohti Huuhkajavaa- ran ja Teerilammen välistä aluetta. Sieltä löytyi vielä tehometsätaloudelta säästy- neitä vanhoja kuusikoita, joissa näädät mielellään oleilivat. Nuorempa Viljo oli pitänyt tällä alueella myös näädänrautoja. Nykyisin nahasta ei enää maksettu niin hyvin kuin ennen ja hän olikin jättänyt pitkät ansakierrokset. Tapion kanssa jahtaamalla näädän pyynti oli mukavam- paa ajanvietettä kuin kiertää keräämässä kuolleita ja jäätyneitä eläimiä raudoista.

Tapio touhusi omiaan Viljon hiihdelles- sä hiljakseen eteenpäin. Alettiin olla niillä paikoilla, josta jälkiä useimmiten löytyi. Näädät viihtyivät vanhoissa oravanpesis- sä ja niitä Viljo tähyili suurista kuusista. Usein näädät kulkivat pitkiä matkoja myös puissa, joten pelkkien lumijälkien puuttuminen ei kertonut vielä mitään. Var- sinkin lumisateen jälkeen näädät viettivät aikaa pesissä ennen liikkeellelähtöä ja lumijälkiä oli turha etsiä.

-Tuolla se kultakurkku voisi olla, mutisi Viljo itsekseen kun huomasi risupallon suuren kuusen oksanhangassa.

Vanha oravanpesä oli aution näköinen. Viljo otti vyöltään reilun puolen metrin pituisen puukalikan ja kolautti sillä muutaman kerran topakasti kuusen kylkeen. Jos pesässä olisi näättä, se tulisi hetken kuluttua kurkistamaan häiritsijää. Ei mitään. Erä- maa oli hiljainen.

Tapiota ei ollut näkynyt hetkeen. Viljo ajatteli jo viheltää koiran luokseen kun haukku alkoi. Se ta- koi tasaisesti kun höyryvasara konepajalla. Vaikka Tapiolla oli jo ikää kahdeksan vuotta, sen haukku oli terävää ja voimakasta kuin nuorella koiralla. Hiljalleen Viljo lähestyi haukuvaa koiraa miettien minkä puun latvassa näättä kurkkii häiritsijäänsä. Kun matkaa oli enää 50 metriä, Viljo otti haulikon selästä ja työnsi patruunat piippuun. Koiran näkyi jo suuren kuusen juurella katse ylöspäin naulittu- na. Puussa, jota Tapio haukkui, ei vielä näkynyt mitään.

- No johan on silmät käyneet vanhaksi kun ei löydy, Viljo mutisi tuijottaessaan kuuseen.

Silloin se lähti! Suuri ukkometso hyppäsi siivil-

leen ja valtavalla rytinällä se lensi kohti Huuhkaja- vaaraa. Tapio rynnisti perään haukkuen koko ajan.

-TÄNNE! Viljo huusi loittonevan koiran perään.

Harmitus kävi miehen läpi hänen tajutessaan, ettei lintua voinut ampua eikä se myöskään ollut tämän päivän tavoiteltu saalis. Vaan minkä koiran luonnolleen mahtaa? Syksyllä jahdataan metsälin- tuja eikä se ymmärrä, ettei talven tullen niitä enää kuulunut haukkua.

Tapio tuli Viljon luo ihmetys suurissa silmis- sään kuin kysyen: Mitä ukolla on asiaa? Koiran oli

toiminut hienosti vaikkakin se oli haukkunut Viljon näkökantilta väärää saalista. Eihän sitä voinut siitä moittia vaan se sai hyvästä haukusta kehuja ja taputukset.

Matka jatkui ja Viljo tähyili taas oravanpesiä puista ja jälkiä maasta. Siinä! Näättä oli loikkinut pitkin Teerilammesta lähtevän puron jäätä. Koiran jo nuuski innoissaan jälkiä ja oli sen näköinen, että vihdoin ymmärsi mitä Viljo halusi sen löytävän. Hetken matkaa puroa pitkin kuljettuaan näättä oli noussut maalle ja juossut edestakaisin pitkin kuusikkoon. Tapio nosti kuonoaan ilmaan ja veti pitkään vainua. Vieno tuulenvire toi sen nokkaan saman hajun mitä se oli haistellut purolla.

Koiran juoksi kuusikossa koittaen paikallistaa ha-

jun lähdeä. Korkealta puusta tuleva näädän haju levisi tuulella laajalle alueelle eikä koiran tarkka hajuaistikaan löytänyt missä puussa näättä piileskeli. Viljo tähyili vastatuu- leen etsien sopivia pesiä.

- Hmmm, olisiko tuolla, hän mietti nähdessään jälleen yhden risupallon kuusessa ja otti haulikon käteen ampuma- valmiiksi.

- KOP, KOP, onko täällä ketään kotona? Viljo huhui kolkuttaessaan kuusen kylkeä kalikalla.

Jo ilmestyi pää pesän suu- aukkoon. Samalla alkoi myös Tapion vimmattu haukku. "VOU VOU VOU VOU VOU", kaikui pitkin Huuhkajavaaran rinnettä. Viljo nosti haulikon poskelleen ja tähtäsi pesää.

- Tule nyt ulos sieltä!, hän mutisi itsekseen.

Samassa näättä otti valtavan loikan viereiseen kuuseen. Se oli tullut ulos oravanpesän toi- sesta suuaukosta ja kiertänyt huomaamatta puun taakse. Tuskin näädän tassut ehtivät koskettaa viereisen kuusen oksia kun haulikko pamahti.

Karvamyytti tipahteli oksalta oksalle ja lopulta maassa odottavan Tapion eteen. Koiran hyökkäsi kuolleen näädän kimppuun ja riepotteli sitä puolelta toiselle.

Viljo katseli hetken ja otti sitten näädän Tapiolta. Koiran sai jälleen taputtelua ja kehua, tällä kertaa myös miehen mielestä hyvästä syystä.

- Eiköhän me tehdä seuraavaksi tulet ja keitellä kahvit? Viljo kysyi Tapiolta.

Sen märkä kirsu värähti ja suuret ruskeat silmät katsoivat ukkoa. "VOU!" Se oli lyhyt ja selvä vastaus.

**Laatua ja hyvää palvelua
Rovaniemellä**

KLKOPIO
KLDIGIPAINO

Kansankatu 8, Rovaniemi, puh. 0207 809 500 WWW.KLKOPIO.FI WWW.KLDIGIPAINO.FI

Olipa sähkötyötarpeesi suuri tai pieni, ota yhteyttä

Valtimon Sähkötyö Oy

Teollisuustie 1, Nurmes ● www.valtimonsahkotyoy.fi
P. 013-450 505 ● 0500-372 823 ● valtimon.sahkotyoy@oyk.fi

OJENNA TASSU!
**ELÄINTEN VERIPANKKI TARVITSEE
LISÄÄ LUOVUTTAJIA
HELSINGIN VIKISSÄ.**

**ILMOITTAUDU MUKAAN:
ELAINSAIRAALA.HELSENKI.FI/
KOIRIEN-VERIPANKKI**

HELSINGIN YLIOPISTO
YLIOPISTOLLINEN ELÄINSAIRAALA

Kajaanin kaupunki

Tutustu Kajaaniin

www.kajaani.fi → tapahtumat
Kajaani Info (08) 6155 2555

KORJAAMME ja HUOLLAMME

Sähkölaitehuolto Oy

- Ilmalämpöpumppujen myynti ja asennus
- Sähkötyöt kotiin ja yritykseen
- Kodin sähkölaitteiden korjaus ja huolto
- Antennityöt

Puh: 0400 352 331 ● Energiate 2, Lieksa ● www.oksahkolaitehuolto.fi

CONGRESS T2
@ HELSINKI AIRPORT

**Kokous kaikilla
palveluilla**

Congress T2 @ Helsinki Airport - toimivaa tehokkuutta ja käytännön mukavuutta kaikkiin kokouksiin. Käytössäsi esim. yksityinen passi- ja turvatarkastus sekä matkatavaroiden lähtöselvitysselvitys VIP koordinaattorimme tekemänä. Tai miltä kuullostaisi oma kuljetus kokoustilasta suoraan lentokoneelle?

Ota yhteyttä:

puh. 020 7629 732, sales@sspfinland.fi
www.sspfinland.fi

**Jotta kaupassa
olisi kiva käydä.**

METSÄKANALINNUT LASKUKIERTEESSÄ

Viimeisen metsäkanalintujen kolmiolaskennan tulokset ovat murheellista luettavaa. Vuosia kestänyt kannanlasku senkun kiihtyy eikä loppua ole näkyvissä. Tämä ei enää selity vuotuisilla kannanvaihteluilla, joten syitä täytyy olla muuallakin.

Pudotuksen tason kylmä totuus kertoo, että kaikkien lajien kannat ovat laskeneet edellisvuodesta 28, ja viidessä vuodessa peräti 51 prosenttia. Todellisuudessa alle puoleen viiden vuoden takaisesta, joka sekään ei ollut mikään huippuvuosi. Sinänsä lasku ei ole tilannetta seuranneille suurikaan yllätys, mutta sen taso sitten sitäkin enemmän.

Lajeittain suurin menettäjä on riekkö, jonka kanta on laskenut edellisvuodesta 28 ja viiden vuoden takaisesta 51 prosenttia. Toiseksi suurin laskija on teeri (13/44), kolmantena pyy (9/39) ja neljäntenä hieman yllättäen metso (8/27), jonka vähenemisestä on pidetty tähän saakka kaikkein huolestuttavimpana.

Yksiselitteistä syytä ilmiöön ei ole tutkijoillakaan tarjolla. Ei edes vuotuisesta kannanvaihtelusta, joka sekin on ollut enemmän tai vähemmän hakoteillä parin viimeisen vuosikymmenen ajan. Metsästys se ei myöskään ole, sillä niitä on pyydetty ainakin maan eteläosissa varsin säästeliäästi - itse ammuin viimeisen metsäkanalintuni (metso) liki kolme vuosikymmentä sitten.

Arvailuihin perustuvina syinä tutkijat nostavat esiin alhaisen myyräkannan ohella myös varhaisen laskenta-ajankohdan yhdistettynä sen aikaisiin sääolosuhteisiin. Myyräkantavertailu kaatuu osittain siihen, että se pätee vain maan pohjoisosissa, etelämpänä ne ovat olleet ja ovat edelleen melko runsaat, joten pikkupedoilla on kyllä ollut myyriä syötäväksi.

Yksi kantoihin vaikuttava tekijä lienee silti kettu- ja supikoirakantojen voimakas kasvu. Viimeksi mainitusta kertoo omaa kieltään palstanpitäjän metsästysseuran talvikokousedustajilta koottu tilasto, joka osoitti supikoiran ohittaneen saalis- määrissä kaikki muut riistaeläimet yhteensä.

Jostakin syystä tutkijat jättävät suurimman syyllisen kuitenkin mainitsematta. Olen jo useammankin kerran maininnut suurimmaksi syylliseksi nykyaikaisen ”metsänhoidon”, ja pysyn edelleen kannassani. Kaikki pois kantoja myöten ja syvät ajourat päälle – menetelmä jättää jälkeensä Kollaan tykistökeskitystä muistuttavan maiseman, ilman ainuttakaan elonmerkkiä. Joka ei tätä usko kaivakoon netistä esiin satelliittikartan, josta Suomen avohakkuualueet erottuvat selvästi

naapurimaista. Kun tähän lisätään vielä niskaan ja marjapaikkoihin pudotetut vesakkomyrkyt, niin on siinä riistalla kestämistä.

Toinen merkittävä syy etenkin maan pohjoisosissa on ilmansaasteet. Nikkelin ja Montsegorskin kaivosalueilla vierailleet ovat nähneet niiden seurauksena syntyneet laajat pystyyn kuolleet metsäalueet, joita löytyy myös Suomen puolelta. On itsensä harhauttamista luulla, etteivätkö ne vaikuttaisi myös riistaeläimiin.

PYY ON VUODEN RIISTALÄIN

Suomen Metsästäjälitto on nimennyt vuoden riistaeläimeksi – tai paremminkin linnuksi – pyyn (*Tetrastes bonasia*), maamme pienimmän metsäkanalinnun. Asiasta tehden sitä ei juurikaan metsästetä vaikka kanta olisi runsaskin, vaan se on pikemminkin oheissaalis, joka ammutaan satunnaisesti muun metsästyksen yhteydessä. Syynä tähän on sen pieni koko ja etenkin äkkinäiselle myös metsästyksen haasteellisuus. Maussa sen sijaan ei ole mitään vikaa, joskin pyyn liha on muita metsäkanalintuja vaaleampaa ja samalla hieman miedomman makuisia.

Asuinympäristönään pyy suosii kuusivaltaisista sekametsistä ja talvikaudella myös vanhoja kaski- ja hakamaita, joilla kasvaa kuusten ohella leppää. Näin siksi, että lepän silmut ja urvut ovat sille tärkeä ravinnonlähde ja niinpä pyyn näkeekin usein lepän latvustossa ruokailemassa. Ilmeisesti tämä ravinnonlähde on valikoitunut pyylle siksi, että sillä ei ole sen suhteen kilpailijoita (vrt. metson mämmynneulaset ja teeren koivunurvut). Kesäkaudella se syö kasvis-, marja- ja hyönteisravintoa, kuten muutkin metsäkanalinnut. Pyy on käytännössä paikkalintu, eikä suorita muille metsäkanalinnuille tyypillisiä vaelluksia.

Pyytä tavataan koko maassa aina kuusimetsän pohjoisrajan saakka. Oma pohjoisin pyyhavaintoni on Inarin Tsarmitunturien kuusikkoiselta etelärinteeltä, eli aika lähellä yhtenäisen kuusimetsän pohjoisrajan. Vahvimmat pyykannat sijaitsevat maan keski- ja itäosissa.

Pyy munii maassa olevaan pesänsä yleensä noin 10 munaa, jotka kuoriutuvat kolmen viikon haudonnan jälkeen. Pesäjäntöiset poikaset kehittyvät nopeasti ja lentävät jo viikon ikäisinä.

Pyy on arka ja ilmiömäinen piileskelijä, mikä vaikeuttaa sen metsästystä. Kun se sitten pyrkii lentoon, lento on puikkelehtivaa ja lintu katoaa nopeasti puiden sekaan, joten lentoon ampumisen vaatii nopeita refleksejä. Ja vaikka näkisikin mille oksalle lintu istuu, sitä on vaikea havaita hyvän suojaväriensä ansiosta, etenkin kun se siirtyy

nopeasti ja huomaamatta pois laskeutumispaidaltaan. Asiaa hankaloittaa vielä sekin, että se ei kestä koiran haukkua.

Niinpä pyyn yleisimmäksi metsästystavaksi on muodostunut houkuttelu. Pyy ilmaisee reviirinsä korkeataajuisella vihellyksellä, jota monet vanhemmat henkilöt eivät edes kuule. Kun reviiri havaitaan, metsästäjä matkii reviirinhalijaa pyypilillä, jolloin utelias pyy tulee tarkastamaan tilanteen ja hyvin maastoutunut metsästäjä voi päästä ampumaan linnun. Tämä ei tietenkään onnistu jos vihellys ei ole pyyn mielestä uskottava tai se kuuluu reviirin ulkopuolelta. Toisaalta tarkkasilmäinen pyy voi havaita metsästäjän tai tämän äkkinäisen liikkeen, mitä seuraa välitön pakeneminen.

METSÄSTYSRADIOT JA KOIRATUTKAT LUPAVAPAIKSI

Vuoden alusta poistui FM – metsästysradioille ja koiratutkille säädetty lupamaksu, joten sitä ei tarvitse enää suorittaa. Sama koskee myös radiomikrofoneja, mutta niitä tuskinpa niillä mitään metsästyskäyttöä onkaan. Syynä lienee se, että lupien tuotto ei ollut suhteessa menettelyyn ylläpito- ja valvontakustannuksiin, minkä johdosta käytössä lienee ollut melkoinen määrä radioita ja koiratutkia, joista lupamaksua ei ole koskaan suoritettu.

Toisaalta aika on ajamassa ohi perinteistä metsästysradioista ja ehkä käytetyistä aaltoalueistakin on pulaa. Ne on korvattu jo monessa hirsiseuraa paljon monipuolisemmilla PMR 446 -radioilla, joiden käyttömukavuus, yksityisyyden suoja, keveys ja etenkin hinta ovat monta kertaluokkaa paremmalla tasolla. PMR 446 -radioparin saa halvimmillaan alle kolmenkymmenen, eli yhden perinteisen metsästysradion hinnalla saa PMR 446 -radiot koko hirsiseuraa. Normaalioloissa kuuluvuudessakaan ei ole mainittavaa eroa, ei ainakaan vakioantennilla varustettuun metsästysradioon verrattuna. Toki ns. tehoantenneilla - joita ei saa käyttää PMR 446 -radioissa - voi parantaa kuuluvuutta, mutta se hankaloittaa lisähinnan ja -painon ohella myös hieman radion kanssa liikkumista ellei käytössä ole ns. patukka-antenni.

Etelä- ja Keski-Suomen olosuhteissa PMR 446 kantama (3–5 km) riittää hyvin, kun taas Lapin olosuhteissa perinteisenkin metsästysradion kantama jää auttamatta lyhyeksi. Kun passipaikkojen väli voi olla yli kymmenenkin kilometriä, ainoa toimiva yhteys on kännykkä, eikä sekään kuulu kaikilla alueilla.

Vuoden riistaeläimeksi valittu, hieman salaperäisen glorian omaava pyy on tavanomaista haasteellisempi metsästettävä. Retrokuvattu Ferdinand von Wrightin maalauksesta.

ERÄILIJÄN KEVÄTKAUSI

Erähenkilön kevätkauteen kuuluu telkän ja muiden kolopesijöiden pönttöjen lisäys- ja kunnostaminen, joilla alkaa olla jo melkoinen kiire. Toinen huomioitava seikka ovat heikentyvät kevätjätät, jotka voivat aiheuttaa ikäviä yllätyksiä jäällä liikkujille. Muita muistettavia asioita ovat:

- * riekon ja kiirunan metsästys ja ansapyynti päättyy Enontekiön, Inarin ja Utsjoen riistanhoitoyhdistyksen alueella maaliskuun loppuun,

- * villikanin, näädän, karpän ja mäyrän metsästysaika koko maassa päättyy maaliskuun loppuun,

- * kettua saa metsästää Lapin maakunnassa huhtikuun loppuun ja muualla maassa huhtikuun 14. päivän loppuun,

- * kanadanmajavaa saa metsästää koko maassa ja euroopanmajavaa Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 10 §:n mukaisella pyyntiluvalla huhtikuun loppuun,

- * norppaa saa metsästää Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 10 §:n mukaisella pyyntiluvalla 16.4. - 31.5. ja hallia 16.4. - 31.12. välisenä aikana,

- * piisamin pyyntiaika päättyy toukokuun 19. päivän loppuun, mutta sen asuttua pesää ei saa tätä ennenkään rikkoa,

- * metsäkaurisurosta saa metsästää koko maassa 16.5. - 15.6. välisen ajan,

- * koko vuoden saa metsästää tarhanaalia, supikoira, minkkiä ja hilleriä, ei kuitenkaan naarasta, jolla on pennut 1.5. - 31.7. välisenä aikana. Sama koskee poikkeusluvalla tapahtuvaa haittaa aiheuttavien suurpetojen pyydystämistä.

- * rauhoittamattomat linnut ovat rauhoitettuja: 1) varis, harmaalokki, merilokki, kesykyhky ja räkättirastas Oulun, Kainuun ja Lapin riistanhoitopiireissä 1.5.- 31.7., Pohjois-Savon ja Pohjois-Karjalan riistanhoitopiireissä 1.4.-31.7. ja muualla maassa 10.3.- 31.7. 2) harakka Pohjois-Savon, Pohjois-Karjalan, Oulun, Kainuun ja Lapin riistanhoitopiireissä 10.4.-31.7. ja muualla maassa 1.4.-31.7., 3) korppi poronhoitoalueella 10.4.-31.7. ja 4) harmaalokkikoloniat koko vuoden,

- * harjus on rauhoitettu meressä aina ja leveyspiirin 67°00'N eteläpuolisissa sisävesissä 1.4.-31.5. välisen ajan, ja

- * nahkiainen on rauhoitettu huhtikuun alusta elokuun 15. päivän loppuun.

Paikalliset metsästys- ja kalastusseurat voivat asettaa omia rajoituksiaan, joista on oltava selvillä ennen metsästyksen tai pyynnin aloittamista. Luettelo ei koske Ahvenanmaata, jossa on voimassa omat säädöksensä.

Jousimies

KURVARIT

KORPIMIESTEN MARSSIKERTOMUS

PARTIOMME KORPIMIEHET OSALLISTUI VUODEN 2016 HUHTIKUUSSA LAURITSALAN RESERVILÄISTEN JÄRJESTÄMÄÄN ETELÄ-KARJALAN SOTILASMARSSIN MAASTOMARSSI SARJAAN. NUIJAMAAN TOIMINTA-ALUEELLA JÄRJESTETTÄVÄÄ TAPAHTUMAA ON JO PITKÄÄN TITULEERATTU LAJINSA VAATIVAMMAKSI, SUOMEN KOVIMMAKSI MARSSITAPAHTUMAKSI.

TEKSTI JA KUVA PARTIO KORPIMIEHET

Sotilasmarssin aikana partioiden tulee edetä 50 km matka linnuntietä suunnistaen check-point -rasteja, suorittaen erilaisia sotilastaitoiheisia tehtäviä, hyväksytyn marssisuorituksen maksimian ollessa 24 tuntia. Maastomarssi-sarjaan osallistui 17 kaksi-nelihenistä partiota. Kilpailun marssimatka 50km linnuntietä tarkoittaa

Etelä-Karjalan muotomaastossa 70 - 85 km pituista matkaa riippuen partioiden suunnistusvalinnoista. Partioiden on kannettava myös mukanaan vuorokauden sotilaalliseen toimintaan tarvitsemansa varusteet sekä muonat. Eri tehtävistä saadut virhepisteet konkretisoituvat lisäaikana partioiden suoritusaikaan.

Saapuessamme kisan alkupäivänä sateen saattamana Myllymäessä sijaitsevaan kilpailukeskukseen saimme ensimmäisen check-point -rastin sijainnin. Itse marssi alkoi klo 17.00 kilpailupuhuttelulla, jossa marssinjohtaja Jaska Petsola kertasi marssin säännöt ja kilpailun kulun.

Partiolle jaettiin myös gps-seurantalaitteet, seurannan ja turvallisuuden vuoksi.

Kello 17:20 kilpailun lähtölaukaus ammuttiin kranaatinheittimellä. Partiot säntäsivät tuli hännän alla kohti ensimmäistä rastia, joka karttatiedustelun mukaan sijaitti ampumaradalla. Rastilla meitä odotti ensimmäinen tehtävä, ampua rynnäkkökivääreillä ampumaradalla olleita tauluja sekä kaatuvia maastokohteita. Ammunnan suoritti

samaan aikaan kaikki partion jäsenet. Ammuntaan oli käytettävissä 10 sekuntia, joiden aikana partion piti tuhota mahdollisimman monta ampumasektorissa sijaitsevaa kohdetta. Hämärtyvässä sateisessa illassa pieniin maastokohteisiin osuminen osoittautui yllättävän vaikeaksi. Osumia kuitenkin tuli ja oman suoritusemme jälkeen alkoi piinaava odottelu, että kaikki partiot olivat suorittaneet. Odotellessa tarvitsi turvautua taukotakkiin, jotteivät jäsenet kovin kangistuisi viileässä säässä.

mättäät suorastaan imivät kenkämme sisäänsä ja kastelivat ne suojakalvoista huolimatta läpikotaisin. Sukkien sekä kenkien kestävyyttä tulitaisiin nyt oikeasti testaamaan!

Ensimmäisten rastien jälkeen siirryimme toiminta-alueen pohjoislaitaan check-point 8 pisteelle. Rastilla oli seuraavan pisteen koordinaatit sekä tiedustelutieto vihollisen käyttämistä tieurista. Etukäteen oli kerrottu, että paljastumisesta seuraav vähintään 30 minuutin aikasakko. Partiot pyrittiin

näin pakottamaan takaisin suomaastoon välttääkseen kiinnijäämisen.

Seuraavalta rastilta matka jatkui viisi kilometriä kaakkoon. Tälle etapille järjestäjät olivat suunnitelleet reilusti vastatoimintaa ja jouduimmekin väistämään vihollista jo hyvin pian. Illan hämärtyessä ilma alkoi viilentyä ja milloin kengät eivät uponneet suohon, saimme jäätäviä suihkuja litimärlittä kuusenoksilta. Vastassa oli myös partiomme ensimmäinen vakava vastoinkäyminen. Kohosen juomarakon suuttimen sivuun oli ilmaantunut violto, josta urheilujuomaa suorastaan suihkusi ulos. Onneksi violto oli niin ylhäällä, että vuoden sai tukittua juomarakon suojakorkilla.

Rasti 11. sijaitti

Joutsenon ala-pitäjän metsästysmajalla. Siellä saimme kuulla olevamme kärkipartiona. Rastilla oli mahdollisuus vesitädennykseen mutta päätimme vain jatkaa nopeasti matkaa. Viileässä kelissä veden kulutus ei ollut lähellekään sitä mitä se olisi seuraavan päivän auringon paisteessa. Olimme edenneet tähän mennessä vasta 25 kilometriä, mikä tarkoitti sitä, että noin puolimatassa sijaitsevaan huoltopisteeseen olisi vielä rutkasti matkaa.

Partio Korpimiehet maalissa. (vas. Kervinen, Kohonen ja Lindeman). Takana 77 kilometriä ja useita mielenkiintoisia tehtäviä.

Ennen matkan jatkumista marssin suojelija, tullin pääjohtaja Antti Hartikainen, piti partiolle rohkaisevan marssipuhuttelun, jossa hän muistutti suunnistamisesta tarvittavasta maltista ja kehui partioiden tahtotasoa suorittaa vapaaehtoisesti kilpailun vaatima urheilu- ja sotilassuoritus.

Puhuttelun jälkeen uusi startti kajahti ilmoille ja toistamiseen partiot säntäsivät metsään. Vastassa oli ensimmäinen kosteikko. Sateen kyllästävät

Seuraava check-point sijaitsi vihollisen käyttämien tieurien keskellä. Päätimme, että käyttäisimme hieman kiertävää hiekkatieuraa, joka säästäisi meidät pimeässä metsässä uuvuttavalta rämpimiseltä. Vastoin käymiset kuitenkin jatkuivat ja juuri ennen seuraavaa rastia Kervinen ilmoitti, ettei pystyisi juoksemaan. Hänen vanha sotavammansa, juoksijan polvi oli taas kipeytynyt repun aiheuttaman ylimääräisen painon alla. Onneksi rasti löytyi nopeasti ja Kohosen ja Lindemanin suunnitellessa reittiä Kervinen käytti ajan hyväksi venytellen polvensa lihasjumiä auki.

Matka jatkui taas pitkällä siirtymällä ja partion onneksi Kervisen polvikipu hieman hellitti ja pystyimme taas etenemään juoksuvauhtia. Yhtäkkiä partiomme käyttämä vanha tieura loppui ja jouduimme ryskimään nuoren lepikkometsän läpi. Mättäillä hyppiessä Kohonen seisahtui ja ilmoitti tauon tarpeesta. Hänen molemmat reitensä olivat krampanneet kasvustosta haalitun kylmän veden ja kuumien lihasten kohdatessa. Kourallinen merisuolaa suuhun, urheilujuomaa päälle eikä aikaakaan kun matka taas jatkui parasta mahdollista vauhtia!

Olimme taivaltaneet hieman yli 40km kun saavuimme Annivuorella sijaitsevalle rastipisteelle. Löysimme vuorelta karttaan merkitsemättömän laavun sekä yllätykseksi kilpailun huolto- ja majoituspisteen. Saimme järjestäjiltä seuraavan aamun Susi1-rastipisteen, jonne meidän olisi irtaannuttava kisan taas jatkuessa. Rastilla partiot saivat tehtävän rakentaa majoitteet, jotka tultaisiin myös arvioimaan. Rastilla olisi myös mahdollisuus tuleen ja vesitäydennykseen. Suoritimme ruoka-huollon ja kuivattelimme märkiä vaatteitamme. Kävi ilmi, että seuraavat partiot olivat ainakin muutamia tunteja perässämmme. Ravittuna siirryimme yöpymisalueelle, jonne rakensimme majoitteet sadeviittoja ja hätäensiapupaitteita käyttäen. Kello oli nyt 03:00, oli aika kömpiä makuupusseihin ja ottaa pari tuntia unta.

Heräsimme kello 05:00 ja aloimme purkaa leiriä. Pakkasimme reput marssikuntoon ja siirryimme nuotion ääreen odottamaan aamun lähtölaukausta. Huomasimme, että noin puolet partiosta oli selviytynyt huoltopisteelle. Olimme laskeneet, että aamun lähtö olisi puoli kuusi tai viimeistään kuudelta. Aika kului eikä lähtölaukuksia kuulunut. Huoltopisteelle saapui koko ajan uusia partioita mutta silti useat partiot olivat vielä edellispäivän jotoksella.

06:30 vastaoston vihollispartio pääsi ”yllättämään” huoltorastilaiset ja Susi1 kutsui rynnäkökiväärisarjan saattelamaan! Partiomme oli jälleen täydessä vauhdissa ja matkamme jatkui toisen päivän etapilla. Muutamien rastien kautta suuntasimme kohti marssin päätehtävää, aktiivisen vihollisalueen läpäisemistä ilman kiinnijääntä. Kyseisen tehtävän aikasakot olisivat erittäin kovat. Partiot saivat tunnin, kahden tai kolmen tunnin aikasakon, riippuen partion toiminnasta jäädes-

sään kiinni.

Ylitettävä vihollis-alue, noin kahden kilometrin pituinen ojitettu suometsikkö, sijaitsi Konnunsuon Höytiönsuolla. Vastaosastona tehtävässä toimi tarkka-ampujaryhmiä sekä koirapartioita. Alueella oli myös paukkuilmaisimia miinoitteina sekä riistakameroita, joiden tunnistuksesta saisi myös aikasakkoa.

Lähdimme tarpomaan kompassisuunnalla kohti tehtävän maalipisteenä toiminutta check-point 17 rastia. Eteneminen opittavassa suomätäsmaastossa oli erittäin hidasta. Onneksemme suo ei ollut aukeata vaan se kasvoi jonkin verran suojaavaa mäntymetsää. Saavuttuamme ensimmäisen pääojan luokse huomasimme sen toisella puolella olevan tarkka-ampuja vartiomiehen, joka avasi välittömästi tulen meitä kohden. Suojauduimme rahkasammalikkoon ja aloitimme kiivaan vetäytymisen. Koukkasimme 200 metriä länteen ja yritimme uudelleen ojan ylittämistä. Kohtasimme taas uuden vihollispartion, jonka tulituksen saattelena pakenimme uudestaan metsikköön. Päätimme etsiä paremman ylityskohdan alueen itäpuolelta. Yhtäkkiä kuulimme kuinka äskeinen tarkka-ampuja tulitti jo toista ylitystä yrittänyttä partiota.

Lindeman vyöryttämässä kranaatinheitinpesäkettä (kuva Jyri Petsola)

Tämä oli siis tilaisuutemme ylittää oja! Rynnistimme kyyryssä näiden kahden vartiopaikan väliin ja laskeuduimme ketjussa ojakaivantoon. Oli selvää että leveää ojaa ei ylitettäisi hyppäämällä. Teimme nopean tilannearvion ja päätöksen kahlata ojan ylitse. Laskeuduimme ojaan ja huomasimme, että vettä oli hieman vyötärön yli. Nousu rantapenkereelle ja helvetin kyytiä kohti edessä siintävää pöpelikköä. Partiomme pääsi näin vihollisvartiolijan lävitse ilman aikasakkoja. Edessä oli kuitenkin vielä yli kilometri vaikeakulkuista suota.

Check-point 17 rastilla saimme uudet koordinaatit Suokumaanjärvelle, jossa olisimme marssin toiminta-alueen itäreunassa lähellä valtakunnan rajaa. Matkaa maaliin sieltä olisi linnuntietäkin

yli parikymmentä kilometriä. Onneksi Kervisen yöllä kipeytynyt polvi ei enää suuresti haitannut matkantekoa. Edessä olevat rastit olisivat erittäin haasteellisia sijoittelunsa vuoksi. Viisaita, matkaa helpottavia reittivalintoja ei voisi juurikaan tehdä ja joutuisimme etenemään maastoteitse kompassisuunnalla.

Rastilla 22 odotti kilpailun toistaiseksi viimeinen tehtävä, Sotilaspoliisikillan järjestämä värikuula-aserasti, jossa tehtävänä oli kranaatinheitinpesäkkeen tuhoaminen. Rastilla partion tulisi ensin eliminoida etuvartiomies, jonka jälkeen voisimme edetä varsinaiseen päätehtävään. Tuhoaminen tulisi suorittaa värikuula-asein sekä partiolle annettulla kasapanosta kuvaavalla väriheitepanoksella.

Partiomme lähti etenemään kohdealueelle ja havaitsikin nopeasti vartiomiehen. ”Vaimennetulla” värikuula-aseella varustautunut Kohonen hoiti hänet päiviltä ja antoi muulle partiolle etenemismerkin. Kervinen koukkasi käyttäen vasenta laitaa ja Lindeman oikeaa, Kohosen hiippiessä antamaan tulitukea keskeltä. Samassa heitinryhmän jäsenet huomasivat kyyryssä etenevän Kohosen ja alkoivat ampua. Kohonen maastoutui ja huomasi tulitukseen vastaamisen olevan mahdotonta. Vihollisten keskittyessä Kohosen suolaamiseen oli Kervinen päässyt hyvään tuliasemaan ja eliminoi Kohosen kiusaajat päiviltä. Sillä aikaa Lindeman oli päässyt räjähteen heittoaikavälille kohteesta ja linkaisi punaisen merkkiheiteen lentoon. Napakymppi – suoraan kohteeseen. Tuhoamisen jälkeen ilmoille kajahti irti -komento ja partio vetäytyi tehtävän lähtöpisteeseen. Aikaa tähän kaikkeen kului yhteensä 6 minuuttia suoritukseen varatusta 10 minuutista. Hienosti toteutettu rasti tehtävänantoineen ja maalitoimintoineen!

Viimeiset rastit ja eikä aikaakaan kun maali jo siinsi silmissämme. Juosten sisälle kisakansliinaan ja partiomme oli vihdoinkin maalissa! Matkaa partiollemme kertyi 77 km ja aikaa suoritukseen kului 15h 20min. Pakollisten pysähdystaukojen jälkeen suoritusajaa jäi noin kaksi tuntia. Pari tuntia jälkeemme maaliin saapui partio Kuulapää. Pian selvisi, että muita ei ehtisi maaliin määräajassa. Matkalle lähteneistä 17 partiosta siis vain kaksi pääsi maaliin.

Etelä-Karjalan sotilasmarssi markkinoi itseään Suomen kovimpana avoimena marssikilpailuna. Kilpailun kovasta luonteesta kertoo se, että maaliin ehtiminen ei ole itsestään selvyyttä. Marssin vaikeustaso oli äärimmäisen kova vaikeiden sää-olosuhteiden, haastavan maaston sekä erinomaisen vastatoiminnan takia. Kaikki partiot joutuivat varmasti ylittämään omia sietokykyjensä rajoja, pääsivät maaliin asti hyväksytysti tai ei. On ollut ilo ja kunnia olla osana tätä hienoa, joka vuosi kehittyvää tapahtumaa!

Vuoden 2017 kilpailua ja uusia haasteita odotetaan. Taas mennään!

JUHA JULKUNEN JA LASKUVARJOJÄÄKÄRIKILTA HIIHTIVÄT MESTARUUTEEN

KAHDETTAKYMMENETTÄ KERTAA
JÄRJESTETTIIN 10.-12.2.2017
PUDASJÄRVEN SYÖTTEEN
MAASTOISSA UMPIHANKIHIHDON
MAAILMANMESTARUUSKILPAILUT.
KILPAILU KUULUI OSALTAAN SUOMI
FINLAND 100 -JUHLAVUODEN
TAPAHTUMIIN, JOTEN KYSEESSÄ
OLI JUHLAKILPAILU MONELTA
OSALTAAN.

TEKSTI **ARI KOMULAINEN**
KUVA **JUHA NYMAN**

Lumenpuutteesta ei Syötteellä kärsitty tänäkään talvena. Lunta löytyi maastosta reilu puolimetriä, tosin sitä oli noilla vaaroilla puolet vähemmän kuin muutamana aiempina talvena, mutta kilpailut voitiin viedä läpi hyvissä olosuhteissa.

Lumi oli myös toistuneista plussan puolelle painuista lauhoista sääjaksoista ja jopa ajoittaisista vesisateista johtuen suksimiestä tai -naista hyvin kantavaa.

Jos lumi oli kantavaa, oli se myös erittäin luistavaa, koska ladulla sekoittui pintaan satanut ohut kerros pakkasvitiä alla olleeseen erittäin luistavaan karkeaan lumeen. Eikä voiteluvaikeuksia ollut, pakkasen oli kisapäivien aikana noin 10 – 15 miinusasteen lukemissa riippuen siitä, paistoiko aurinko vai oliko pilvessä. Näin ensimmäisen kilpailupäivän hiihto-osuus sujui leppoisan retkihiihdon merkeissä – ainakin luistavilla suksilla liikkeillä olleilla ja parempikuntoisilla kisailijoilla.

Kilpailu eteni kaksipäiväisenä totuttua ja hyviksi havaittua rataa kuin juna – onhan järjestäjällä, Pudasjärven Urheilijoilla, vankka kokemus järjestelyistä takanaan. Ensimmäisenä päivänä kierrettiin tehtävä- ja lisärastiosuus, jonka pituus oli yhteensä 40 kilometriä. Aiemmista vuosista poiketen lähes kaikki osallistujat kiersivät nyt myös seuraavan päivän umpiosuudelle hyvitysminuutteja (yhteensä 26 min.) antavien lisärastien kautta yöpymisleiriin. Näin siksi, ettei kukaan ei vaivautunut avaamaan suoraa, vain pakollisten tehtävärastien kautta menevää latua. Myös hiihtomatkan pituus lisärasteineen oli aiempien vuosien

kilpailuista poiketen huomattavasti lyhempi. Jonakin vuotena on hiihdetty jopa 65 kilometrin tehtävä/lisärastitaipaleita.

Huomattavaa on, että kilpailussa on vain kaksi sarjaa: yksilö- ja joukkuekilpailu. Niin naiset, miehet, vanhat tai nuoret hiihtävät näissä sarjoissa. Joukkueen voivat muodostaa 3 – 5 jäsentä.

TEHTÄVÄRASTIT

Järjestäjät olivat onnistuneet laatimaan tällekin vuodelle mielenkiintoiset tehtävärastit. Etenkin kirjalliset sotahistoria- ja ensiaputehtävät puhuttivat kilpailijajoukkoa ja sotahistoriatehtävää ei selvittänyt yksikään joukkue tai yksilösarjalainen ilman sakkominuutteja. Tehtävässä piti tietää sota-aikaan käytössä olleita sotilastermien lyhenteitä.

Tehtävän lyhenteet ja oikeat vastaukset: 1. JKK = Jalkaväen kapitulanttikoulu, 2. IPK = Ilmapuolustuskeskus, 3. K.L.P = Kenttälennätinpataljoona, 4. RVL = Rajavartiolaitys, 5. SS = Sotilassairaala, 6. SA = Suomen Armeija, 7. HTK = Henkilötäydennyskeskus ja 8. PM = Päämaja.

Ensiaputehtävässä piti tunnistaa kuvista jokunen vuosikymmen sitten käytössä olleita sairaala- ja ensiapuvälineitä, joita oli: 1. K Haavahaka / Haavan Levitin, 2. I Sikion sydänäänenten kuuntelulaite, 3. N Lantiomitta, 4. P Nielurisagiljotiini, 5. G Hemoglobiinimittari, 6. F Puristusvoimamittari ja 7. A Nukutusmaski.

Kolmoisrastilla, eli erätaitotehtävärastilla,

testattiin heittokäden tarkkuutta. Kilpailijan tai joukkueen kolmen jäsenen piti heittää pakolliseen varustukseen kuuluvaa kirvestä yhteensä kolme kertaa viiden metrin etäisyydellä olleeseen pölkkyyn. Ohiheitto tiesi kaksi minuuttia sakkoo.

Viimeisenä tehtävärastina oli suksitietous, missä piti tietää useamman sanan joukosta hiihtämiseen tai sukseen liittyvät kuusi sanaa, jotka olivat: A Mäystin (Lenkki, jolla jalkine kiinnitetään sukseen), D Porkka (Suksisauva / sompa), E Olas (Uurros suksen pohjassa), F Kerkkä (Suksisauvan sompaosa), G Päläs (Jalan paikka suksessa) ja L Lyly (Vasemman jalan suksi).

Yöpymisleirissä ensimmäisenä tehtiin järjestäjien varaamista pölkkyistä kunnan leiritulet ja kukin kilpailija ja joukkue huolsi itsensä, suksensa ja pystytti majoitteen valitsemalleen leiripaikalle. Illan edetessä pakkasen alkoi kiristyä ja painui täyden kuun avustamana alle -25 asteen. Pakkanen lauhtui aamulla ja sateli harvakseltaan pakkaslunta, kun kilpailijoilla oli edessä umpipikataival.

UMPIPIKATAIVAL

Umpipikataipaleelle startattiin tehtävä- ja lisärastien kiertämisessä saatujen sakko- ja hyvitysminuuttien mukaisessa järjestyksessä. Yksilösarjassa suurin yllätys oli, että sarjan suurin ennakkosuosikki, moninkertainen voittaja, Juha ”Julle” Julkunen pääsi lähtemään ensimmäisenä aukaisemaan umpea. Yleensä Julle on päässyt

matkaan 5 – 15 minuutin takamatkalta ja tullut siitä huolimatta ensimmäisenä ja sarjan voittajana maaliin. Minuutin – viiden etäisyydeltä kärkimiehestä starttasivat sitten muut potentiaaliset mitalisijojen tavoittelijat.

Joukkuekisassa kärjessä olivat Valon nopeudella ja Zoutsenkylän joukkueet, mutta suurin ennakkosuosikki Laskuvarjojääkärikilta, oli vain kahden minuutin takamatkalla, eikä jääkärien uhkaajia ollut aivan lähietäisyydellä lähdössä matkaan.

Näin sarjojen kirkkaimmat mitalit oli periaatteessa jaettu jo ennakkoon ennen pikataipaleen ummenhiihtoa ja muille jäi tehtäväksi kilvoitella muista mitalisijoituksista. Näin myös kävi. Laskuvarjojääkärit porhalsivat edellä lähteneiden heikompi hiihtovoimaisten joukkueiden ohi jo ensimmäisellä kilometrillä pitäen myös loppumatkalla ylivoimaista vauhtia verrattuna muihin joukkueisiin.

Myös yksilökilpailussa Juha Julkunen piti umpi-

osuudella vaivattomasti ykköspaikan maaliin asti ja uusi näin viimevuotisen mestaruutensa.

Umpipikataivalosuus oli tämän vuoden kilpailussa pituudeltaan noin yhdeksän kilometriä ja lopun latuosuus ennen maalia kaksi kilometriä. Mainittakoon, että yksilökilpailijan repun vähimmäispainon on oltava 8 kiloa ja joukkueen reppujen yhteisen vähimmäispainon 8 kiloa kertaa joukkueen jäsenmäärä. Tämä tarkastettiin punnituksella pikataipaleen maalissa.

JOUNI LAAKSONEN: HANKI HOHTAVA ALLA – UMPIHANKIHIIHTÄJÄN KIRJA. ART HOUSE 2017, 349 SIVUA, 30 €

UMPIHANKIHIIHTÄJÄN TIETOPAKETTI

KUHMOSSE ASUVA JOUNI LAAKSONEN ON TUTTU NIMI ERÄRETKEILYSTÄ KIINNOSTUNEILLE. HÄN ON TESTANNUT ERI RETKIVÄLINEITÄ ERÄ- JA RETKILEHTIIN, KIRJOITTANUT LUKUISIA OPASKIRJOJA NIIN RETKEILYSTÄ KUIN NIIDEN KOHTEISTA JA MAJOITUSPAIKOISTA, ELI KÄMPISTÄ JA AUTIOTUVISTA ERÄMAISSA. NYT LAAKSOSELTAA ON ILMESTYNYT HIIHDOSTA JA SUKSISTA KERTOVA KIRJA: HANKI HOHTAVA ALLA – UMPIHANKIHIIHTÄJÄN KIRJA.

TEKSTI ARI KOMULAINEN

Hiihtämisen historiaa nykypäivään Laaksonen vertaa osuvasti aikamääreillä: Jos ajatellaan, että maassamme on hiihdetty vuorokauden ajan, nykymuotoista maastohiihtoa valmiilla ladulla on harrastettu alle puoli tuntia. Alamäkihiihdon eli laskettelu historia on vielä nuorempi. Muuten koko pitkä vuorokausi on edetty puusuksilla koskemattomaan umpihankeeseen.

Kirja jakaantuu lukuihin, joissa käsitellään hiihtämistä: Mitä tarkoitetaan hiihtämisellä? Suksien ja hiihdon historia, Nykyaajan umpihankihiihto, Parhaita hiihtoretkeilykohteita, Hankiharrastuksia ja Umpihankihiihdon MM-kilpailut. Kuten lukujen otsikoita käy selville, kirja antaa hyvää perustietoa maamme ja pohjolan hiihdon pitkästä historiasta nykypäivään ja kohteisiin, minne hiihtoretken voi suunnata. Perustellusti voidaan sanoa, ettei Suomi viettäisi nyt 100-vuosisjuhliansa, jos hiihtämisen taito ei olisi ollut menneillä sukupolvilla lähes myötäsyntyistä.

Teoksessa lähdetään liikkeelle historialta. Suomen vanhin suksi löydettiin Sallasta 1938. Radiohiiliajoituksella sukselle on saatu ikähaarukkaa 5300 – 4300 vuotta. Silloin hiihtäjät liikkuvat riistan kannoilla, siitä kertoo mm. 500 jaa. Rooman valtakunnassa asunut historioitsija Prokopius ja tietenkin Kalevala, jonka kuuluisa kolmastoista runo kertoo Lemminkäisen hirvenhiihdosta: ...Hiihti soita, hiihti maita, hiihti aukkoja ahoja: tuli suihki suksiloista, savu sauvojen nenistä...

Hiihtotaitoa sotatantareilta Laaksonen esittelee muutaman talvitaistelun avulla, jossa pieni Suomi näpäytti kunnolla suurta itäistä naapuriaan. Yksi

sellainen taistelu käytiin 1555 maaliskuussa Karjalan kannaksella Joutselässä, jossa vouti Juho Maununpoika 560 miehensä kanssa löi pajari Ivan Bibikovin joukot, joiden miesvahvuus oli eri lähteistä riippuen 30 000, 12 000 tai 6 000, joka tapauksessa ainakin kymmenkertainen määrä suomalaisiin verrattuna.

Lähempään tarkasteluun Laaksonen ottaa myös Suomussalmen – Raatteen taistelut talvisodassa, jossa tuhottiin Puna-Armeijan kaksi valiodi-

ja esitellään eri vaihtoehtoja retkeilyjen suksiksi. Tosiasia on, että jos haluaa liikkua lumen pinnalla mahdollisimman vaivattomasti, tarvitaan eri maastoihin ja lumiolosuhteisiin sopivaa suksikalustoa, joita Laaksonen esittelee asiantuntevasti.

Myös voiteluun kannattaa panostaa. Tätäkin puolta Laaksonen valottaa kirjassaan, mutta vasta oma kokemus tuo varmuutta voitelun saloihin. Itse olen vuosien mittaan huomannut, että perehtymällä kunnolla yhden voidemerkkin tarjontaan ja toimivuuteen eri keliolosuhteissa, niin yllätyksiä ei voitelun suhteen tule. Kuten Laaksonen korostaa, pito on vaelluksilla luistoa tärkeämpää, etenkin ahkionvetäjillä.

Turvallisuudesta ei kannata tinkiä. Laaksonen esittelee muutaman esimerkkitaipauksen kautta, mitä erämaassa voi sattua ja mitä niistä kannattaa ottaa oppia. Yhtenä talven 2016 UKK-puiston Härkävaaran tapaus.

Parhaiten hiihtovaelluskohteiden kautta kirjassa edetään hankiharrastuksiin, jossa esitellään niin talvilintujen tunnistusta, luonnon havainnointia kuin eränkänäntäkin, unohtamatta nähtävyyksien bongaamista.

Kirjan viimeisenä osiona on Umpihankihiihdon MM-Kilpailujen esittely. Mainittakoon, että Laaksonen on yksi niistä harvoista, joka on osallistunut kaikkiin kahteenkymmeneen umpihankihiihtoon Pudasjärvellä, Mörskän miehen nimisessä joukkueessa.

Kirjan arvoa nostaa vielä se, että tekstiin on sisällytetty lähdeviitteet ja loppuun lähteet ja hakemisto. Näistä voi tarvittaessa kaivaa esille lisätietoa.

Hanki hohtava alla – Umpihankihiihtäjän kirja on oivallinen tietopaketti talvisesta retkeilystä kiinnostuneelle, niin kokeneelle kuin harrastuksensa alussa olevalle henkilölle.

visioonaa, 163. ja 44.Divisioona lähes viimeiseen mieheen pääasiassa hiihtojoukkojen voimin.

Varsinaisia umpisen hiihtäjiä olivat jatkosodassa Päämajan ja divisioonien kaukopartiomiehet. Näiden miesten hiihtosuorustusten esittely vaikkapa muutaman esimerkkipartion osalta olisi ollut kirjassa paikallaan.

Sotatantareiden jälkeen päästään nykyaikaan

SAVUSIMPUKKA-RAEJUUSTOSALAATTI

LOISTOKKAASTI ALKANUT RAJA-ASEMIEN TILAPÄISRUOKAILUJA SYVÄLUOTAAVA KEITTIÖSARJA ON SAAVUTTANUT JO TOISEN OSANSA. TÄLLÄ KERTAA KOKEILLAAN TREENAAVAN RAJAMIEHEN UNELMAA, PROTEIINI- JA ENERGIAPITOISTA RAEJUUSTOHÄSSÄKKÄÄ HIEMAN NORMISTA POIKKEAVALLA TWISTILLÄ. MAKU ON YLLÄTTÄVÄN TOIMIVA, KUN VAIN USKALLAUDUT TESTAAMAAN. TÄLLÄ KERTAA SIMULOIDAAN VALMISTUS RAJA-ASEMAN KEITTIÖSSÄ, SÄILYTYSRATKAISUINEEN. OLKAATTEN HYVÄT!

TEKSTI JA KUVAT **KOKKI K.**

Otsikko kertoo kaiken olennaisen sillä raaka-aineet ovat seuraavat:
1 prk (400g) raejuustoa, rasvaisuus oman maun mukaan
1 prk (200/120g) savustettuja simpukoita öljyssä

Sekä Pirkka että Rainbow valmistaa savusimpukoita, itse käyttänyt enempi Rainbowta.

Raejuustona olen suosinut 2% versiota, mutta voi toki käyttää rasvatontakin jos on siihen tottunut. Välillä vain rasvaton maistuu omassa suussa lähinnä styroksiltä. Mutta asiaan!

Pese kädet. Hölvää kädet käsidesillä.

Avaa raejuustopurkki. Jos haluat, valuta hera pois kannen avulla – näin evästä ei tule liian vetistä.

Avaa simpukkapurkki. Linjoistaan tarkka voi kaataa öljyn biojätteeseen, energiaa kaipaava kaa-

taa sen ainakin osin raejuuston sekaan.

Tyhjennä simpukkapurkin sisältö lautaselle. Käy simpukat läpi, poista mahdolliset karvatupot ja kuorenpalaset esim. haarukkaa ja sormia apuna käyttäen.

Pese kädet, hölvää ne käsidesillä ja putsaa roiskeet keittiöstä sekä vastapäätä tuijottavan työkaverin haalarista.

Liiskaa simpukat haarukalla kivan näköiseksi mössöksi ja siirrä tuote lautasen toiselle reunalle. Mätä raejuusto purkista n. 1/3 lautaselle tyhjään kohtaan, tasoita purkkiin jäävä raejuusto ja siirrä vastaavasti simpukoista 2/3 raejuustopurkkiin raejuuston päälle odottamaan seuraavaa ateriaa. Nyt siis lautasella on 1/3 raejuustosta sekä simpukoista ja purkissa 2/3 kummastakin. Purkin voit tyrkätä jääkaappiin seuraavaa taukoa varten.

Sekoita lautasella olevat raejuusto ja simpuk-

kamurska.

Nauti. Sotilaskäskyllä. Kehu kaverille miten hyvää tavaraa. Sotilaskäskyllä.

Jatkossa voit ottaa purkista haluamasi siivun tuotetta, sekoittaa sen lautasella ja jatkaa ma-kuelämystä. Purkkia ei tosin kannata unohtaa jääkaappiin kovin moneksi päiväksi, muuten voit joutua voimankäyttölanteeseen seuraavan kerran jääkaappia avatessa ja Tuotteen yrittäessä paeta paikalta.

Ps. Simpukoiden savuisuudessa ja karvaisuudessa on ilmeisesti eräkohtaisia vaihteluja, itse ainakin tykkään hieman savuisemmasta ja syvemmästä mausta. Karvaisista en. Älä siis tuomitse kerralla jos ateria vaikuttaa pliisulta. Tai karvaiselta.

Lieksan kaupunki
Lieksa – Energinen
ja rohkea menestysjä

Imatran seurakunta,
Tähtienkoskentie 80, 55120 Imatra,
puh. 044 400 4200
www.imatranseurakunta.fi

Kuitenkin Herra vain odottaa,
että voisi olla teille armollinen,
hän nousee armahtamaan teitä.
Jes. 30:18
KAJAANIN SEURAKUNTA
www.kajaaninseurakunta.fi

TAIVALKOSKI
Tuhansien tarinoiden pitiäjä
www.taivalkoski.fi

www.printscreenoy.com

Saat kauttamme
kaikki mainos- ja
painotuotteet. Autamme
sopivan painopaikan
löytämisessä ja
kilpailutamme tuotannon
puolestasi.

IM-ARK

SOPII HYVIN SEENIOREILLE

Tutustu asuntoihin
ja lataa esite:
evalahti.com/imatran-koskitori
**Ensimmäiset
kaupat jo tehty!**

ASUNTO OY IMATRAN KOSKITORI / Elinonkatu 6, IMATRA

KESKUSTAKODIT NYT MYNNISSÄ

TUTUSTU KAIKKIIN MYYTÄVIIN ASUNTOTYYPEIHIN JA POHJAPIIROKSIIN VERKOSSA.

Arvostatko kaupunkiasumista keskustan mukavuuksien lähellä? Imatran ydinkeskustaan valmistuvan tasokkaan hissitalon asunnot ovat nyt myynnissä. Pääset itse vielä vaikuttamaan asuntojen pinta-
materiaaleihin ja voit halutessasi valita myös asuntokohtaisen jäähdytyksen. Keskeinen sijainti,
laadukkaat materiaalit ja moderni varustetaso luovat miellyttävän asuinympäristön. Kaupat, pankit,
posti, ravintolat, teatteri ja terveyspalvelut ovat kaikki lyhyen kävelymatkan päässä. Taloyhtiöön tulee
49 asuntoa viiteen eri asuinkerrokseen. Ylimmässä kerroksessa sijaitsee saunaosasto oleskelutiloineen.

OMISTUS- ASUNTOJEN TYYPIT	1h+k+alk	43.5 m ²	2h+kk	48.5 m ²	3h+k+s	76.0 m ²
	2h+kk	45.0 m ²	2h+kk	50.0 m ²	3h+k+s	91.5 m ²
	2h+kk	45.5 m ²	2h+k+s	63.0 m ²	3h+k+s	117.5 m ²

VUOKRATTAVANA KAUNIITA KOTEJA SAIMAAN RANNALTA

KIINTEISTÖ OY LAPPEENRANNAN
SAIMAANRAUHA
Kangasniemenpolku 7, Rauha / Lappeenranta

Asuntojen koot 78 m² - 95,5 m²
Vuokrahinnat alkaen 1 150€/kk. (Asunnon koko 78 m²)

MAINOSTOIMISTO

Print Screen Oy

SUOMI - NUMMELA
printscreenoy@gmail.com
+358 40 448 1274

**RAKENNUSLIIKE
EVALAHTI OY**

Kysy lisää ja tilaa asuntoesite
Petteri Munnukka, p. 040 720 1560
petteri.munnukka@evalahti.com

LIUKULUMIKENGÄT

MITÄ SAADAAN KUN YHDISTETÄÄN LUMIKENKIEN KETTERYYS JA SUKSIEN NOPEUS? VASTAUS ON LIUKULUMIKENGÄT.

TESTI ASKO RISTOLAINEN

Karvapohjainen suksi ei sinällään ole uusi keksintö. Jo muinaisten suomalaisten tiedetään kiinnittäneen eläimen karvaa suksen pohjaan lisäämään pitoa. Nykyisissä karvapohjasuksissa eläimen karvan tilalla käytetään keinokuituista monair -karvaa. Perinteiset suomalaiset karvapohjaiset eräsuukset ovat olleet pitkiä ja suhteellisen kapeita. Nykyisin karvapohjaisia, lyhyitä ja leveitä karvapohjasuksia kutsutaan nimellä liukulumikengä. Aiemmin kaikki liukulumikengät tuotiin Suomeen ulkomailta kunnes suomalainen OAC aloitti tuotannon Kangasalla.

OAC KAR 147 UC -liukulumikengien Ultracoat -pohjamateriaali on kestävä ja helpohoitoinen. Lähes puolet suksen pinta-alasta peittää osittain pohjaan upotettu nousukarva. Vaellussuksien nousukarvoihin verrattuna pito on moninkertainen ja OAC:n liukulumikengillä voi nousta jyrkkiäkin rinteitä kohtisuoraan. Lisäksi liukulumikengä voi käyttää sujuvasti myös ilman sauvoja, joka on varsinkin talvisessa metsästyksessä helpottava tekijä kun kädet vapautuvat sauvojen käytöstä esim. haulikon käyttöön. Lumikengien verrattuna liukulumikengät ovat liikkumiseen nopeammat eivätkä ne upota pehmeässäkään lumessa kuten lumikengät.

Taitava telemark -laskija osaa ottaa ilon irti myös alamäessä. Lyhyt suksi on jyrkässä alamäessä huvittoman hauska. Varsinkin pehmeäluminen metsä antaa mukavasti haastetta. Täyspitkä teräskantti puree jäiselläkin rinteellä antaen riittävän sivuttaispidon.

OAC:n EA -siteen toimintaperiaate on tuttu lumikengistä. Siteen pituus säädetään kenkään sopivaksi ja kenkä kiristetään paikalleen siteen solkeen integroidulla räikällä. EA -siteen kantapalan sisällä on jämäkkä kuminauha, joka antaa myöten jyrkissä nousuissa. Tästä syystä siteen pituus on hyvä olla säädetty hieman lyhyemmäksi kuin kenkä. Kuminauha antaa periksi myös hiihtäjän kaatuessa ja suoja näin loukkaantumiselta.

Kerran liukulumikengä kokeiltuaan on vaikea palata takaisin pitkiin ja kankeisiin eräsuksiin. Kovalla alustalla ja suhteellisen tasaisella hiihdettäessä perinteinen eräsuksi on toki nopeampi mutta heti mentäessä ahtaampaan maastoon tai jyrkille rinteille, liukulumikengä voittaa eräsuksen helpokäyttöisyydellään. 147cm pitkät OAC KAR 147:t ovat myös merkittävästi helpommat pakata autoon. Niitä varten ei tarvitse olla kattotelineitä vaan ne mahtuvat sinne minne sauvatkin.

TESTISSÄ TM:N TESTIVOITTAJA TELWIN DRIVE 13000

VARAVIRTALÄHDE JA APUKÄYNNISTIN KOMPAKTISSA PAKETISSA

KUN AUTON TAI MUUN KULKUNEUVON AKKU ON TYHJENTYNYT, ON USEIN HYVÄT NEUVOT TARPEEN. KIIRE KUN TAHTOO AINA OLLA. KOSKA NYKYAUTOISTA EI YLEENSÄ APUVIRTAA SUOSITELLA OTETTAVAN, ON TÄLLÖIN AINOA PIKA-APU APUKÄYNNISTIN ELI BOOSTER. AIEMMAT SALKUN KOKOISET BOOSTERIT OVAT SAANEET RINNALLEEN KÄNNYKÄN KOKOISIA APUKÄYNNISTIMIÄ. ONKO NIISTÄ MIHINKÄÄN?

TESTI OLLI RANUA

Telwin Drive 13000 on korkeudeltaan ja leveydeltään ison kännykän kokoinen, mutta paksuudeltaan se on noin kolminkertainen. Vaikka laitteen akun teho on 12000mAh, se ei ole kovin painava (428g).

MIHIN VIRTAA VOI ANTAA?

Telwinistä voi ladata esim. kännyköitä, tabletteja, kannettavia tietokoneita ja kameroita, jopa useampaa samanaikaisesti. Laitteessa on kaksi USB-liitäntää, yksi 12V-liitäntä ja yksi 19V-liitäntä kannettavalle tietokoneelle. Latausaika on suurin piirtein samaa tasoa kuin esim. tavallisilla kännykkälatureilla.

Lisäksi Telwinia voi käyttää esim. moottorikelkan, moottoripyörän, mönkijän tai auton käynnistykseen kun akku on näistä pääsyt tyhjentymään. Autoa käynnistäessä on syytä seurata mukana tulevia ohjeita. Aluksi kannattaa sammuttaa kaikki ajoneuvon

akkua syövät laitteet, esim. valot ja radio. Mikäli auto ei ensimmäisellä kerralla starttaa, niin aina muutaman sekunnin starttaamisen jälkeen on syytä pitää pieni tauko. Ensimmäinen tauko 15 sekuntia ja seuraava pari minuuttia.

KÄYTÄNNÖSSÄ

Telwinin käyttö on helppoa. Kytke piuhat kiinni ja valmista on. Laitteessa on myös ledivalo.

Akusta saa esim. mökillä hyvin virtaa useisiin kännykän ja tablettien lataamisiin. Kännykkää voi

ladata puolenkymmentä kertaa ja tablettia pari kertaa, laitteiden akun koosta riippuen tottakai. Telwinin voi ladata takaisin täyteen paitsi verkkovirralla, esim. auton tupakansytyttimen liittimestä tai vaikkapa aurinkopaneelilla mökillä.

Hiihtolomalla meillä vieraana olleen perheen auton akku tyhjeni yön aikana. Aamulla oli pakkasta noin 15 astetta. Kun yritimme käynnistää isoa dieselmootorista autoa Telwinillä, se ei aivan suostunut starttaamaan vaikka starttia pyörittikin. Laitoimme puoleksi tunniksi auton lokilämmitti-

bensa-autot käynnistyivät Telwinillä paremmin.

Telwin Drive 13000 voitti sattumalta alku vuodesta 2017 Tekniikan Maailman vertailun.

Laitetta saa esim. Motonetistä hintaan 149 euroa ja sen mukana tulee myös suojalaukku.

men lämmittämään sekä akkulaturin lataamaan akkua. Tämän jälkeen kytkimme Telwinin uudeleen auton akkuun kiinni ja starttasimme – käyntiin lähti. Todennäköisesti auto ei olisi ilman Telwinia käyntiin lähtenyt. Edellä mainittu tapahtuma osoitti kuitenkin sen, ettei Telwinin tyyppiseen pieneen apukäynnistimeen voi kaikissa tilanteissa sataprosenttisesti luottaa.

Laitte onkin lienee parempi pienempien laitteiden kuten moottorikelkkojen, -pyörien ja mönkijöiden apukäynnistämiseen. Myös pienemmät

JÄÄKIEKON VIRANOMAISTURNAUS

JÄÄKIEKON VIRANOMAISTURNAUS ON JÄRJESTETTY TURUSSA VUODESTA 2008 ALKAEN TURUN PALOKUNNAN URHEILIJAT RY:N TOIMESTA. TURNAUKSESSA JOUKKUEET ON PERINTEISESTI JOKO JAETTU A- JA B-SARJAAN TAI SITTEN ON PELATTU YHDELLÄ SARJATASOLLA. A- JA B-SARJOIHIN JAKO ON PERUSTUNUT EDELLISEN VUODEN MENESTYKSEEN JA MUKAAN SAATUJEN PELAAJIEN TASOON.

TEKSTI JA KUVAT **JARNO PAKKANEN**

Osallistuvien joukkueiden määrä on vaihdellut alku- ja nykytilanteen kymmenestä (10) joukkueesta huippuvuosien (2010-13) kuuteentoista (16) joukkueeseen. Turnaus on ollut joko kaksi- tai kolmepäiväinen, riippuen osallistuvien joukkueiden määrästä. B-sarjan pelit ovat olleet keskiviikko-torstai -välillä ja A-sarjan pelit torstai-perjantai.

Ajankohtana on aina ollut alkuvuosi eli joko tammikuun loppu tai helmikuun alku. Turnausta on pelattu Varissuon ja Impivaaran jäähalleissa. Turnauksen voittoon on pystynyt 5 eri joukkuetta 10 vuoden aikana.

Joukkueiden hyvä henki ja harrastamisen halu on säilynyt läpi vuosien, vaikka välillä tunteet kaukalossa ovatkin kuumentuneet, mikä on ymmärrettävää, koska kaikki pelaajat ovat luonteeltaan samankaltaisia eli periksi ei annetta ja loppuun asti yritetään. Tästä johtuen turnauksessa on aina ollut kova taso ja mukana eri joukkueissa on ollut pelaajia kenellä on ollut kokemusta Suomen pääsarjatasoltakin.

HC Raja eli Suomenlahden merivartioston harrastejääkiekkojoukkue on osallistunut turnaukseen vuodesta 2009 alkaen. Joukkue on elänyt vuosien saatossa kuten itse turnauskin. Alkuun joukkue muodostettiin pelkästään Helsingissä HC Rajan joukkueessa harrastejääkiekkoa pelaavista pelimiehistä. Vuosien vieressä pelimiehet ovat vaihtuneet ja olemme yhdistäneet voimavaramme pääosin Länsi-Suomen kanssa, unohtamatta myös Kaakkois-Suomea ja muutamaa HC Rajasakin pelannut palomiestä / hätäkeskusoperaattoria. Tämä tietenkin sopii paremmin kuin hyvin turnauksen viranomaisyhteistyöhön.

Rajan joukkue on aina puhaltanut yhteen hiileen riippumatta palvelupaikasta tai -arvosta ja joukkueessa on ollut vähintäänkin loistava henki. Tämä lienee tuttua kaikille joukkueurheilua harrastaneille. HC Rajan jääkiekkojoukkueen toi-

minta on alusta alkaen ollut viranomaisyhteistyötä, koska alusta alkaen harjoitusvuoroilla on ollut pelaajia Tullista ja viime vuosina myös Poliisista. Kauden 2016-17 aikana olemme edenneet siihen pisteeseen, että joukkueella on yhteisiä harjoitusvuoroja Helsingin Poliisin kanssa. Helsingin lisäksi jääkiekkoilevat rajamiehet pelaavat poliisien kanssa yhdessä ainakin Turussa ja Porissa.

HC Raja on osallistunut eri nimillä vuosien saatossa turnaukseen. Listaus sijoituksista kautta aikain:

2009 RVL/SLMV - 9. sija (yksi sarjataso)
2010 HC Raja - 4.sija (A-sarja)
2011 HC Raja - 5.-6. sija (A-sarjapaikan säilyttäminen)
2012 SLMV - 5.-6. sija (A-sarjapaikan säilyttäminen)
2013 SLMV - 4.sija (A-sarja)
2014 HC Raja - Pronssia (A-sarja)
2015 HC Raja - Kultaa (A-sarja)
2016 Raja - Hopeaa (yksi sarjataso)
Mistä päästäänkin tähän päivään ja vuoden 2017 koitokseen.
Turnaukseen saatiin koottua joukkue Suo-

menlahden ja Länsi-Suomen merivartiostoista, unohtamatta yhtä hätäkeskuspäivystäjää, joka tuli tukemaan joukkuetta Kuopiosta asti. Rosteri huokui kokemusta rungon muodostuessa hieman alle 40-vuotiaista pelureista. Toki ikähaarukka oli laaja, seniorin ollessa 46 -vuotias ja juniorin 27 -vuotias. Turnaus oli kaksipäiväinen ja turnauksen ensimmäinen peli alkoi keskiviikkona 08:00. Rajan joukkueen ensimmäinen peli oli onneksi vasta kello 10:15. Tiedustelutieto oli kertonut, että vastassa oleva Turun Poliisien joukkue olisi luunkova ja yksi

turnauksen ennakkosuosikeista, joten alkuasetelmat näyttivät hieman heikolta. Kiekon pudottua jäähän Rajan joukkue kuitenkin huomasi että samaa puuroa vastustaja on syönyt ja siirtynyt parhailaan 2-0 johtoon ottelussa. Poliisit kuitenkin nousivat tasoihin ja ottelussa jaettiin pisteet 3-3 lukemin. Tunnin lepotaun jälkeen vastaan luistelivat Porkkalan varuskunnan urheilijat, jonka Rajan kokenut joukkue hoiti tyylipuhtaasti 7-0. Ensimmäinen pelipäivä oli siis paketissa ja oli aika siirtyä huoltoon ja odottamaan seuraavan päivän pelejä.

Toisen päivän ensimmäisen pelin suunniteltu alkamisajankohta oli 08:15, mutta peli päästiin aloittamaan hieman myöhässä. Liekö vastassa olleen Päijät-Hämeen Pelastuslaitoksen johto saanut eri tietoa alkamisajankohdasta? Raja oli hyvissä ajoin paikalla ja valmiina pelaamaan vaikka joukkue oli pienentynyt M. Lejonqvistin jouduttua lähtemään takaisin sotatieteiden opintojen pariin. Myöskään ennakkoon toivottu vahvistus L. Köykkä-Luopa, kuka oli kuitenkin hengessä mukana ja paikan päällä kannustamassa, ei ollut toipunut sairaudestaan pelikuntoon, joten vahvuus oli siis pudonnut 13 pelaajaan. Raja hoiti ottelun tyylikkäästi 2-0. Seuraavana vastassa oli Porin prikaatin joukkue ja panoksena oli voitolla matka välierään ja tappiolla sijoitusotteluun. Raja vei ottelun lukemin 4-1 Porin Prikaatin tehdessä turnauksen ensimmäisen maalinsa.

Välierävastustaja toisesta lohokosta kirjaimellisesti arvottiin, koska Varsinais-Suomen Aluepelastuslaitos ja Keski-Uudenmaan pelastuslaitos olivat

päätyneet samoihin pisteisiin samalla maalierolla (molemmilla joukkueilla maaliero 18-16). Arvalla Rajaa vastaan pelaamaan päätyi VS ALPE, mikä sopi Rajalle hyvin koska edellisen turnauksen finaalista oli jäänyt kalavelkoja 4-1 tappion muodossa. Ennen ottelun alkua Rajan pukuhuoneessa kajahtikin "puita uuniin" -huudot ja revanssia lähdettiin hakemaan. Siinä Raja onnistuikin ja eteni finaaliin 4-2 voitolla.

Finaalissa vastaan luisteli aamusta tuttu Päijät-Hämeen joukkue. Ottelu oli tiukka ja tunteikas. Raja siirtyi 1-0 johtoon joukkueen kapteenin T. Salmisen kovalla ja tarkalla laukauksella. Päijät-Häme ei luovuttanut ja tuli tasoihin noin viisi minuuttia ennen ottelun loppua. Summerin soidessa lukemat olivat edelleen tasan ja voittaja ratkaistiin kolmen laukojan voittolaukauskilpailulla. Molempien maalivahtien onnistuttua ensimmäisten laukojen kohdalla tilanne oli edelleen tasan. Päijät-Hämeen toisen laukojen onnistuttua Rajan joukkueen H. Lukkarinen keitti vastustajan maalivahdille kermakahvit muutamalla munkilla ja peli oli taas tasan. Rajan maalissa loistavan turnauksen pelannut V. Venho onnistui nollaamaan Päijät-Hämeen laukojan ja tarjosi Rajalle voiton avaimet. Huutoon vastasikin Rajan joukkueen kuopus, rankkarispesialisti Tommi "Granin Lemiöö" Karhila, joka veivasi kiekon rystypuolelta maalin kattoon ja nosti kädet ilmaan voiton merkiksi. Harhautus oli sitä luokkaa että Päijät-Hämeen maalivahti etsii todennäköisesti vielä tämän jutun kirjoittamishetkelläkin ulospääsyä jäähallista. Raja onnistui siis uusimaan vuoden 2015 mestaruutensa ja kirkastamaan 2016 hopean kullaksi. Poika oli siis tullut kotiin. #PuitaUuniin #ItsTime #ElamaniKunnossa

HC Rajan pelaajista täytyy erityisesti nostaa esiin Selkämeren Ville Siren, Mika Kuure, joka näytti että ikä on vain numeroita ja pelasi elämänsä kunnossa uskomattoman turnauksen tehden 6 otteluun pakin paikalta tehot 2+5.

TERE TULEMAST PÄRNUSSE 9.-10.6.2017

RTU:N FRISBEEGOLF LÄHESTYY!

Talvi on parhaimmillaan, mutta mielessä on jo kesä ja frisbeegolf. Nyt kalenteri esille, sillä on ilmoittautumisen aika Viron Pärnussa Joulumäen ja Joekäärin radoilla perjantaina ja lauantaina 9.-10.6.2017 järjestettäviin RTU:n Frisbeegolf kisoihin, jonka yhteydessä käydään mahdollisesti myös maaottelu Suomen ja Viron välillä. Tule yksin tai kaverin kanssa mukaan tapahtumaan haastamaan hallitseva mestari sekä pitämään yhdessä hauskaa hienon lajin parissa.

Ilmoittaudu heti kisoihin tai viimeistään 30.4.2017 mennessä osoitteeseen: suomenlahti@rtu.fi. Ilmoittautumisen yhteydessä nimen, syntymäajan ja vartioston lisäksi ilmoitetaan sähköpostiosoite johon

haluat kisainfon. Kisainfoa tulee ilmoittautuneille annettuun sähköpostiin heti ilmoittautumisaajan päätyttyä toukokuun alussa.

Osallistujille on varattu Helsingistä menopaluu laivamatka jonka kustantaa RTU. Tallinnasta kisapaikalle ja takaisin satamaan menemme tilausbussilla. Majoitus oheistapahtumineen tapahtuu Pärnun Joulumäen Spordikeskuksessa omakustannushintaan, jossa on myös ruokailut sekä sauna palkintojenjakoiineen. Kisalounaan ja saunan kustantaa RTU, muut kulut omakustannushintaan kuten majoitus. Kisoihin liittyvät kysymykset osoitteeseen pasikerkanen@gmail.com

REISSUUN RUKALLE

VIIKON 7 ALUSSA SUUNTASIMME NOKKAMME KOHTI KUUSAMOA, RUKATUNTURIA JA RAJATURVALLISUUSUNIONIN SALMILAMMEN LOMAMÖKKIÄ. KYLLÄ TÄTÄ OLIKIN JO TAAS ODOTETTU! VIIME VUONNA OLIMME POJAN JA YSTÄVIEN KANSSA SALMILAMMELLA ENSIMMÄISTÄ KERTAA JA SILLOISTEN HURJIEN PAKKASTENKIN UHALLA HALUSIMME LÄHTEÄ TOISTAMISEEN. ARPAONNI SUOSI JA SINNE SIIS TAAS LÄHDETTIIN.

TEKSTI JA KUVAT SATU SAARIVUORI

En kiistä, etteikö olisi joulun ja alkuvuoden tohinoiden jälkeen käynyt mielessä, että miksi ihmeessä emme valinneet lämmintä ja aurinkoista matkakohdetta. Sinne olisi päässyt lentäen n. 5 tunnissa! Ei, kyllä se on Suomen hieno luonto ja kunnon talvi, mikä piti viimeistään helmikuussa saada kokea. Eihän talvi etelässä ollut vielä edes lähennellyt sitä. Ja aurinkoistahan ne lupasivat Kuusamoonkin koko viikolle. Hyvät matkavalmistelut takasivat sen, että ennakkoon tiedossa oleva pitkä ajomatka ei harmittanut.

Menomatka kesti noin 12 tuntia, mutta siinä käytiin pariin otteeseen syömässä ja myös kaupassa tulevan viikon ruokaostoksia silmäillä pitäen. Helsingistä Rukalle tulee matkaa n. 900km. Matkassa oli alle kouluikäisiä, joten heidän jaksamisen mukaan matkattiin ja hyvinhän nuo naperot jaksoivat istua. Heti mökille saavuttua lapset heitettiin ulos hankeen peuhaamaan, niin saivat purkaa päivän energioitansa. Tämän jälkeen vuodejako ja aloilleen asettuminen, seuraavana päivänä suuntaisimme jo mäkeen.

LASTENMAAN GRILLIVINKIT

Lasten suosikki oli ehdottomasti Vuosselin puolella oleva Lastenmaa, jossa tänäkin vuonna oli lapsille kolme erilaista lastenrinnettä, pulkkamäki

ja nyt uutuutena leikkipaikan vieressä myös napakelkka ja hiihtokaruselli. Lastenmaan vieressä on kahvila, mistä saa päivän kaikki tarpeet, jos siksien tulee. Meillä oli kyllä aina omat eväät mukana ja hyvältä tuntuu tuo nakki grillattuna maistui. Lastenmaan vieressä on kaksikin kotaa, missä on koko ajan tuli. Grillatessa tuli tutustuttua muihin laskijoihin ja aina sai uusia vinkkejä, minne mennä tai mitä tehdä. Tällä kertaa pitäydymme Lastenmaassa lähes koko viikon, koska siellä oli kaikille jotain. Yksi kun katsoi lapsia, niin pääsi itse laskettelemaan ja sitten taas jossain kohtaa läpysystä vaihto. Viikolla 7 Ruka järjesti vielä naperoilta erinäistä toimintaa, mm. karkkibingon, mistä 4- ja 6-vuotiaat lapset innostuivat kovasti. Rukan kylän isoa liukumäkeä odotettiin kovasti, mutta nyt sen tilalle oli keksitty mitä hienompia jääveistoksia ja jäästä mm. pari liukumäkeä. Keskellä pientä lampea oli veistosten lisäksi myös kaksi napakelkkaa. Lapset viihtyivät hyvin siis Rukan kylässäkin, eikä rinteiden ilotulituskaan saanut heitä pois liukumäistä.

KAUKANA KOTIHOMMISTA

Rukan Salmilampi on sopivasti luksusta, tai oikeastaan täysin luksusta, jos niin haluaa, mutta tarjoaa kuitenkin myös mahdollisuuden tehdä itse esim. puu- tai lumihomia. Olihan se hienoa itse käydä pari pölkkyä pilkkomassa takan sytykkeeksi. Ja kukas muu siitä takkatulesta olisi nauttinut yhtä suuresti kuin puunpilkkooja itse. Oikeasti mökillä on kaikki mitä voi kuvitella kotonakin tarvitsevansa, ja vielä vähän päälle. Jos ruokaa ei mökillä laita yhtään, niin taitaa ainoaksi "kotihome-

maksi" mökillä jäädä loppusiivouksen tekeminen. Niin helpolla siellä pääsee.

RUKASTA ON MONEKSI

Viime vuoden reissulla ehdimme käydä Rovaniemellä Joulupukin luona sekä Oulangan kansallispuistossa patikkaretkellä. Kansallispuiston takia Ruka on mainio matkakohde ympäri vuoden. Ilman liiton mökkiä ei ainakaan itselleni tällainen loma olisi taloudellisesti mitenkään mahdollista. Kuuntelin ystäväperheen vuokranneen itselleen Rukalta huoneiston yli nelinkertaisella summalla, mitä liiton mökki viikossa maksaa. Matkakulutkin sinne pitää ottaa huomioon. Minä ja mökillä käyneet ystäväni olemme liitolle erittäin kiitollisia tällaisesta mahdollisuudesta.

Mieli halajaa jo takaisin, mutta ehkä sitten taas ensi vuonna, jos arpaonni suo.

Targa®

The 4x4 of the sea

THERE IS ONLY ONE ORIGINAL.

Jälleenmyyjä: Oy Targa Center Ab, Veneentekijäntie 1, 00210 Helsinki. Puh 0207 641 499. www.targacenter.fi
Valmistaja: Oy Botnia Marin Ab, PI 9, 66101 Maalahti. www.targa.fi

Targa CENTER
FINLAND

The 10th Baltic Sea Region Forum

Global storms and the economic development in the Baltic Sea region

30th May 2017 • at Turku School of Economics • www.centrumbalticum.org/bsrforum

Centrum Balticum tekee ja tukee Itämeren alueen laaja-alaista yhteistyötä

Olemme Itämeren alueen monialaisen kehityksen viestijä, joka käynnistää julkista keskustelua ja tarjoaa foorumeita dialogille ja osaamisen vaihdolle

Yhdistämme Itämeren alueen monitasoista toimijakenttää ja toimimme siltojen rakentajana asioiden ja toimijoiden välillä

Centrum Balticum 2007–2017 • 10 vuotta • www.centrumbalticum.org

Tilannetietoisuus - Johtaminen Kotimaiset tukipalvelut

Airbus DS Finland Oy

sami.sohlberg@airbus.com

tel +358 40 670 8833